

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม

FACTORS AFFECTING VOCATIONAL EDUCATION PROGRAM
SELECTION OF MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN
SAMUTSONGKHRAM PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2539

ISBN 974-621-428-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**FACTORS AFFECTING VOCATIONAL EDUCATION PROGRAM
SELECTION OF MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN
SAMUTSONGKHRAM PROVINCE**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1996

ISBN 974-621-428-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของ
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม
FACTORS AFFECTING VOCATIONAL EDUCATION PROGRAM
SELECTION OF MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS IN
SAMUTSONGKHRAM PROVINCE

ชื่อนักศึกษา นายชาญวิทย์ กลิ่นเลขา รหัสประจำตัว 35623007
หลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา
ภาควิชา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์โอวาท พูลศิริ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.ดร.โชติ เพชรชื่น
ดร.สุวัฒน์ ตักดีตรีสุล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
อาจารย์โอวาท พูลศิริ	ดร.สุวัฒน์ ตักดีตรีสุล	
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย	ผศ.ดร.สมพร ไชยะ	
รศ.ดร.เมธี ปิลันธนานนท์		

คำระดับคะแนนที่เป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการสอบ GOOD
วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 13 ตุลาคม 2538 เวลา 13.30 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ใช้คำระดับคะแนนดังนี้

คำระดับคะแนน	ผลการศึกษา
O	Outstanding (ดีเยี่ยม)
G	Good (ดี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการดัดแปลงเนื้อหา และทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต (ไม่ผ่าน)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน จังหวัดสมุทรสงคราม
นักศึกษา	นายชาตวิทย์ กลิ่นเลขา
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	อาจารย์โอวาท พูลศิริ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	รศ.ดร.โชติ เพชรชื่น
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.สวัณน์ สักคันธ์สุล
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา
ภาควิชา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ.	2539

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ John O. Crite ศึกษาตัวแปร ภูมิหลังของนักเรียน ภูมิหลังของผู้ปกครองนักเรียน เหตุผลในการเลือกศึกษาวิชาชีพ แรงจูงใจที่ทำให้ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ว่าเป็นอย่างไร ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความประสงค์จะเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา จำนวน 297 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนมากต้องการศึกษาต่อวิชาชีพมากเป็น ลำดับที่ 1 ประเภทวิชา พาณิชยกรรม เลือกสาขาวิชาการบัญชี รองลงมาได้แก่การ เลขานุการและการขาย ลำดับที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เลือกสาขาวิชาช่างไฟฟ้า รองลงมาได้แก่ ช่างยนต์ และช่างอิเล็กทรอนิกส์ ลำดับที่ 3 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม เลือกสาขาวิชาศิลปประยุกต์ การดนตรี รองลงมาได้แก่ ทัศนศิลป์ และการถ่ายภาพ ลำดับที่ 4 ประเภทวิชาคหกรรม เลือกสาขาวิชาผ้า และเครื่องแต่งกาย รองลงมาได้แก่ คหกรรมทั่วไป อาหารและโภชนาการ ส่วนประเภทวิชาชีพเกษตรกรรมนั้น นักเรียนไม่มีความประสงค์เลือกศึกษาต่อเลยแม้แต่คนเดียว

2. นักเรียนส่วนมากมีเหตุผลในการเลือกเรียนวิชาชีพ เนื่องจากชอบเพราะ เป็นอาชีพอิสระ รองลงมาเลือกเรียนเพราะความต้องการของผู้ปกครอง บิดามารดา

3. นักเรียนส่วนมากตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพด้วยได้รับการจูงใจจากปัจจัยด้านบุคคล เป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง ด้านการเงิน เห็นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพ จะทำงานได้ง่าย รายได้ดี ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ด้วยมีความถนัดและสนใจวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชาที่เลือก ด้านเกียรติยศชื่อเสียง เพราะเคยเห็นผู้ประกอบการอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ

4. โครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา ที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่านักเรียนส่วนมากรับรู้การเปิดสอนประเภทวิชาชีพ พาณิชยกรรม ที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ เห็นว่าดีมีประโยชน์ส่งเสริมอาชีพ แต่ยังไม่เชื่อในคุณภาพ ต้องการเข้าเรียนหลังจากสอบเข้าที่อื่นไม่ได้แล้ว แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนมากรู้เรื่องการเปิดสอนวิชาชีพที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ และเห็นประโยชน์ในการส่งเสริมอาชีพ แต่ไม่หึงประสงค์เข้าศึกษา เป็นผลให้โรงเรียนรับนักเรียนเข้าศึกษาได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กรมสามัญศึกษากำหนด

ข้อเสนอแนะ

การจัดการศึกษา เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ของกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนและผู้ปกครองมีความสนใจด้านวิชาชีพมากกว่า
ด้านวิชาสามัญ สมควรขยายโครงการเปิดเพิ่มโรงเรียนให้มากขึ้น ตามความต้องการของ
ชุมชนแต่ละท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนและส่งเสริม โรงเรียนที่เปิดสอน
ควรพัฒนากิจการตามแนวทางอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพสูง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ควรจัด
สอนอาชีพศึกษา และภาคเอกชนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา ระดมทุนสร้าง
สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ทันสมัย จัดสอนวิชาชีพช่างเทคนิค ช่างฝีมือ และวิศวกรรมสาขาที่
ขาดแคลน สนองต่อตลาดแรงงานในปัจจุบัน และอนาคตที่ยังคงความต้องการกำลังคนที่มี
คุณภาพสูงอีกเป็นจำนวนมาก

Thesis Title Factors Affecting Vocational Education Program
Selection Mathayomsuksa 3 Students in Samutson-
gkhram Province

Student Mr.Chanwit Klinleka

Thesis Advisor Mr.Owat Poolsiri

Thesis Co-advisor Assoc.Prof.Dr.Chote Petchurn

Thesis Co-advisor Dr.Suwat Suktrisul

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational
Administration

Department Industrial Education, King Mongkut's Institute
of Technology Ladkrabang

Year 1996

ABSTRACT

This research is concerning to application survey work concentrate to study the factors affecting vocational education program selection as further study of Mathayomsuksa 3 students in secondary school in Samutsongkhram province : by using the professional selection theory of John O.Crite for study the variation, student background, warden background, the reason on selection the vocational education, the incentive to making decision on selecting the vocational education and the knowledge of the vocational education in secondary school project. All of

these informations were taken to study that how it would be. The questionnaires were distributed among 297 of Mathayom 3 students who need to study on vocational education. The Collection data from questionnaire were classified by percentage of statistical method and the result from this analysis were concluded as follows.

1. Commerce education is the most favorite among the students. They need to study on accountancy and secretarial and marketing study respectively. The second one is the industrial education, in this specific group they select to study electricity, automotive and electronics. The third one is the artistic handicraft, students in this group need to study applied art, musical, fine art and photography. The fourth one is social economics, students determine to study textile and dressing, general home economics, food and nutrition. From this research study, the agriculture is the subject that no one select for further study.

2. The main reasons behind selecting the vocational education of the students are mostly because of it is an independent profession and it is the requirement of the warden and the parents.

3. Most of students make decision in selecting vocational education because the incentive from various factors such as one private factor, they can make decision by themself, on economy

factor, they believe that they can find a good job easily. Having the skillfull and preference on the subject they select is one of another factor. Being seen someone who run a private business become a famous man and having success is the factor that encourage them. Besides these factors they see that it is an independence.

4. The Vocational education for certificated course project in secondary school by Department of General Education that opened at Sakolwisut, Samut Songkhram province found that most of students accepted that the commerce course at Sakolwisut was useful for professional promotion. However they were not sure about the quality, so they will attend the course at this school if they fail to entrance to other school. From the point of view, it has been shown that most of the students know about the course that open at Sakolwisut school and accept that it is very useful for professional promotion but they do not want to attend the course in this school at first priority. This factor has an effect to enrolment of student in this school because the school has to enroll the student at lower than standard level that was set by Department of General Education.

Recommendation :

Education management which the student can take course for vocational education at certificated level by Department of General Education. The result from the research found that the student and the warden are more interest in the vocational education than academic education. In response to the need of community for each local area, the project for increasing more school must be planned. The authority concerned would give some more supporting and promotion. The school has to develop the activities of vocational education line to achieve the quality standard. The secondary school should teach career education and private sector could participate for education development. Allocating fund must be prepared for construction a modern vocational schools and create manpower about education, artisan and the shortage subject titled engineer in response to present labour market and a lot of high quality labour must be planned to meet the requirement of the near future market.

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้บรรลุลผลสำเร็จได้ด้วยได้รับความกรุณาเป็นพิเศษจาก อาจารย์โอวาท พูลศิริ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. โชติ เพชรชื่น และ ดร. สุวัฒน์ ศักดิ์ศรีสกุล กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้กรุณาให้ข้อคิด คำแนะนำช่วยเหลือ และพิจารณาตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยสำนึกในพระคุณ และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ทุกท่านที่ได้กรุณาแนะนำช่วยเหลือเสนอแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการจัดทำเครื่องมือวิจัย ขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนมัธยม ศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. เมธี ปิณฑนานนท์ รองคณบดีบัณฑิต ศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม อาจารย์ที่ปรึกษาผู้มีส่วนช่วยให้ศึกษาตั้งแต่เริ่มต้นเข้าเรียน จนจบหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา

ขอขอบคุณอาจารย์ประสิทธิ์ ใจศรี อาจารย์บุญลือ ศษ.ส.น.ย. และเพื่อน ๆ คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ได้ช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้า ขอขอบคุณคุณสุพรรณิ กลิ่นเลขา และ ขอบใจคุณช่วงศ์ กลิ่นเลขา ที่ให้กำลังใจมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตัญญูแก่เวทิตาคุณแต่ บิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และตระกูลกลิ่นเลขา

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VIII
สารบัญ.....	IX
สารบัญตาราง.....	XIII

บทที่ ๑

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
	ขอบเขตการวิจัย.....	5
	ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	6
	ตัวแปรศึกษา.....	11
	นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	11
	เชิงอรรถ.....	13

บทที่ ๑

2.	วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	17
	1. ความหมายและความสำคัญของอาชีพ.....	17
	ความหมายและความสำคัญของอาชีพศึกษา.....	18
	การประกอบอาชีพในสังคม.....	19
	ความจำเป็นต้องให้แรงงานระดับกลาง.....	20

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สภาวะการเปลี่ยนแปลงสังคมไทย.....	22
แนวทางอาชีวศึกษาสำหรับมัธยมศึกษา.....	24
หลักการอาชีวศึกษา.....	27
2. การศึกษาอาชีพในต่างประเทศ.....	30
สาธารณรัฐประชาชนจีน.....	30
เกาหลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน.....	31
ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์.....	31
ออสเตรเลีย.....	32
สหรัฐอเมริกา.....	32
อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี สวิตเซอร์แลนด์.....	33
3. การส่งเสริมอาชีวศึกษาของรัฐบาล.....	34
แผนผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ.....	34
การขยายโอกาสทางการศึกษา.....	36
4. การเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	37
หลักการ จุดมุ่งหมายหลักสูตร.....	39
การรับนักเรียนเข้าศึกษา.....	41
ลักษณะวิชาชีพแต่ละประเภทวิชา.....	43
5. การเลือกอาชีพและการจูงใจ.....	48
ทฤษฎีการเลือกอาชีพ.....	48
ทฤษฎีการจูงใจ.....	55
สรุป.....	66
เชิงอรรถ.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า	
3	วิธีดำเนินการวิจัย	80
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	80
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	81
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	84
	การสร้างเครื่องมือ.....	85
	โครงสร้างของแบบสอบถาม.....	87
	การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	88
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	89
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
	เชิงอรรถ.....	91
บทที่		
4	การวิเคราะห์ข้อมูล	92
	ตอนที่ 1 ภูมิหลังของนักเรียน.....	93
	ตอนที่ 2 ภูมิหลังของผู้ปกครองนักเรียน.....	110
	ตอนที่ 3 เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อวิชาชีพ.....	115
	ตอนที่ 4 แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจ.....	117
	ตอนที่ 5 การรับรู้การเปิดสอน ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	123

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	135
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	135
วิธีดำเนินการวิจัย.....	135
ผลการวิจัย.....	136
สรุปผลการวิจัย.....	140
อภิปรายผลการวิจัย.....	141
ข้อเสนอแนะ.....	155
เชิงอรรถ.....	160
บรรณานุกรม.....	167
ภาคผนวก.....	174
ภาคผนวก ก.....	175
ประวัติผู้เขียน.....	210

ตารางที่

1. จำนวนนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2535 - 2537.....	4
2. จำนวนประชากรนักเรียน ขนาดกลุ่มตัวอย่างและการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย.....	81
3. จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2537 ที่สมัครใจเรียนอาชีวศึกษา.....	84
4. แสดงการตรวจสอบหาความตรงของแบบสอบถามจากการนำไปทดลองใช้.....	88
5. ร้อยละของโรงเรียนที่เก็บข้อมูลจำแนกตามสังกัด.....	93
6. ร้อยละของนักเรียนที่มีบ้านพักอยู่ไกลจาก โรงเรียนเปิดสอน ปวช.แจกแจง ระยะทางเป็นกิโลเมตร.....	94
7. ร้อยละของนักเรียนตอบแบบสอบถาม แจกแจงตามเพศ.....	95
8. ร้อยละของพื้นที่กำลังเรียน.....	95
9. ร้อยละของนักเรียนจำแนกผลการเรียนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมา.....	96
10. ร้อยละของนักเรียนที่เรียนเน้นวิชาในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.....	97
11. ร้อยละของนักเรียนที่มีเหตุผลสำคัญต่อความตั้งใจเลือกเรียนวิชาชีพ.....	98
12. ร้อยละของนักเรียนที่ไม่อาจเรียน ได้ด้วยมีข้อจำกัด.....	99
13. ร้อยละของนักเรียนที่ประสงค์จะศึกษาต่อวิชาชีพ แยกตามประเภทวิชา.....	100
14. ความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพของประเภทวิชา พาณิชยกรรม 3 ลำดับ.....	101
15. ความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพของประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม 3 ลำดับ.....	102

ตารางที่

16.ความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพของประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรม 3 ลำดับ.....	104
17.ความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพของประเภทวิชา คหกรรม 3 ลำดับ.....	105
18.จำนวนนักเรียนที่ต้องการให้เปิดสอนสาขาวิชาชีพอื่น ๆ	106
19.ร้อยละของนักเรียนจำแนกวิชาที่ทำคะแนน ได้มากที่สุดเสมอมา.....	107
20.ร้อยละของนักเรียนจำแนกวิชาที่ทำคะแนน ได้น้อยที่สุดเสมอมา.....	108
21.ร้อยละของนักเรียนจำแนกตามวิชาที่ชอบมากที่สุด.....	109
22.ร้อยละของนักเรียนจำแนกตามวิชาที่ชอบน้อยที่สุด.....	110
23.ร้อยละของระดับการศึกษาของบิดามารดาผู้ปกครองและผู้อุปการะ.....	111
24.ร้อยละของการประกอบอาชีพของบิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้อุปการะ.....	112
25.ร้อยละของผู้สนับสนุนการเรียนแจกแจงตามรายได้เป็นรายเดือน.....	113
26.ร้อยละของผู้ปกครองที่คาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพ.....	114
27.ร้อยละของผู้ปกครองที่พึงพอใจส่งให้เรียนจนจบระดับชั้นการศึกษา.....	115
28.ร้อยละของนักเรียนที่ให้เหตุผลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ.....	116
29.ความถี่ของจำนวนบุคคลที่ให้คำแนะนำในการเลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ.....	117
30.ความถี่ของจำนวนแรงจูงใจด้านการเงินที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ.....	118
31.ความถี่ของจำนวนแรงจูงใจด้านความถนัดความสนใจเหตุผลส่วนตัว ที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ.....	120
32.ความถี่ของจำนวนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ.....	121

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

33.ความถี่ของจำนวนแรงจูงใจด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าที่ทำให้ เลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ.....	122
34.ร้อยละของนักเรียนที่ได้รับรู้ข่าวสารการเปิดสอนหลักสูตร ปวช.ในโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม.....	123
35.ร้อยละของนักเรียนที่ประสงค์เรียนหลักสูตร ปวช.สาขาวิชาพาณิชยการเลือกเรียน สถานศึกษาเป็นลำดับแรก.....	125
36.ร้อยละของนักเรียนที่มีเหตุผลความสนใจจะเรียนต่อหลักสูตร ปวช. ที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ.....	126
37.ร้อยละของนักเรียนจำแนกความคิดเห็นต่อการรับบุคคลเข้าทำงานของนายจ้าง.....	127
38.ร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นต่อการเข้าทำงานได้ง่ายในบริษัท โรงงาน ห้างร้าน สถานประกอบการของเอกชนหรือหน่วยราชการเมื่อเรียนจบ ปวช. สาขาวิชาพาณิชยการจากสถานศึกษา.....	128
39.ร้อยละของนักเรียนที่ตอบคำถามความรู้ความเข้าใจการไปศึกษาต่อภายหลัง การเรียนจบ ปวช.จากโรงเรียนสกลวิสุทธิ.....	129
40.ร้อยละของนักเรียนที่มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพภายหลัง การเรียนจบ ปวช.....	130
41.ความถี่ของจำนวนความต้องการให้เปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาชีพตามสถานภาพ ความเหมาะสมของโรงเรียนสกลวิสุทธิ 3 ลำดับ.....	131
42.จำนวนนักเรียนเสนอให้เปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาชีพที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ.....	132
43.ร้อยละของนักเรียนแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนอาชีวศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม.....	133

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ปัจจัยที่สำคัญยิ่งได้แก่ทรัพยากรมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นผู้สร้างเป็นผู้พัฒนาเศรษฐกิจสังคม การเมือง และวัฒนธรรมให้เปลี่ยนแปลง โดยมีการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญ¹

ประเทศไทยปัจจุบันเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว สภาพเศรษฐกิจขยายตัวในเกณฑ์เฉลี่ยค่อนข้างสูงเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. 2530 และจะขยายตัวต่อเนื่องในอัตราที่สูงตลอดช่วง 10 ปีข้างหน้า² ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ความเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Countries : NICs)³ เปลี่ยนจากสังคมชนบทมาเป็นสังคมเมืองมากขึ้น แนวโน้มของตลาดแรงงานในอนาคต จะมุ่งเข้าสู่โลกอุตสาหกรรม⁴ ทำให้มีความจำเป็นต้องรีบพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี⁵ พร้อมกับการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม⁶ และในปัจจุบันการพัฒนาประเทศได้ก้าวตามโลกตามคลื่นลูกที่สาม (The third wave) จากระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสารสนเทศ (Information Economy)⁶ ทำให้เกิดการขาดแคลนบุคลากรทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ เป็นปัญหาที่สำคัญซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วนมากที่จะต้องมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น ต้องจัดการศึกษามีการฝึกอบรม และมีการปรับปรุงคุณภาพแรงงาน⁷

การสนองตอบความเจริญรุ่งเรืองเรื่องของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วภาค รัฐกำหนดนโยบายจัดให้มีการวางแผนกำลังคน เร่งส่งเสริมการศึกษาระดับมัธยมศึกษาใหม่แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เร่งการกระจายอำนาจ กระจายรายได้สู่ประชาชนท้องถิ่นชนบท⁸ ขยายโอกาสทางการศึกษา พัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาใหม่แก่ประชาชน มีความรู้สูงขึ้น ให้รู้จักใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ก้าวหน้า มีผลิตภัณฑ์และเจตคติที่ดีต่องาน เร่งรัดและ

ติดตามการปฏิบัติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ^๑ ระดมสรรพกำลังทุกฝ่ายทุกด้านสร้างชาติ เตรียมคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน และจัดการศึกษาให้สอดคล้อง เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงสนองความต้องการของสังคมอุตสาหกรรมส่วนบุคคล ความต้องการของประเทศ และความต้องการในทางการตลาดแรงงานของโลก^{๑๐}

ในยุคโลกาภิวัตน์ หลายฝ่ายมองการพัฒนาการศึกษาเป็นไปอย่างเชื่องช้า สื่อมวลชนเกรงจะล่าช้า ด้วยเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ดังความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งกล่าวว่า

การศึกษาที่เชื่องช้า ถึงเวลาที่ต้องแก้ไข พัฒนาให้ทันกับโลกที่เปลี่ยนแปลงไปงบประมาณนับแสนล้านที่ทุ่มไปในแต่ละปี จะต้องใช้ให้ถูกทาง เลิกภูมิใจกับการที่ทำให้คนไทยได้รับการศึกษาชั้นดี อ่านออกเขียนได้ ได้แล้ว เพราะคนที่ไม่สามารถนำไทยให้แข่งขันกับนานาประเทศในโลกการค้าไร้พรมแดน^{๑๑}

การดำเนินงานผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษา สืบสานการสร้างแรงงานตามแผนงานของชาติ เป็นภาระหน้าที่ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการผลิตแรงงานระดับกลางได้แก่ แรงงานฝีมือ ช่างเทคนิค และแรงงานกึ่งฝีมือ ซึ่งในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงานเนื่องจากมีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นมากมาย^{๑๒}

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ข้อ 3.3 ระบุไว้ว่าการศึกษาระดับมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย^{๑๓} ผลการขยายโอกาสทางการศึกษาของรัฐบาลเร่งขยายอัตราการเรียนรู้ต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ได้ร้อยละ 100 ในปี 2540 ทำให้จำนวนนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีเพิ่มมากขึ้น และสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษารับเข้าเรียนได้จำนวนจำกัด กระทรวงศึกษาธิการจึงดำเนินการขยายการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของกรมสามัญศึกษา^{๑๔}

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง
ทบวง กรม พ.ศ. 2534 จึงให้สถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เปิดสอนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยมีสถานศึกษาในสังกัดกรมอาชีวศึกษา เป็น
วิทยาลัยที่ให้การสนับสนุน โดยให้เปิดสอนวิชาพาณิชยกรรม เกษตรกรรม และ
คหกรรม¹⁵

เกณฑ์พิจารณาพื้นที่ที่จะเปิดสอน คำนึงถึงความเสมอภาคในการกระจายของสถาน
ศึกษารอบคลุมทุกจังหวัด ยกเว้นพื้นที่อำเภอเมืองทุกจังหวัด เขตทุกเขตในกรุงเทพมหานคร
และอำเภอที่ตั้งวิทยาลัยการอาชีพ โดยมีเป้าหมายให้เปิด 200 แห่ง ๆ ละ 1 ห้อง จำนวน
นักเรียน 40 คน กำหนดให้ดำเนินการในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7
พ.ศ. 2535 - 2539 จำนวนเป็นรายปี ดังนี้

ปีการศึกษา	2535	จำนวน	20	โรง
ปีการศึกษา	2536	จำนวน	30	โรง
ปีการศึกษา	2537	จำนวน	50	โรง
ปีการศึกษา	2538	จำนวน	50	โรง
ปีการศึกษา	2539	จำนวน	50	โรง ¹⁶

โรงเรียนสกลวิสุทธิ เป็นโรงเรียนหนึ่งในอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ที่ได้รับการ
พิจารณาคัดเลือกเข้าโครงการในปีการศึกษา 2535 มีวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม เป็น
พี่เลี้ยง¹⁷

การเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
เป็นการเตรียมบุคคลเข้าสู่ตลาดแรงงาน และมีเจตนาช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้อยู่ห่างไกล
ผู้มีฐานะขัดสน แต่มีความมุ่งมั่นในการศึกษาต่อให้ได้เรียนวิชาชีพ เพื่อประกอบอาชีพหาเลี้ยง
ตนเองและครอบครัว ช่วยให้มีโอกาสมีงานทำเจริญก้าวหน้าได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง

และได้เรียนใกล้บ้าน อันเป็นการส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการศึกษาสูงขึ้นมีอาชีพมีรายได้อันมีคุณภาพชีวิตที่ดี¹⁸

จากการที่กระทรวงศึกษาธิการเร่งส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาสูงขึ้น กระจายอาชีวศึกษาสู่ท้องถิ่นทั่วประเทศ มุ่งหวังพัฒนางานอาชีพ เตรียมคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน รับผิดชอบต่อสังคมของประเทศไทย เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา ซึ่งได้มีการคัดเลือกโรงเรียนเป็นไปตามหลักการของโครงการผลปรากฏว่าในปีการศึกษา 2535 มีนักเรียนตัดสินใจสมัครเข้าเรียนได้ร้อยละ 75 จากเป้าหมายตามแผนที่กำหนด¹⁹

ตารางที่ 1

จำนวนนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม
ปีการศึกษา 2535 - 2537

ปีการศึกษา 2537		ปีการศึกษา 2536		ปีการศึกษา 2535	
ชั้น ปวช.1		ชั้น ปวช.2		ชั้น ปวช.3	
จำนวนเต็ม 40		จำนวนเต็ม 40		จำนวนเต็ม 40	
สมัครเรียน	นักเรียนปัจจุบัน	สมัครเรียน	นักเรียนปัจจุบัน	สมัครเรียน	นักเรียนปัจจุบัน
28	28	30	26	36	16

ข้อมูลวันที่ 4 สิงหาคม 2537

ที่มา: โรงเรียนสกลวิสุทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 1 ข้อมูลการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสมุทรสงคราม

ปีการศึกษา	2535	รับนักเรียนได้ร้อยละ	90
ปีการศึกษา	2536	รับนักเรียนได้ร้อยละ	75
ปีการศึกษา	2537	รับนักเรียนได้ร้อยละ	70

แสดงให้เห็นว่ารับได้ไม่เต็มจำนวนและจำนวนลดต่ำกว่าเดิมทุกปี ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า ในสภาพปัจจุบันโดยแท้จริงแล้ว ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นอย่างไร ผลการวิจัยจะทำให้ผู้บริหารการศึกษาสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการแก้ปัญหา และวางแผนจัดการศึกษาปรับปรุงหลักสูตร เปิดขยายประเภทวิชา สอดคล้องกับความต้องการของส่วนบุคคลของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน นอกจากนี้หน่วยงานและสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการเลือกศึกษาวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะจำกัดขอบเขตโดยใช้ประชากรที่สนใจวิชาชีพ ซึ่งเป็นนักเรียนชายหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 ในจังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 9 โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 9 โรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 3 โรงเรียน และสังกัดกรมการปกครอง จำนวน 1 โรงเรียน รวม 22 โรงเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีการเลือกอาชีพของ John O. Crites ศาสตราจารย์ทางจิตวิทยาของมหาวิทยาลัยไอโอวา สหรัฐอเมริกา ผนวกกับทฤษฎีการรับรู้ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับนักเรียน และปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียน กับความต้องการในการเลือกศึกษาวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม และการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ John O. Crites กล่าวว่าไว้ว่า บุคคลนิยมเลือกอาชีพที่เป็นสาขาอาชีพ อาชีพที่ให้เลือกมีอย่างน้อย 2 อาชีพ และต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เลือก การเลือกอาชีพหมายถึงบุคคลแสดงความตั้งใจประกอบอาชีพนั้น และเป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบ ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่ละคนจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกันและตัดสินใจตามความชอบ ความปรารถนา ความมุ่งหวัง ความสนใจในอาชีพนั้น การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับตัวแปรสิ่งเร้า (Stimulus Variable) ได้แก่ วัฒนธรรม ระดับชั้นทางสังคม เชื้อชาติ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ชุมชน เพื่อน จรรยาบรรณในกลุ่มอาชีพ ครอบครัว อาชีพของบิดามารดา โรงเรียน กับตัวแปรตอบสนอง (Response Variable) ได้แก่ ความถนัดทั่วไป ความสามารถทางสมอง ความสนใจ บุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์ หรืออัตมโนคติ ประโยชน์ในการเลี้ยง ค่านิยม และเป้าหมายชีวิต

นอกจากนี้ John O. Crites ยังได้กล่าวถึงพัฒนาการของการเลือกอาชีพ ไว้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพ เป็นกระบวนการแบ่งเป็นขั้นน้อย ๆ แต่ไม่ได้มีความต่อเนื่องกันทั้งหมดเพราะอย่างน้อย พบว่า มีความไม่ต่อเนื่องเกิดขึ้นครั้งหนึ่งในช่วงอายุ 14 ปี ถึง 16 ปี ซึ่งช่วงอายุนี้เด็กจะตัดสินใจไม่ได้ และไม่สามารถมองเห็นความแตกต่างของทางเลือกในการเลือกอาชีพได้

2. ภายหลังจากอายุ 16 ปี กระบวนการเลือกอาชีพจะเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือก ความชอบ ความปรารถนา หรือความมุ่งหวังและความสนใจมีการเปลี่ยนแปลง

3. มีลำดับขั้นในกระบวนการเลือกอาชีพ แต่ยังคงกำหนดขอบเขตไม่ได้ดีนัก บางครั้งเป็นไปได้ว่า ช่วงเฟื่องฝัน (Fantasy Stage) เริ่มเมื่ออายุ 9 ปี และสิ้นสุดเมื่ออายุ 13 ปี การก่อตัวของความคิดของการเลือกอาชีพและการเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจงจะปรากฏขึ้นในระหว่างอายุ 18 ปี และ 21 ปี ในช่วง หรือระยะความเป็นจริง (Realistic Stage) ซึ่งเป็นระยะที่มีความเป็นจริงมากขึ้นในการเลือกอาชีพ²⁰

จากทฤษฎีการเลือกอาชีพที่กล่าวข้างต้น กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน เช่น ความสามารถทางการเรียน ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม ความมุ่งหวังของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง การที่นักเรียนเลือกเรียนสาขาอาชีพใดในวิชาชีพ หมายถึง เขาต้องการที่จะประกอบอาชีพนั้น

ทฤษฎีการจูงใจ (Motivation Theory) ปัจจุบันพื้นฐานทางจิตวิทยาเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมของผู้บริโภค ประกอบด้วยความต้องการ แรงจูงใจ การรับรู้และเจตคติ เป็นปัจจัยในตัวบุคคล ทำให้พฤติกรรมของมนุษย์แตกต่างกัน บุคคลได้รับสิ่งเร้า คือปัจจัยที่มากระตุ้นให้เกิดความต้องการ มีความต้องการ ทางกาย ทางจิตใจ และทางสังคม ผู้วิจัยนำทฤษฎี Holistic Dynamic Theory ของ Maslow มาเป็นแนวทางสร้างความคิดการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งความต้องการพื้นฐานจากความต้องการต่ำไปสูง 5 ประเภท คือ

ความต้องการทางสรีระ หรือความต้องการทางร่างกาย (Physiological or physical Needs)

ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ (Safety Needs)

ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่ (Love & Belonging Needs)

ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนเองมีค่า (Esteem Needs)

ความต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงและพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน (Self Actualization Needs)²¹

การจูงใจ เป็นแรงผลักดันที่กระทำกับบุคคลที่มีความต้องการกระทำพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย

แรงจูงใจ หรือแรงผลักดัน แบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจทางสรีรวิทยา แรงจูงใจทางจิตวิทยา และแรงจูงใจทางสังคม ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากบุคคลอื่น และต้องการมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับคนอื่น ๆ แรงจูงใจต่อความนับถือตนเองเป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับการยกย่องมีชื่อเสียงเกียรติยศในสังคม²²

สรุปได้ว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีเป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ เมื่อบุคคลมีความต้องการ เขาจะต้องตั้งเป้าหมายที่เชื่อว่าจะทำให้เขาเกิดความพึงพอใจ

การกระทำของบุคคล เป็นผลของแรงจูงใจและความสามารถ แรงจูงใจขึ้นอยู่กับความคาดหวังของบุคคลที่คาดว่าจะได้รับผลที่เขาได้ใช้ความพยายาม ดังนั้นการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมเลือกเรียนวิชาชีพเพื่อประกอบอาชีพ นักเรียนจะต้องคาดหวังผลที่จะได้รับและกำหนดทิศทางที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด²³

จากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลของ Fishbein และ Ajzen กับทฤษฎีรูปแบบการทำนายของ Liska กล่าวว่า การกระทำพฤติกรรมใด ๆ ของบุคคลนั้นอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ความตั้งใจกระทำพฤติกรรมของบุคคล เกิดมาจากตัวแปรภายในและตัวแปรภายนอกของบุคคล ตัวแปรภายในคือ ตัวแปร

ทางจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์โดยตรง ได้แก่ ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมและทัศนคติทางจิตนัย ส่วนตัวแปรภายนอก คือตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ รายได้ การศึกษา อาชีพ สถานภาพทางสังคมและจิตวิทยาประกอบด้วยอิทธิพลของกลุ่มญาติ ความเชื่อภายในและภายนอก และสภาพแวดล้อมประกอบด้วยการรับรู้สภาพทั่วไป เจตคติต่อบุคคลและสถาบัน ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางอ้อม²⁴ กำหนดเป็นปัจจัยเกี่ยวกับนักเรียนและปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครองที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังแผนภาพประกอบแสดงกรอบความคิดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามงานวิจัยของไชยสิทธิ์ ไกรคุณาชัย ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในลักษณะสาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อและตอนที่ 3 เกี่ยวกับแรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนสายอาชีพ²⁵ มาปรับปรุงแก้ไขใช้เป็นแบบสอบถามเครื่องมืองานวิจัย และศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มากำหนดเป็นตัวแปร 2 กลุ่ม ดังกล่าวมาแล้ว ประกอบเป็นตัวแปรอิสระ เพื่อหาความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

กรอบความคิดของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยตัวแปร 2 กลุ่ม คือ
 - 1.1 ตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับนักเรียน ประกอบด้วย
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 จำนวนพี่
 - 1.1.3 ผลการเรียนเฉลี่ย
 - 1.1.4 เจตคติต่อการเรียนต่อ
 - 1.1.5 ปกีสถานทางจิตพิสัย
 - 1.1.6 แรงจูงใจด้านต่าง ๆ
 - 1.1.7 การรับรู้สภาพแวดล้อม
 - 1.2 ตัวแปรปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ประกอบด้วย
 - 1.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 1.2.2 รายได้ของผู้ปกครอง
 - 1.2.3 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
 - 1.2.4 ความตั้งใจในการส่งบุตรหลานเรียนต่อ
 - 1.2.5 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพของบุตรหลาน
2. ตัวแปรตาม คือการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา หมายถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เพื่อเลือกเรียนวิชาชีพ
2. วิชาชีพ (Vocational) หมายถึงวิชาอาชีพ สาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละประเภทวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. **ลักษณะวิชาชีพ** หมายถึงประเภทวิชาที่เปิดสอน ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม เกษตรกรรม ศิลปหัตถกรรม ตามหลักสูตรอาชีวศึกษา พ.ศ.2530 ปรับปรุง พ.ศ.2533,2535
4. **ค่านิยมในอาชีพ** หมายถึง แนวโน้มในบุคคลที่มีปฏิริยาต่อความพอใจหรือไม่พอใจเกี่ยวกับงาน อันเป็นผลมาจากการสังเกตพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว
5. **เจตคติ (Attitude)** หมายถึง ความคิดเห็นจากความรู้ลึกซึ้งของบุคคลที่มีต่อวัตถุสิ่งของ ต่อบุคคล ต่อสถาบัน ต่อกระบวนการดำเนินงาน หรือจากที่ได้รับรู้หรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น เรื่องนั้นมาพอสมควร
6. **ความสนใจ (Interest)** หมายถึง อาการแสดงออกของบุคคลต่อกิจกรรมที่แสดงถึงความชอบต่อสิ่งนั้น
7. **ความต้องการ (Need)** หมายถึง สิ่งผลักดันที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล
8. **ความถนัด (Aptitude)** หมายถึง ความสามารถเฉพาะที่บุคคลสามารถทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ดีเป็นพิเศษ
9. **แรงจูงใจ (Motives)** หมายถึง แรงกระตุ้นความปรารถนาที่จะไปสู่จุดหมายทางกระตุ้น เป็นการนำไปสู่และการดำรงไว้ซึ่งพฤติกรรมในการกระทำของบุคคล เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
10. **เลือกอาชีพ** หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต
11. **นักเรียนที่สนใจเรียนอาชีวศึกษา** หมายถึง ผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่สนใจเรียนวิชาชีพ เพื่อประกอบอาชีพนั้น ๆ
12. **สถานศึกษาอาชีวศึกษา** หมายถึง โรงเรียน วิทยาลัย หรือสถาบันที่เปิดสอนอาชีวศึกษาระดับปวช.
13. **ปวช.** หมายถึง ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
14. **อาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา** หมายถึง อาชีพสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
15. **โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรสงครามที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช.** หมายถึง โรงเรียนสกลวิสุทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹วิโรจน์ สารรัตน์, อนาคตทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2532) หน้า 124

²ศิโรต พงศ์มณฑรัตน์, สังคมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์ อจก จำกัด, 2533), หน้า 68

³อมเรศ สีลาอ่อน, "แนวโน้มเศรษฐกิจและทิศทางการพัฒนาประเทศในทศวรรษหน้า" ใน สรุปผลการสัมมนาถกแถลงในการพัฒนาคุณภาพของการผลิตและการใช้กำลังคนระดับอาชีวะและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พรานนกการพิมพ์, 2534), หน้า 13-15

⁴วุฒิเทพ อินทรปัญญา, "เตรียมคนเพื่อตลาดแรงงานในอนาคต" ใน การประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน คมส. คมก. และ ปวส. (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานโครงการพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2536), หน้า 24-25

⁵พิจิต รัตกุล, "ธุรกิจอุตสาหกรรมพลิกผันได้ด้วยเทคโนโลยี" ใน งานสัมมนาวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (กรุงเทพมหานคร : กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, 2535), หน้า 57

⁶ไพรัช รัชชพงษ์ ชฎามาศ ชวะเศรษฐกุล และ กาญจนา ผุงทองเจริญ, "การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และการแข่งขันในระดับสากล : โอกาสและยุทธศาสตร์ในอนาคต" ใน สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องการอาชีวศึกษาภายใต้กระแสธุรกิจและอุตสาหกรรม (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2537), หน้า 11-14, 33

⁷ ส่วิศค์ โหธวีหค, "คำบรรยยหฬศษ การอาช้วศฬษาภาสได้กระนศรฐภภ และอศสาหกรรม" ใน สรุปลผลการสัฒนทาทางวฬษาการเร่องการอาช้วศฬษาภาสได้กระนศรฐภภภภและอศสาหกรรม (กรุงเทพมทานคร : คณศครศาสตร้อศสาหกรรม สภากันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2537), หน้า 74

⁸ สัฒจัน นฤมล, "ปัจจยที่เก็ยวช้องกับการเล็กเร็ยนค้อของนักรเร็ยนชัฒนศฬษาปีที่ 3 กรณศฬษา จังหวคยโสธร ักบจังหวคระยอง," (วฬษานภนภัปรภษยาศรศาสตร้อศสาหกรรมมหบัศศฬษา สภากันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหน็อ, 2534), หน้า 79

⁹ สัฒนการคณศครกรมการการศฬษาแห่งชาตฬ, "แผนการศฬษาแห่งชาตฬพุทธศฬษา 2535" (กรุงเทพมทานคร : สัฒนการศฬษากรฐรมนศรฬ, 2535), (อศศ่าเนา) หน้า 1-30

¹⁰ กรมสัฒนศฬษา, แผนหฬฒนาการศฬษาการศฬษาและการวฬฒนธรรมระยะที่ 7 (2535-2539) (กรุงเทพมทานคร : โรงพิมพ์การศฬษา, 2533), หน้า 1-9, 270-300

¹¹ กัฒชาศรศรฐภภ, "การศฬษาแรงงานนฬมือปญหาใหญศรศรฐภภ", เฉลนฬวส์ (15 สฬงหาคม 2537), หน้า 9

¹² สัฒชัศ วุฑฒปรัศชา, "การเปคสอณหฬลศศร ปวช.ในโรงเร็ยนมัศษมศฬษา" ใน การประชัฒสัฒนนาเช็งปฏภบศฬการ (กรุงเทพมทานคร : สัฒนการปลัดครทรวจศฬษาชฬการ, 2535), (อศศ่าเนา) หน้า 3

¹³ พระส่วิศค์ เพศรแดง และ นฬฬพร เข็มพลศฬลป, แผนการศฬษาแห่งชาตฬ

พจนานุกรม 2535 (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พิสิสส์เซ็นเตอร์, 2535), หน้า 4

¹⁴ วิจิตร จันทรากุล, "ความเป็นมาและการพัฒนาการจัด ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา" ในการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน คมส. และ ปวช. (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานโครงการพิเศษ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2536), (อัครสำเนา) หน้า 2

¹⁵ กรมสามัญศึกษา, "ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2535 เรื่องการเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ประจำปี 2535" (อัครสำเนา)

¹⁶ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, "หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ล่วนที่ส่ง ที่ นร.0202/10783 ลงวันที่ 23 กันยายน 2535 เรื่องโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา," (อัครสำเนา)

¹⁷ กรมสามัญศึกษา, "สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, (อัครสำเนา)

¹⁸ โกวิท วรพิพัฒน์, "สรุปการบรรยายพิเศษ เรื่องการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา," วันที่ 27 มีนาคม 2535 (อัครสำเนา)

¹⁹ กองแผนงาน, "สรุปผลการดำเนินงานโครงการเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนของกรมสามัญศึกษา," (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2537), หน้า 23

²⁰ เพ็ญศรี จินดาศักดิ์, "การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญา การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535), หน้า 15-41

²¹ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ, จิตวิทยาธุรกิจ (กรุงเทพมหานคร : คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532), หน้า 317-338

²²มุกดา ศรีรงค์ และชนิษฐา วิเศษสาทร, จิตวิทยาอุตสาหกรรม (กรุงเทพ มหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2528), หน้า 184 - 185

²³อารี เหมรหมด, จิตวิทยาอุตสาหกรรม (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วน จำกัด ฟันเฟืองบลิซซิ่ง, 2529), หน้า 84 - 85

²⁴สุรัตน์ ไชยชนก, "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับ มัธยมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่ง ทะเลตะวันออก," (วิทยานิพนธ์ปริญาการศึกษาคุุณบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ประสานมิตร, 2535), หน้า 7 - 12

²⁵ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, "การสำรวจความต้องการศึกษาค่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2530), หน้า 248 - 253

บทที่ 2

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม ขอเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายและความสำคัญของอาชีพ
2. การศึกษาอาชีพในต่างประเทศ
3. การส่งเสริมอาชีวศึกษาของรัฐบาล
4. การเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
5. การเลือกอาชีพและการจูงใจ

1. ความหมายและความสำคัญของอาชีพ

ได้มีผู้ให้ความหมายและความสำคัญของอาชีพ ไว้ดังนี้

John Hayes ให้ความหมายอาชีพไว้ว่า หมายถึง แบบการดำรงชีวิตของบุคคลทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งองค์ประกอบด้านการทำงานและด้านอื่น ๆ¹

Anne Roe กล่าวว่า อาชีพนั้นนอกจากจะเป็นวิถีทางที่จะได้มาซึ่งค่าตอบแทนเพื่อนำไปซื้อปัจจัยต่าง ๆ มาสนองความต้องการทางร่างกายแล้วยังเป็นกิจกรรมที่สนองความต้องการทางจิตใจ และความต้องการทางสังคม ของมนุษย์อีกด้วย อาชีพจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์มาก²

พระพุทธรูปทรงตรีศิวาว่าปัจจัยสี่อันได้แก่ อาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในการดำรงชีวิต³ มนุษย์ที่เกิดมาจึงต้องประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวให้เป็นสุขด้วยอาชีพสุจริต นอกจากนี้ยังมีความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความนับหน้าถือตา ความรักความรู้สึกที่จะเป็นเจ้าของ สมองความต้องการทางจิตใจ ทางสังคม ต้องการมีอาชีพให้ผู้อื่นยกย่อง ซอมรับนับถือ ต้องการความสมหวัง ความสามารถ ทำการ ด้วยตนเอง⁴

พรณี เกษกมล กล่าวว่า อาชีพคือกิจกรรมที่สนองความพอใจของตนเอง และอาชีพจะเป็นสิ่งสร้างสรรค์คุณค่าความดีงามต่าง ๆ ให้กับชีวิต⁵

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าอาชีพ หมายถึง การประกอบกิจการงานมุ่งหวัง ค่าตอบแทนด้านเศรษฐกิจที่จะสนองความต้องการทางร่างกาย สังคม อารมณ์ และจิตใจมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และผูกพันเป็นส่วนสำคัญของวิถีชีวิตแต่ละบุคคล

ความหมายและความสำคัญของอาชีพศึกษา

Carter V. Good ได้ให้ความหมายอาชีพศึกษาว่า เป็นโครงการการศึกษา ระดับต่ำกว่าวิทยาลัย จัดขึ้นด้วยมุ่งหวังให้ผู้เรียนเลือกเรียนอาชีพเฉพาะ หรือให้คนงาน ลูกจ้างของหน่วยงานได้เข้ารับการฝึกเพิ่มพูนความรู้ด้านการค้าและอุตสาหกรรม สุขศึกษา เกษตรกรรม ธุรกิจศึกษา และคหเศรษฐศาสตร์ ภายใต้การควบคุมดูแลหรืออำนวยการกับรัฐ หรือตัวแทนการศึกษาท้องถิ่น⁶

สุดใจ เหล่าสุนทร ได้กล่าวถึงการอาชีพศึกษา ไว้ในการศึกษาเพื่ออาชีพ ในโรงเรียนมัธยม เอกสารวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรรุ่นที่ 7 ว่า

คือการศึกษาเพื่ออาชีพ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลในการเสริมสร้างอาชีพ แห่งตน เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของชีวิตและเป็นการศึกษาตลอดชีวิต

สุนีย์ ภูพันธ์ กล่าวถึงการอาชีพศึกษาว่าเป็นการศึกษาวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ที่อาศัยความรู้ระดับหลังมัธยมศึกษา เพื่อผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับแรงงานทั่วไป ไปจนถึงระดับ

แรงงานฝีมือ⁷

วิเวก ปางพูนพิงศ์ กล่าวถึงการอาชีวศึกษา ว่าเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งให้ การศึกษา การฝึกอบรมกำลังคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น และสังคม⁸

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าความหมายของอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษา วิชาชีพ ที่เป็นความรู้สำหรับประกอบอาชีพ ซึ่งตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 ระบุว่ามุ่งผลิตกำลังคนในระดับต่าง ๆ กันตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม

สำหรับความสำคัญของอาชีวศึกษานั้น นักบริหารอาชีวศึกษาได้กล่าวไว้ว่าประเทศ ที่กำลังพัฒนา การอาชีวศึกษานั้นคือหัวใจของการพัฒนา⁹

การอาชีวศึกษา สามารถช่วยเหลือให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถประกอบ อาชีพได้มั่นคง มีส่วนช่วยพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ามากมาย¹⁰

การอาชีวศึกษา ให้การอาชีพทุกรูปแบบแก่พลเมือง ทั้งที่อยู่ในวัยเรียนให้มีอาชีพ ออกไปทำมาหากินเป็นกำลังแรงงาน ซึ่งก่อคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติตามสภาวะที่เศรษฐกิจ หรือสังคมต้องการ¹¹

การประกอบอาชีพในสังคม

การประกอบอาชีพ (Earning a living) ตามลักษณะของสังคมในสมัยแรก (Primitive Society) นั้นเป็นอาชีพที่ช่วยตนเองให้มีกินมีอยู่โดยไม่ต้องพึ่งสังคมอื่นใด ในสมัยต่อมาเป็นสังคมเกษตรกรรม (Agricultural Society) มีอาชีพการเพาะปลูก และเลี้ยงสัตว์เป็นสำคัญ จนถึงสมัยปัจจุบัน เป็นลักษณะสังคมอุตสาหกรรม (Industrial Society) มีอาชีพเฉพาะอย่างทำเป็นล่ำเป็นสัน บ้างจัดเป็นธุรกิจแม่และเครือข่าย มีคน ปฏิบัติงานเป็นร้อยเป็นพัน แหล่งอาชีพของประชาชนจึงประกอบด้วยนายจ้าง และลูกจ้าง ในประเทศที่เจริญแล้วมีอาชีพใหม่เกิดขึ้นมากมายตามความเจริญของประเทศ การประกอบ อาชีพจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะ ซึ่งได้มาจากการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิชา

ซึ่งที่เตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะประกอบอาชีพรับจ้าง หรืออาชีพอิสระ ทำมาหาเลี้ยงชีพได้ด้วยตนเอง

ศาสตราจารย์ บัณฑิต ก่อวางงานอาชีพอิสระไว้ในหนังสือการศึกษาเพื่อการทำงาน และอาชีพว่า

หมายถึง งานอาชีพที่แต่ละคนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องไปรับจ้างผู้อื่นเสมอไป หรือไปทำการรับจ้างงานก็สามารถทำได้ เช่น การวาดภาพ การทาสี การทำเครื่องเรือน การปลูกผัก ปลูกไม้ดอก การซ่อมวิทยุโทรทัศน์ การค่อท่อน้ำประปา

ศาสตราจารย์ กรมสวัสดิ์ ให้ความหมายอาชีพอิสระว่า คืออาชีพส่วนตัวหรือการประกอบการของตนเอง อาชีพอิสระจึงมีได้ในทุกลักษณะของงาน ไม่ว่าจะเป็นงานประเภทเกษตรกรรม คหกรรม ศิลปหัตถกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ขอให้เป็นการประกอบการของตนเองเท่านั้น เช่น การทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ การประมง สวนผลไม้ นาถุ้ง ชุบน้ำปลา เพาะเห็ด ทำของเด็กเล่น งานศิลปประดิษฐ์ ตั้งร้านขายส่ง-ขายปลีก หรืองานด้านบริการซ่อมประดิษฐ์วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องยนต์ ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า ลักษณะเหล่านี้ถ้ามีการประกอบการของตนเองถือว่าเป็นอาชีพอิสระทั้งสิ้น¹²

ความจำเป็นต้องใช้แรงงานระดับกลาง

ประเทศกำลังพัฒนา และพัฒนาแล้ว ได้เปลี่ยนแปลงประเทศจากระบบสังคมเกษตรกรรม เป็นระบบสังคมอุตสาหกรรมใหม่ ด้วยความจำเป็นต้องให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถด้านนวัตกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รัฐบาลตั้งสถาบันอาชีวศึกษา และเทคนิคศึกษา ให้มีความรู้ระดับแรงงานฝีมือถึงระดับปริญญา และสูงขึ้นไปในระดับอุดมศึกษา เป็นแรงงานที่สำคัญของชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีคุณภาพตามคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับในระบบธุรกิจอุตสาหกรรม กำหนดไว้เป็น 5 ระดับ คือ

1. วิชาชีพชั้นสูง (Professional) ได้แก่พวกที่มีความรู้จบปริญญาตรีขึ้นไป
2. กึ่งวิชาชีพชั้นสูง (Semi-professional) ได้แก่พวกจบปริญญาหรือระดับ ปวส.

3. แรงงานฝีมือ (Skilled) ได้แก่พวกจบวุฒิ ปวช., ปวท.
4. แรงงานกึ่งฝีมือ (Semi-skilled) ได้แก่พวกจบชั้นมัธยมแล้วผ่านการฝึกเข้าปฏิบัติงาน

5. แรงงานทั่วไปหรือไร้ฝีมือ (Un-skilled) ได้แก่พวกทำงานใช้แรงงาน ทำตามคำสั่ง¹³

แรงงานระดับกลาง หรือกำลังคนระดับกลาง ได้แก่ผู้ที่เรียนจบวิชาชีพหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาต่าง ๆ ของประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม ศิลปกรรม และเกษตรกรรม กำลังคนในกลุ่มนี้ใช้พื้นฐานความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพต่างกันมาก ขึ้นอยู่กับตำแหน่งหน้าที่การงานของแต่ละประเภทของอาชีพการผลิต ธุรกิจ หรือการบริการและระดับของงาน บางครั้งผู้ใช้แรงงานเห็นว่าน่าจะมีพื้นฐานความรู้ที่สูงกว่า เพื่อการปฏิบัติงานที่ได้ผล ในปัจจุบันเสนอให้มีหลักสูตรเพิ่มเติมความรู้ ควรให้มีการฝึกอาชีพแบบฝึกฝนฝีมือ Apprenticeship training เช่น ในกลุ่มวิชาชีพทางด้านธุรกิจพาณิชยกรรมและการบริการต่าง ๆ ได้แก่ พนักงานบัญชี เลขานุการ พนักงานตลาด และการขาย พนักงานวิเคราะห์ตลาด พนักงานแปล มัคคุเทศก์ เป็นต้น มีความสำคัญและจำเป็นตามลักษณะของงานสมัยใหม่ในปัจจุบัน¹⁴

แรงงานระดับกลางช่วยพัฒนาประเทศ

แรงงานระดับกลางเป็นแรงงานที่สำคัญมาก ประกอบด้วยจำนวนแรงงานสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่ของประเทศเป็นเครื่องช่วยการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ต้องการนำแรงงานระดับกลางเข้าสู่โรงงาน และสถานประกอบการ รับกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีการผลิตจำนวนมากและผลิตภัณฑ์ส่งออกได้มาตรฐาน แข่งขันตลาดโลกจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสูง¹⁵ ตลาดแรงงานต้องการแรงงานเฉพาะด้านที่มีมือระดับ ปวช. นับตั้งแต่ปี 2537 เป็นต้นไป อุตสาหกรรมของไทยไทยเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจเสรีทั้งในการผลิตและบริการเป้าหมายพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานได้แก่ อุตสาหกรรมเหล็ก ปิโตรเคมี สิ่งทอ ยานยนต์ แปรรูปเกษตร อิเล็กทรอนิกส์ ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ อุตสาหกรรมเคมี ซึ่งตามแผนในปี พ.ศ.2543 มีความต้องการแรงงานระดับกลางภาคอุตสาหกรรมและบริการจำนวนมาก ต้องการ 9-7 % ต่อปี แต่ผลิตได้เพียง 5.1 % ต่อปี แสดงถึงความต้องการแรงงานระดับกลางขาดแคลนเป็นอย่างมาก¹⁶

สภาวะการเปลี่ยนแปลงสังคมไทย

ประเทศไทยในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในด้านเทคโนโลยีข่าวสาร อารยธรรม ความเจริญของต่างชาติหลั่งไหลเข้าประเทศ มีการรับวัฒนธรรมใหม่มากขึ้น ส่งผลกระทบต่อสังคมวัฒนธรรมไทยในบางส่วน สถาบันครอบครัวแต่เดิมเป็นครอบครัวใหญ่ในปัจจุบันเป็นครอบครัวที่เล็กลง มีภาวะเศรษฐกิจเข้าครอบงำ วิถีชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ต้องทำงานแบบเร่งรีบแข่งขันกับเวลา เงินตรามีอิทธิพลต่อการดำรงชีพ ด้านความเป็นอยู่เปลี่ยนจากสังคมชนบทเป็นสังคมเมืองมากขึ้น ครอบครัวที่มีฐานะดีสามารถส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาได้สูง งานวิจัยของไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย พบว่าการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับรายได้บิดามารดา¹⁷ และ Super พบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแผนของชีวิตคือ ระดับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว¹⁸

การเปลี่ยนแปลงทางด้านมัธยมศึกษา

การมัธยมศึกษาเริ่มมีขึ้นครั้งแรกในประเทศไทยเมื่อ พ.ศ.2441 ซึ่งพระยาวิสุทธิสूरียศักดิ์ (ม.ร.ว.เป็ย มาลากุล) ร่างขึ้นทูลถวายสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 เรียก

ว่าการเล่าเรียนเบื้องต้น (มัธยมศึกษา) กำหนดเวลาเรียน 4 ปี อายุของผู้เรียนตั้งแต่ 14 ปี ถึง 17 ปี¹⁰ จากนั้นนับถึงปัจจุบันเป็นเวลานานถึง 96 ปี การศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไป จากเดิมมาก ยุคอุตสาหกรรมยุคแรก ประเทศฝรั่งเศส การเมืองมั่นคง การศึกษาจะได้รับ การพัฒนาให้ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ผลการขยายโอกาสทางการศึกษา ปี 2537 นักเรียนเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 สูงถึงร้อยละ 95 นับว่าทำได้ผลสำเร็จ งานต่อไปเป็นการขยายโอกาสในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ต้องเร่งรัดพัฒนาการผลิต กำลังคนที่จะสนับสนุนทิศทางการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่ต้องการของตลาดแรงงาน²⁰

แผนงานเชิงรุกก้าวใหม่ของกรมสามัญศึกษา กำหนดให้ทุกจังหวัดมีโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 โรงเรียน สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงชั้นปีที่ 2 ของระดับปริญญาตรีแบบ Junior College เพื่อกระจายโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างยิ่ง²¹

การมัธยมศึกษา เป็นระดับการศึกษาที่มีความสำคัญมากอยู่ในความสนใจของบุคคลทั่วไป การเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้มีสาขาวิชาชีพเพิ่มขึ้น สัมพันธ์กับงานวิจัยของ วิชระ พินธุสมิต ศึกษาแนวโน้มการมัธยมศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2535-2544) ได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาของการมัธยมศึกษาของประเทศไทยในอดีตจนถึงปัจจุบัน เสนอแนะแนวโน้มการจัดการมัธยมศึกษาโดยใช้การวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย เห็นได้ถึงความสัมพันธ์กับความเป็นจริงในปัจจุบัน ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. แนวโน้มนโยบายการมัธยมศึกษา แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้มากที่สุดคือ การมัธยมศึกษา จะเป็นการศึกษาเพื่อปวงชนตลอดชีพ ส่วนแนวโน้มที่จะเกิดได้มากเป็นอันดับแรกคือ นโยบายด้านความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาจะได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจังยิ่งขึ้น และมีมาตรการที่ชัดเจน

2. แนวโน้มจุดหมายการมัธยม แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้มากเป็นอันดับแรก คือการมัธยมศึกษาจะเป็นการศึกษาเพื่อสนองต่อระบบอุตสาหกรรม และมัธยมศึกษาจะเป็นการศึกษาเพื่อการอาชีพโดยเน้นอาชีพอิสระ

3. แนวโน้มการบริหารการมัธยมศึกษา แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้มากเป็นอันดับแรก คือ การวางแผนการมัธยมศึกษาจะมีการปรับแผนทุก ๆ 2 - 3 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และผู้มีหน้าที่ในการจัดการมัธยมศึกษาจะใช้หลักวิชาการกำหนดนโยบายการบริหารงานและการวางแผนการมัธยมศึกษาอย่างจริงจัง

4. แนวโน้มหลักสูตรมัธยมศึกษา และกระบวนการเรียนการสอน แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้มากที่สุดมี 2 ประการ คือ โครงสร้างหลักสูตรจะใช้เวลาเรียนวิชาบังคับน้อยลง เวลาที่เหลือโรงเรียนจะเลือกรายวิชาเองให้เหมาะสมกับท้องถิ่น และหลักสูตรจะเปิดกว้างมากขึ้น ส่วนแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นได้มากเป็นอันดับแรกคือ รายละเอียดเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ จะได้รับการปรับปรุงให้ถูกต้องและสอดคล้องกับสภาพการณ์อยู่เสมอ และหลักสูตรอาชีพระยะสั้นจะได้รับการส่งเสริมมากขึ้น²²

แนวทางอาชีพศึกษาสำหรับมัธยมศึกษา

การจัดอาชีพศึกษา ถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา มุ่งพัฒนามนุษย์ด้านทักษะ (psychomotor) มากกว่าด้านสมองสติปัญญา (Cognitive) และด้านอารมณ์ ทัศนคติ (Affective) ต้องจัดให้สอดคล้องกับปรัชญาอาชีพศึกษา ที่มุ่งให้การศึกษาเพื่ออาชีพ และเน้นการฝึกปฏิบัติจริง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สังคมได้แรงงานที่ต้องการ ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเพิ่มทางเลือกอาชีพมากขึ้น และช่วยเร่งเร้าให้การเรียนต่าง ๆ เกิดประโยชน์ขึ้น²³

การดำเนินงานอาชีพศึกษา เป็นไปเพื่อผลิตแรงงานระดับกลาง อันได้แก่ช่างฝีมือ และช่างเทคนิค ซึ่งเป็นแรงงานหลักที่สำคัญในการผลิตสินค้า และการให้บริการแก่ผู้บริโภคอย่างมีคุณภาพ และตรงกับความต้องการของตลาด เป็นที่ยอมรับแก่ผู้บริโภคอย่างกว้างขวาง

ทั้งในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการบริการอื่นได้แก่ พาณิชยกรรม คหกรรม และ ศิลปหัตถกรรม²⁴ ในส่วนของแรงงานระดับสูง หรือวิศวกรนั้นจะทำหน้าที่ การออกแบบรูปแบบ และการวางแผนการผลิตให้ทันสมัยให้ถูกรสนิยมของผู้บริโภค ส่วนแรงงานชั้นต่ำหรือช่างกึ่งฝีมือ นั้นจะทำหน้าที่สนับสนุนการผลิต ภายใต้การนำพาของแรงงานระดับกลาง²⁵

นอกจากนี้ควรเป็นไปเพื่อพัฒนาให้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์กับงานที่ทำได้จนสามารถพัฒนาศักยภาพให้เป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือสร้างงานเองได้²⁶ สมกับความมุ่งหมายการให้การศึกษาของอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคคลที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ หรือเพื่อปรับปรุงการประกอบอาชีพให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

การพัฒนากิจการสถานศึกษาให้ก้าวหน้าและสัมพันธ์กับการอาชีวศึกษา เป็นเรื่องความจำเป็นต้องปรับระบบงาน²⁷ ปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร การจัดองค์การภายในแบบธุรกิจ²⁸ ยึดหลักปรัชญาตามแนววิถีปฏิบัตินิยม (Pragmatism) ให้มีการเรียนด้วยการปฏิบัติ²⁹ มุ่งจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม³⁰ มุ่งเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ³¹ จัดให้มีบรรยากาศทางการศึกษาสมัยใหม่ ส่งเสริมการใช้อุปกรณ์ สื่อ วัสดุทัศนูปกรณ์ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัย³² ใ้เราใจให้ผู้เรียน สังกศานผู้บริหารสถานศึกษาต้องดูแลในเรื่องสวัสดิศึกษาในโรงงาน การใช้อุปกรณ์การศึกษา สุขภาพพลานามัย และป้องกันการใช้จ่ายในทางที่ผิด³³

นักเรียนที่มีสิทธิเข้าเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ต้องเป็นผู้ที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นนักเรียนวัยรุ่นอายุระหว่าง 13 - 15 ปี เด็กในวัยนี้เริ่มสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง เริ่มสนใจเลือกเฟ้น และเตรียมตัวที่จะศึกษาต่อหรือมีอาชีพ บางคนเชื่อตามเพื่อนญาติพี่น้อง ผู้ที่ได้รับการยกย่องมีชื่อเสียง แต่บางคนได้รับอิทธิพลผู้ให้อุปการะ หรือผู้ปกครองชั้นนำ เด็กบางคนอยู่ในโอวาทของบิดามารดา และบางคนเชื่อฟังครูอาจารย์³⁴ นักเรียนวัยรุ่นที่มีปัญหามักมาจากครอบครัวที่มีปัญหาไม่ราบรื่น พบกับรูปแบบที่ไม่ดีของพ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งสิ่งแวดล้อม อิทธิพลทางสังคม ขาดความรักความเข้าใจและการให้อภัย บางคนขาดผู้สนับสนุนการเงินเพื่อการศึกษาต่อ³⁵ การเลือกเรียนอาชีพในระยะนี้ถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญที่สุดระดับหนึ่งในชีวิต เปลี่ยนสถานภาพจาก

ความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เลือกวิถีชีวิตซึ่งจะผูกพันกับอาชีพที่ประกอบสืบไป

การตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคล ต้องอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเอง และ วิเคราะห์อาชีพประกอบกัน โรงเรียนจึงมีภาระต้องจัดให้การช่วยเหลือนักเรียนด้วยอาชีพ ศึกษา³⁶ (Career Education) ให้บริการแนะแนวอาชีพ³⁷ ซึ่ง Sidney P. Marland ให้จัดเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรที่ต่อเนื่องสำหรับนักเรียนทุกคนมีทักษะที่จำเป็นสามารถเริ่มต้น ชีวิตของเขา และครอบครัวได้ แม้ต้องออกจากโรงเรียนก่อนจบชั้นมัธยม Jesser ให้จัด ครอบคลุมเกี่ยวกับการตระหนักถึงโลกของงาน แนะนำอาชีพอย่างกว้างขวาง ศึกษาหลักซึ่ง เกี่ยวกับการเลือกการเตรียมตัวด้านอาชีพ เข้าใจระบบเศรษฐกิจของงานแต่ละชนิด รวมถึง การวางตัวบุคคลด้านอาชีพ³⁸ Kenneth B. Hoyt เสนอนโยบายไว้ว่า ต้องเป็นการ เตรียมคนเหมาะสมกับงาน ครูทุกคนต้องสอนวิชาชีวะมีแนวโน้มไปสู่อาชีพ จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ทางอาชีพให้เป็นจริงตามงานในตลาดปัจจุบัน การเรียนรู้จัดได้ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และ ชุมชน โรงเรียนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบนักเรียน ช่วยในการเลือกงานจนสามารถประกอบ อาชีพจริง ๆ ได้³⁹

บริการแนะแนวให้คำปรึกษาแนะนำด้านการอาชีพ

พินส์ หัวหน้าคิงท์ เสนอนโยบายไว้ว่า จัดให้ข้อมูลวิชาชีพต่าง ๆ ให้ข่าวสารความ เคลื่อนไหว การเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าทันต่อโลก ทันต่อเหตุการณ์ ให้ผู้เรียนมองเห็นเข้าใจ ตัวเอง และมุ่งหวังที่จะประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ด้วยการตัดสินใจเลือกอาชีพและวิชาที่ จะเรียนต่อไปอย่างได้ผล เหมาะกับความต้องการความรู้ความสามารถ ความถนัด และนิสัย ของตนเอง⁴⁰

Donald E. Super กล่าวถึงการให้คำปรึกษาด้านอาชีพไว้ว่า สามารถช่วยให้ บุคคลปรับตัวในชีวิตได้ ส่วนบุคคลที่ปรับตัวไม่ได้ เนื่องจากมีปัญหาด้านอาชีพ ถ้าแก้ปัญหาด้าน อาชีพได้แล้วจะทำให้บุคคลนั้นปรับตัวได้ดีขึ้น⁴¹

พรพณี เกษกมล กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดแนะแนวอาชีพ (Vocational

Guidance) ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ดังนี้

1. บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเองลึกซึ้งในเรื่องสติปัญญาความสามารถ ความถนัด
2. บุคคลรู้จักและเข้าใจโลกของงานอาชีพต่าง ๆ องค์ประกอบของงาน เช่น ลักษณะของงาน อาชีพ คุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพ เงินเดือนรายได้ ความมั่นคงในงาน โอกาสก้าวหน้าในงาน สภาพปัจจุบัน และแนวโน้มของตลาดแรงงาน อนาคตสำหรับงานอาชีพต่าง ๆ
3. ช่วยให้บุคคลรู้จักเลือกและตัดสินใจเลือกงานอาชีพอย่างฉลาดถูกต้อง เหมาะสมกับอัธยาศัย
4. ช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกอย่างฉลาดในการเข้ารับการศึกษา และฝึกอบรมในวิชาชีพต่าง ๆ
5. ช่วยให้บุคคลได้มีโอกาสพัฒนาบุคลิกลักษณะของตนให้เหมาะสมกับงานอาชีพ เช่น ความอดทน ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความตรงต่อเวลา ความร่วมมือในการทำงาน
6. ช่วยให้บุคคลได้มีโอกาสสัมผัสกับงานอาชีพต่าง ๆ ตามความเหมาะสมกับวัย
7. ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตนเองให้เข้ากับงานอาชีพจนประสบความสำเร็จและมีความสุขในงานอาชีพของตน²²

หลักการอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการตามหลักการเพื่อให้ได้ผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย เมธี ปิณฑานนท์ ให้หลักการที่ควรแก่การศึกษาและปฏิบัติ 21 ประการ ไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมบุคคลเข้าสู่อาชีพ และทำงานต่อไป ด้วยความสำเร็จ
2. เป้าหมายของการอาชีวศึกษาคือมุ่งทำงานและสัมพันธ์กับการมีงานทำ
3. การอาชีวศึกษาต้องสอดคล้องกับสภาพของเศรษฐกิจและสังคม และ ภาวะของนักศึกษา
4. การอาชีวศึกษาจัดให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ได้ในฐานะพลเมืองที่ดีของสังคม
5. การอาชีวศึกษาจัดให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการเข้าสู่ อาชีพได้
6. แต่ละบุคคลมีสิทธิจะเลือกอาชีพที่ตนปรารถนาได้
7. รัฐมีหน้าที่ที่จะจัดให้รายบุคคลได้รับการฝึกเพื่อประกอบอาชีพได้ตาม ที่แต่ละบุคคลได้ตั้งเป้าหมายไว้
8. ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาจะสูงถ้าจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียน ได้รับการฝึกโดยจำลองสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมือนสภาพเมื่อจะไป ทำงานจริง
9. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผล เมื่องานฝึกกระทำในลักษณะเดียวกันกับงานจริง นั่นคือใช้ขั้นตอนการทำงาน เครื่องมือ และเครื่องจักรเช่น เดียวกับที่ ใช้ในการทำงานจริงในอาชีพนั้น
10. ประสิทธิภาพของการอาชีวศึกษาจะสูง เมื่อได้จัดให้ผู้เรียนเป็น รายบุคคล ให้ได้ใช้ความสนใจ นิสัย ความถนัด และมันสมองของผู้เรียนอย่าง เต็มที่
11. การฝึกอาชีพที่มีประสิทธิผลของแต่ละอาชีพ ช่าง หรืองานก็คือเมื่อ ได้จัดให้แก่กลุ่มที่ต้องการและได้รับประโยชน์จากการฝึกเท่านั้น
12. การฝึกอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องฝึกประสบการณ์เฉพาะด้าน หลาย ๆ ครั้ง เพื่อสร้างนิสัยที่ถูกต้องในการทำและการคิด จนกระทั่งนิสัยที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการได้พัฒนาขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในการหางานทำ

13. การฝึกอาชีพจะมีประสิทธิผลย่อมขึ้นอยู่กับครูฝึก ซึ่งจะต้องมีประสบการณ์ วิชาชีพระในการประยุกต์ทักษะ และความรู้ในการปฏิบัติงานและขนวนการ การทำงาน ของสิ่งที่คนสอน

14. สำหรับแต่ละอาชีพผู้ฝึกจะต้องมีความสามารถในการผลิตชิ้นค่าระดับหนึ่งเพื่อที่จะทำงานและรักษาตำแหน่งงานไว้ได้ ถ้าการอาชีวศึกษาไม่สามารถจัดได้ถึง ขั้นนี้แล้ว ก็จะไม่มีประสิทธิภาพทั้งสำหรับรายบุคคลและสำหรับสังคม

15. การสร้างนิสัยการปฏิบัติงานจะได้ผลต่อเมื่อผู้ฝึกได้ทำงานจริงไม่ใช่ท่าแบบ ฝึกหัดหรือทำงานปลอม

16. แหล่งของเนื้อหาสาระที่เชื่อถือได้ของการฝึกเฉพาะแต่ละอาชีพ มาจากแหล่งเดียวเท่านั้นคือ จากประสบการณ์ของผู้ชำนาญงานของอาชีพนั้น

17. สำหรับแต่ละอาชีพจะมี เนื้อหาอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งเป็นของอาชีพนั้นโดยเฉพาะและไม่มีคุณค่าในทางปฏิบัติสำหรับอาชีพอื่น

18. การอาชีวศึกษาจะบริการแก่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพต่อเมื่อสามารถบริการ ในเรื่องที่มีคนต้องการและผู้ต้องการได้ประโยชน์มากที่สุด

19. การอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะแปรผันตามวิธีการสอนและความสัมพันธ์กับ ผู้เรียน จึงควรพิจารณาพิจารณาคุณลักษณะพิเศษของกลุ่มที่เรียนและผู้สอนด้วย

20. การบริหารอาชีวศึกษาจะมีประสิทธิภาพต่อเมื่อมีการจัดการในลักษณะยืดหยุ่น แทนการมีมาตรฐานที่ตายตัวเกินไป

21. ขณะที่ควรพยายามลดค่าใช้จ่ายต่อหัว แต่ก็ต้องใช้งบประมาณขั้นต่ำจำนวนหนึ่งซึ่งถ้าจ่ายต่ำกว่านั้นแล้ว จะไม่สามารถจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้ และถ้าไม่ สามารถสนับสนุนงบประมาณขั้นต่ำนั้นแล้ว ก็ไม่สมควรที่จะจัดให้มีระบบอาชีวศึกษา⁴³

หลักการอาชีวศึกษาที่กล่าวทั้งหมด เห็นได้ว่าประกอบด้วยบทบาทหน้าที่ของรัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานของสถานศึกษา และแนวการปฏิบัติสำหรับนักศึกษา มุ่งเน้นการปฏิบัติตาม
ปรัชญาอาชีวศึกษา ให้มีการฝึกฝน เรียนวิชาชีพเพื่อไปประกอบอาชีพ

2. การศึกษาอาชีพในต่างประเทศ

การจัดการศึกษาในประเทศต่าง ๆ จะเริ่มตรงกันเมื่อเด็กอายุ 3 ปี ให้เรียน
ชั้นอนุบาลศึกษา 3 ปี เริ่มเรียนชั้นประถมศึกษาเมื่ออายุ 6 ปี ใช้เวลาเรียน 6 ปี แล้วให้
เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอีก 3 ปี เป็นอายุประมาณ 15 ปี แล้วจัดให้เรียนแยกออกเป็น
สายวิชาสามัญ กับสายวิชาชีพ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อจากนั้นเป็นการศึกษาชั้น
วิทยาลัย สถาบันการศึกษา มหาวิทยาลัย จบการศึกษาสูงสุดในชั้นปริญญาเอกและสูงกว่าอายุ
ผู้เรียน 25 - 28 ปี ใช้เวลาเรียน 20 - 23 ปี

การศึกษาภาคบังคับ เริ่มนับเมื่อเข้าเรียนระดับชั้นประถมศึกษาไปจนจบชั้นมัธยม
ศึกษาตอนต้น อายุ 6 - 15 ปี เทียบได้ระดับชั้น 9 ของระบบการศึกษายุโรป อเมริกา
และออสเตรเลีย ถือเป็นหน้าที่ของรัฐต้องจัดให้การศึกษา สำหรับอนุบาลศึกษานั้นถือเป็นการ
ศึกษาก่อนวัยเรียน นิยมให้ภาคเอกชนดำเนินการ

การศึกษาวินิจฉัยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

โรงเรียนฝึกอาชีพและวิชาการช่าง รับจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เวลาเรียน 3 ปี

โรงเรียนวิชาชีพชั้นกลาง รับจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เวลาเรียน 4 ปี

รับจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เวลาเรียน 2 ปี

การศึกษาวินิจฉัย สอนวิชาชีพรวมอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่เป็นสถานศึกษา
วิชาชีพโดยเฉพาะมีน้อย สอนวิชาชีพแท้ ๆ ได้แก่ เกษตรกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม
อุตสาหกรรม และศิลปหัตถกรรม⁴⁴

การศึกษาวิชาชีพในประเทศเกาหลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน

ประเทศเกาหลี วิทยาลัยอาชีวศึกษา รับจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เวลาเรียน 2 ปี
สถาบันฝึกทักษะวิชาชีพ รับเด็กอายุ 16 ปี การเรียนในชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายแยกเป็นสายอาชีพ เรียนวิชาเกษตร ประมง ช่างเทคนิค พาณิชยกรรม
การพาณิชย์ทางเรือเดินทะเล ประเภทวิชาผสม และศิลปะ ประเทศเกาหลีนิยมยกย่อง
ผู้ที่เรียนจบวิศวกรรมจากมหาวิทยาลัย

ประเทศญี่ปุ่น วิทยาลัยเทคนิค รับจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เวลาเรียน 5 ปี
โรงเรียนวิชาชีพ มีผู้เรียนอายุ 15 - 20 ปี เด็กอายุ 8 - 16 ปี
จะฝึกเป็นช่างฝึกหัด ช่างเทคนิค หรือเริ่มเรียนอาชีวศึกษาได้

ประเทศไต้หวัน วิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษา รับนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ผู้เรียนอายุ 8 - 16 ปี เข้าเรียนอาชีวศึกษาเป็นช่างฝึกหัดและ
ช่างเทคนิค⁴⁵

การศึกษาวิชาชีพในประเทศฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์

ประเทศฟิลิปปินส์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หลักสูตรบังคับต้องเรียนสาขาวิชาชีพเพื่อ
ค้นหาความถนัด ความสนใจของตนเอง จบชั้นมัธยมศึกษาแล้วถ้าเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้
จะมุ่งเข้าโรงเรียนอาชีวศึกษา เรียนวิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้น เพื่อออกไปทำงานแล้ว
เข้ารับการฝึกในศูนย์ของรัฐบาล เป็นช่างฝีมือ⁴⁶

ประเทศอินโดนีเซีย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รับจบมัธยมศึกษาตอนต้น เวลาเรียน 3 ปี
อาชีวเทคนิค รับจบมัธยมศึกษาตอนต้น เวลาเรียน 3 ปี
ได้วุฒิ ปวช. โปล์เทคนิค รับจบมัธยมศึกษาตอนปลาย เวลาเรียน 3 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จบได้ Certificate เรียนต่ออีก 1 ปี เลือกเรียนวิชาในปีที่ 1 - 2 จำนวน 1 วิชา
เป็นวิชาเฉพาะ จบแล้วได้ Diploma

ประเทศสิงคโปร์ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จัดให้เรียนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ และศ
กรรมศาสตร์

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดให้เรียนวิชาศิลปศาสตร์ วิทยาศาสตร์
พาณิชย์กรรม วิชาทางด้านเทคนิค ช่างเทคนิค จบแล้วต่อมหาวิทยาลัย หรือโปลีเทคนิค
จบแล้วไม่เรียนต่อ ลากไปรับการฝึกอบรมวิชาชีพในสถาบันของรัฐ มีกอาชีพเพื่องาน
อุตสาหกรรมเป็นช่างฝีมือช่างเทคนิค เข้าสู่ตลาดแรงงาน⁴⁷

การศึกษาวิชาชีพในประเทศออสเตรเลีย

ระบบการเรียนจัดชั้นเรียนเหมือนทางยุโรป การศึกษาบังคับถึงจบชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ไม่มีระบบการสอบเลื่อนชั้น พิจารณาตามรายงาน กิจกรรมรายวิชา และทักษะ
นักเรียนเป็นรายบุคคล การสอบไล่มีภาคสุดท้าย ชั้น 12 คะแนนที่ได้สำหรับพิจารณาให้เรียน
ต่อระดับปริญญาตรี ต่อไป⁴⁸

การเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เกรดชั้น 11 - 12 มีจัดให้เรียนด้านอาชีพ เช่น
อาชีพเกษตร เวลาเรียน 2 ปี แต่ในหลักสูตร ปวช. เรียนสัปดาห์ละ 1 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง
ปีละ 3 เทอม ๆ ละ 10 สัปดาห์ เวลาเรียน 3 ปี ตลอดหลักสูตรเรียน 720 ช.ม. เรียน
จบได้ Certificate⁴⁹

การศึกษาวิชาชีพในประเทศสหรัฐอเมริกา และทวีปยุโรป

ประเทศสหรัฐอเมริกา ในระดับมัธยมศึกษาจัดการศึกษาเป็นระบบขั้นเกรด เด็กเรียนถึง
อายุ 17 ปี จึงสามารถเรียนสายอาชีพ เพื่อนำไปประกอบอาชีพต่อไปในอนาคตได้ การ

เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่แยกสาขาสำคัญ และอาชีวศึกษาออกจากกันแน่นอน
เรียนผสมผสานกันไป มีการเลือกอย่างเสรี วิชา Business และ Technology ถือเป็น
ส่วนหนึ่งของ Core program การศึกษาหลังมัธยมศึกษา จัดให้ผู้เรียนเลือกเรียนวิชาอาชีพ
ทั้งหลักสูตรระยะสั้นระยะยาว ถึงระดับปริญญาได้อย่างเสรี ในวิทยาลัย สถาบัน และมหา
วิทยาลัย โดยคำนึงถึงความต้องการของแต่ละท้องถิ่นแต่ละรัฐ

ประเทศในยุโรป

เริ่มเรียนชั้นอนุบาลศึกษาเมื่ออายุ 3 ปี เวลาเรียน 3 ปี ในระดับประถม
และมัธยมศึกษา จัดการศึกษาเป็นระบบชั้นเกรด 1-12 เริ่มอายุประมาณ 6 ปี เป็นต้นไป

ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส

กระจ่ายการจัดการอาชีวศึกษาไปตามมลฑลและเขต หลักสูตรแตกต่างกัน มุ่ง
สนองความต้องการของตลาดแรงงาน หลักสูตรทางวิชาชีพ และวิชาชีพแยกจากกัน เน้น
หลักสูตรวิชาชีพเฉพาะ ตามความต้องการของสถานประกอบการแต่ละเขต ซึ่งต่างจาก
เอเชีย คำนึงความต้องการของตลาดแรงงานเป็นหลัก วิชาที่ส่งเสริมและนิยมมากทางด้าน
Commercial⁵⁰

ประเทศเยอรมนี

กำหนดให้เด็กอายุครบ 11 ปี แยกออกไปเรียนฝึกอาชีพตามความถนัดและเริ่ม
เรียนอาชีวศึกษา ตั้งแต่ระดับนี้ สถาบันการศึกษาวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคสอนถึงปริญญาตรี
นักศึกษาที่เรียนมีความชำนาญ มีความรู้ทั้งในเชิงทฤษฎีและปฏิบัติจริง เข้าฝึกปฏิบัติในสถาน
ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในระบบ Dual System มีเครื่องมืออุปกรณ์การเรียนที่
ทันสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเทศสวีเดน

การเรียนวิชาชีพต้องผ่านการเรียนภาคบังคับ 9 ปีมาก่อน การเข้าเรียนอาชีว
มัธยมต้องผ่านการสอบเข้า จบแล้วเรียนต่อวิทยาลัยเทคนิคจบได้ปริญญาตรี หรือเรียนต่อ
1 ปี แล้วเข้ามหาวิทยาลัยเทคนิคกลาง สำเร็จแล้วได้ปริญญาโท (Master of Science)
อีกทางหนึ่งจบอาชีวศึกษาชั้นสูง สอบเป็นนายช่างฝีมือ หรือจบเตรียมเทคนิคต่อด้านเทคนิคจบ
แล้วเป็นช่างเทคนิค⁵¹

3. การส่งเสริมอาชีวศึกษาของรัฐบาล

การศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคมที่ทุกรัฐบาลนำมาใช้ในการผลิตและพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์เพื่อการพัฒนาประเทศ ถือเป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนที่หวังผลได้ในระยะยาว
ทุกรัฐบาลที่บริหารประเทศต้องทำการส่งเสริมอาชีพพลเมือง สร้างสรรค์ชีวิตที่ดี กำหนดเป็น
นโยบายทางสังคม ดังเช่น รัฐบาลพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ แดงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดี
ที่ 25 สิงหาคม 2531

นโยบายทางสังคม

๗.๒ การศึกษา....

๒.๒ ...การเตรียมพื้นฐานอาชีพให้กับนักเรียนทุกระดับ เพื่อนัก

ปัญหาการว่างงาน⁵²

แผนผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินงานพัฒนาอาชีวศึกษา มีหน้าที่สร้างแรงงาน
สนับสนุนแผนงานของชาติ มีกรมอาชีวศึกษาทำหน้าที่ผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาเป็นแรงงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับกลาง ได้แก่ แรงงานฝีมือ ช่างเทคนิค และแรงงานกึ่งฝีมือ สร้างเจตคติที่สอดคล้องกับการประกอบอาชีพ เน้นความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และพื้นฐานที่เป็นเรื่องสำคัญในการประกอบอาชีพ แต่ละคนจะแตกต่างกันในเรื่องทักษะอาชีพ และความสามารถในการใช้วิชาชีพของคนให้เกิดประโยชน์สูงสุด⁵³

การผลิตกำลังคนสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ปรากฏเป็นรูปร่างชัดเจนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2504 - 2509 เริ่มวางแผนเน้นการผลิตครูอาชีวศึกษา ผลิตกำลังคนสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่โครงการพัฒนาการอาชีวศึกษากับโครงการพัฒนาเศรษฐกิจไม่ประสานสัมพันธ์กันเท่าที่ควร ส่วนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2510 - พ.ศ. 2514 ถือการเกษตรเป็นสาขาเน้นการผลิตกำลังคนระดับกลางทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพเพื่อสนองตอบความต้องการทางเศรษฐกิจ มีนโยบายจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ให้ตอบสนองความต้องการด้านอาชีพ เตรียมความรู้ความชำนาญในระดับกลางให้เพียงพอต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2515 - 2519 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับแรก ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการอาชีวศึกษา และเริ่มพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาด้วยโครงการเงินกู้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 - 2524 ผลผลิตสาขาเกษตรกรรมขยายตัวต่ำกว่าเป้าหมาย ส่วนด้านอุตสาหกรรมขยายตัวค่อนข้างสูง เฉลี่ยร้อยละ 15.4 คอปีส่งเสริมให้เอกชนจัดอาชีวศึกษามากขึ้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 เร่งพัฒนาปรับปรุงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพการอาชีวศึกษา มีอาชีพที่เหมาะสมอย่างกว้างขวางสนองการประกอบอาชีพอิสระและตลาดแรงงาน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 มีวัตถุประสงค์ผลิตและพัฒนากำลังคนสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในระดับกลางและระดับสูงให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เร่งผลิตครูสาขาขาดแคลน พัฒนาครูประจำการให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยี เป็นที่น่าสังเกตว่าประเภทวิชาบริหารธุรกิจ พาณิชยกรรม และศิลปหัตถกรรม มีแนวโน้มนักเรียนเพิ่มขึ้นทั้งภาครัฐและ

ภาคเอกชน สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ.2535-2539 กรมอาชีวศึกษาได้วางแนวทางการพัฒนาอาชีวศึกษารวมทั้งสิ้น 15 นโยบายให้สามารถผลิตกำลังคนสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรมและบริการ ขยายการศึกษาอาชีวให้กว้างขวางสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน⁵⁴

สรุปโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน กำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่การผลิตในสาขาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น การบริการและการเกษตรที่ทันสมัยเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ ความต้องการกำลังคนเพิ่มมากขึ้นทั้งระดับกลาง และระดับสูงขาดแคลนกำลังคนในระดับสูงทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การตลาด กำลังคนที่มีมือช่างเทคนิค และช่างฝีมือที่มีความจำเป็น ปัญหาการว่างงานคลี่คลายลง แต่เกิดปัญหาความขาดแคลนกำลังคน⁵⁵ รัฐบาลเป็นต้องทวีการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษา เป็นเรื่องเร่งด่วนอย่างก้าวกระโดด เพื่อให้มีความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจ ในฐานะประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ที่มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง อุตสาหกรรมไทยสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ เป็นสื่อเศรษฐกิจที่สำคัญที่เข้มแข็งในเอเชียตะวันออก

การขยายโอกาสทางการศึกษา

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 รัฐบาลเริ่มเห็นความจำเป็นในการจัดการศึกษาให้ประชาชนมีการศึกษาสูงกว่าระดับประถมศึกษามากขึ้นเพื่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ระบุเป้าหมายเพิ่มจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นให้ขยายมากยิ่งขึ้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้ระบุหลักการและเหตุผลให้เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับให้ศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษา ในรูปแบบต่าง ๆ และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ได้ให้ความสำคัญต่อการขยายโอกาสการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก 6 ปี เป็น 9 ปี ให้ความสำคัญทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ⁵⁶

เนื่องจากรัฐต้องใช้เงินจำนวนมากพัฒนาประเทศทุกด้านจึงเปลี่ยนความคิดจากการศึกษาภาคบังคับ ที่รัฐต้องจ่ายทั้งหมดมาเป็น การขยายโอกาสให้หน่วยงานภาครัฐวิสาหกิจ

ภาคเอกชน และสมาคมมูลนิธิที่มีจิตศรัทธาเข้าร่วมมือช่วยเหลือ จัดดำเนินการให้เรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน กลุ่มเป้าหมายได้แก่ ผู้ที่กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ที่เรียนจบประถมศึกษาแล้วกำลังอยู่ในตลาดแรงงาน ช่างบิดา มารดา ผู้ปกครอง กลุ่มเด็กผู้หญิงและพระภิกษุสามเณร

การขยายโอกาสทางการศึกษา ปี 2529 มีเพียงร้อยละ 40 ในชนบทบางแห่งมี อัตราการเรียนต่อต่ำมาก เพียงร้อยละ 5 ปี 2530 อัตราการเรียนต่อร้อยละ 42 ปี 2534 อัตราการเรียนต่อร้อยละ 55⁵⁷

วันที่ 15 สิงหาคม 2537 นายสัมพันธ์ ทองสมัคร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศว่า เด็กไทย 95 % เรียนต่อ ม.1 เตรียมประกาศการศึกษาระดับชั้นพื้นฐานภาคบังคับ เป็น 9 ปี ในปีการศึกษา 2538⁵⁸ ผลกระทบที่ตามมาจำนวนนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะมีเพิ่มมากขึ้น และสัดส่วนของการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายอาชีพมีแนวโน้มสูงมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องจัดให้มีการวางแผนกำลังคนและการพัฒนากำลังคน⁵⁹

4. การเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ประเทศไทยได้มุ่งพัฒนาการศึกษาทุกระดับตลอดมาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและการเมืองที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาประเทศด้านให้ความรู้แก่ประชาชน ซึ่งมีความสำคัญในฐานะเป็นแรงงานการผลิตทางด้านเกษตร อุตสาหกรรม และการบริการสมัยใหม่ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เริ่มดำเนินงานตั้งแต่ ปี 2534 ตั้งคณะกรรมการทั้งระดับกรมและจังหวัด พิจารณาคัดเลือกโรงเรียนที่เหมาะสมตามเกณฑ์ได้ 22 โรงเรียน ให้เปิดสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 ภายใต้อำนาจร่วมมือดำเนินงานของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษา ถือเป็นโครงการพิเศษของกระทรวงศึกษาธิการ นอกแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) การดำเนินงานในปีแรก

ไม่มีงบประมาณสนับสนุน จัดเป็นโครงการทดลอง ผลการดำเนินงานประสบความสำเร็จ มีนักเรียนสมัครเข้าเรียน ร้อยละ 75 เปิดสอนตามหลักสูตร ปวช. ใน 3 สาขาวิชา คือ พาณิชยกรรม (จำนวน 12 โรงเรียน) เกษตรกรรม (จำนวน 6 โรงเรียน) คหกรรม (จำนวน 4 โรงเรียน) คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2535 ให้มีการเปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา และในปีการศึกษา 2536 กระทรวงศึกษาธิการ ได้อนุมัติให้โรงเรียนมัธยมศึกษา เปิดสอนตามหลักสูตร ปวช. เพิ่มเติมอีกจำนวน 30 โรงเรียน ใน 6 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาพาณิชยกรรม (จำนวน 9 โรงเรียน) สาขาวิชาเกษตรกรรม (จำนวน 6 โรงเรียน) สาขาวิชาคหกรรม (จำนวน 8 โรงเรียน) สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม (จำนวน 2 โรงเรียน) สาขาวิชาช่างกลโลหะ (จำนวน 2 โรงเรียน) และสาขาวิชาช่างไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ (จำนวน 3 โรงเรียน) ตามเป้าหมายของโครงการระหว่างปีการศึกษา 2535-2539 เปิดสอนจำนวน 200 โรงเรียน

วัตถุประสงค์ของโครงการเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อขยายโอกาสการเข้ารับการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แก่ผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้นให้กว้างขวาง และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่น ประโยชน์ที่ได้รับมีดังนี้

1. สามารถผลิตกำลังคนสายอาชีพ และแรงงานที่มีพื้นฐานความรู้ พื้นฐานระดับ ปวช. ให้เพียงพอความต้องการของตลาดแรงงาน และสนองความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ที่ขยายอย่างรวดเร็ว

2. นักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีฐานะยากจนและอยู่นอกเขตอำเภอ เมืองมีโอกาสเข้ารับการศึกษาหลักสูตร ปวช. มากขึ้น

3. ประชาชนในชนบทมีรายได้สูงขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น^๑

การดำเนินงานเปิดสอนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นการสร้างความ สมบูรณ์ในเรื่องงานอาชีพ เป็นไปเพื่อการสอนฝึกอบรมบุคคลในงานด้านเกษตรกรรม การ

พาณิชย์ การอุตสาหกรรม การธุรกิจ คหกรรม และศิลปหัตถกรรม เป็นไปตามความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ ผู้ที่เรียนสำเร็จแล้วได้ทำงานที่ถูกต้อง มีความพึงพอใจในงาน อาชีพ มีความสุขในการประกอบอาชีพที่ได้เล่าเรียนมา จัดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 - ม.6) มีการเรียนวิชาชีพพื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎีสัมพันธ์ และภาคปฏิบัติ เพื่อพัฒนามือที่ถือต้องการสำหรับอาชีพ สัดส่วนวิชาต่าง ๆ เป็นไปตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. พุทธศักราช 2530 โครงสร้างหลักสูตรกำหนดเรียนหมวดวิชาพื้นฐาน 1,320 คาบ หมวดวิชาชีพ 1,360 คาบ หมวดวิชาเลือกมีวิชาชีพ 1,100 คาบ มีกงาน 400 คาบ เลือกลง 400 คาบ กิจกรรม 220 คาบ รวมทั้งสิ้น 4,800 คาบ ถือเป็นเกณฑ์จบหลักสูตร คุณสมบัติของผู้เข้าเรียน ต้องจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า

หลักการของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. พุทธศักราช 2530

1. เป็นหลักสูตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อออกไปประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกงานมีมือที่ใช้เทคโนโลยีโดยปฏิบัติจนเกิดทักษะคุณธรรม และสติปัญญา สามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรม และเชิงเทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง
3. เป็นหลักสูตรที่มุ่งให้การอาชีวศึกษาครบวงจร นำไปปฏิบัติได้จริงตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชา ตามเวลาฝึก ตามวุฒิภาวะ และตามสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน
4. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกให้ผู้เรียนมีความสร้างสรรค์ ความสามารถสร้างงานและพัฒนางานได้เสมอ
5. เป็นหลักสูตรที่มุ่งฝึกอบรมและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้สามารถอยู่ได้ด้วยความสุขและเจริญก้าวหน้าในอาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรมและสร้างสติปัญญา จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบอาชีพอิสระได้

7. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเปิดโอกาสให้ผู้มีงานทำหรือผู้ที่สนใจมาศึกษาเพิ่มเติมได้^{๖๒}

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช.

1. เพื่อให้การศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นแก่การประกอบอาชีพโดยตรง และเปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้ตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตลาดแรงงานอย่างกว้างขวาง โดยให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม

2. เพื่อให้ฝึกงานฝีมือที่ใช้เทคโนโลยีปฏิบัติจนเกิดทักษะ คุณธรรมและสติปัญญาสามารถจัดการเชิงธุรกิจ เชิงอุตสาหกรรม และเชิงเทคโนโลยีที่นำไปประกอบอาชีพได้จริง

3. เพื่อให้การอาชีวศึกษาครบวงจร โดยฝึกให้มีทักษะในวิชาชีพจนสามารถผลิตได้ จำหน่ายได้ บริการได้ และบริโภคได้ ตามความหลากหลายของอาชีพ ตามเนื้อหาวิชาตามเวลาฝึก ความรู้ภาวะและสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

4. เพื่อให้การศึกษาและการอบรม ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้างอาชีพเข้าสู่อาชีพ รักอาชีพ และพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. เพื่อให้สามารถสร้างทักษะ สร้างคุณธรรม สร้างสติปัญญา จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระ และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

6. เพื่อให้รู้สำนึกในการป้องกันอุบัติเหตุ รักรงาน รักหน่วยงาน

สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง และของผู้อื่น

7. เพื่อให้มีบุคลิกภาพดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม และจริยธรรม มีสุขภาพ และอนามัยสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

8. เพื่อให้มีความเข้าใจปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ และของโลกปัจจุบัน มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย^{๑๓}

หลักการรับนักเรียนเข้าศึกษาอาชีวศึกษา

หลักเกณฑ์การรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้เรียนต้องมีคุณสมบัติจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามระบบจัดการศึกษา 6-3-3 เป็นประถมศึกษา 6 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมีมัธยมศึกษาตอนปลายหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 3 ปี อายุผู้เข้าเรียนอยู่ในระหว่าง 13-15 ปี ซึ่งตามทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของ Ginzberg (Ginzberg's Theory of Career Development) กล่าวถึงผู้เรียนว่าระยะนี้เด็กจะพิจารณาเลือกอาชีพจากลักษณะของตนเอง โดยจะนำความสนใจ ความสามารถ และค่านิยมของตนมาร่วมพิจารณาเลือกอาชีพ ในบางครั้ง เด็กจะพิจารณาจากลักษณะอาชีพตามที่พบเห็นหรือตามที่ตนเข้าใจ แต่ยังมีได้พิจารณาองค์ประกอบหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ทั่วถึงสำหรับทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของ Super (Super's Theory of Career Development) กล่าวว่าเด็กเริ่มมีความรู้สึกนึกคิดต่อตนเอง ถือตนตามแบบบุคคลสำคัญในครอบครัวหรือในโรงเรียน พิจารณาอาชีพโดยคำนึงถึงความสามารถของตนเอง สำรวจอาชีพและสำรวจตนเอง พิจารณาอาชีพตามความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ค่านิยม และโอกาสในการได้งานทำ แสวงหาประสบการณ์จากการทำงาน จากการเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียน

ส่วนทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของ Crites กล่าวไว้ว่าเด็กในวัยนี้มีการก่อตัวของความคิด ของการเลือกอาชีพ และการเลือกอาชีพเฉพาะเจาะจงเริ่มมีมากขึ้น^{๕๔} การพิจารณา ให้นักเรียนเข้าศึกษาวิชาชีพ ต้องดำเนินการตรงเจตนารมณ์ของการอาชีวศึกษา ให้โอกาสแก่บุคคลที่ต้องการเข้ารับการศึกษาย่างเป็นธรรมชาติ พิจารณาจัดให้บุคคลที่มีความตั้งใจจริงได้เข้าศึกษา โอวาท มูลศิริ มีความคิดเห็นต่อการศึกษาวิชาชีพว่า

วิชาอาชีวศึกษาแขนงใด ๆ ก็ตาม มิใช่เป็นวิชาสำหรับบุคคลทั่วไป แต่เป็นวิชาสำหรับผู้ที่เหมาะสมกับแขนงอาชีพนั้น ๆ เท่านั้น

ผู้เรียนต้องสำนึกว่าการศึกษาวิชาชีพมิใช่เป็นการทำเพื่อความพอใจของตนเองแต่ต้องทำเพื่อผู้อื่น ต้องเป็นผู้มีความเหมาะสม มีความสามารถในการอาชีพอย่างแท้จริง^{๕๕}

แนวปฏิบัติคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาวิชาชีพ

ขอเสนอ 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีการสอบคัดเลือก

1.1 สอบข้อเขียนวิชาต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้ทั่วไป ประกอบด้วยวิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ กับวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอาชีพ และวิชาความถนัดวิชาชีพ

1.2 สัมภาษณ์ หรือทดสอบสมรรถภาพด้านความถนัด ความอดทน บุคลิกภาพและความสนใจในวิชาชีพ

2. วิธีการคัดเลือก

2.1 กำหนดพื้นที่บริการ

2.2 จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่วม ประกอบด้วยคณะกรรมการโปรแกรมศึกษา ตัวแทนฝ่ายการศึกษาของจังหวัด ตัวแทนผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.3 สำนวความต้งการเข้าศึษาของนักรเรียนมัชษมศึษา ตามเกณต์ เงอนไขคณสมบัตึ

2.4 รับตามจำนวนโควต่านักรเรียน

ลัษณะวึชาศึษแต่ละประเภท

ในการจัคการรเรียนและการปฏิบัติงาน ใหักับผูัรเรียนในระดับประกาศศึษบัตึร วึชาศึษ ปวช. เพื่อใหัมีมึมือชานาญการ มึความรู้ความสามารถในระดับมาตรฐาน ผูัสำเร็จ การศึษาสามารถมึงานทำได้ ตามเป้าประกะสงคั ควารได้รัรับการศึษาลัษณะพึนฐานของแต่ละ ประเภทวึชาดังนี

1. ประเภทวึชาพาณิชชกรรรม ประเภทวึชานี้แบ่งผูัจบการศึษาออกเป็นสาขาวิชา พาณิชชกรรรม อุตสาหกรรรมท่งเท็ว ชุรกิจหน้งสึอพึนและลัษนึพึ การประกะชาสัพึนสั

1.1 สาขาวิชาพาณิชชกรรรม ผูัรเรียนสำเร็จสาขาวิชานี้มีความรู้ความ สามารถพึนฐานในการปฏิบัติงานเก็ยกับการทำบัญชีชุรกิจการค้า งานพึนพึคัศึษาไทยและ ภาษาอังกฤษ พึนพึจคัคหมายชุรกิจ งานขายปลั๊ก งานถ่ายเอกสาร สำเนาเอกสาร การใชั เครือคองพึวเตอร็ การใชัเครือคอตัคต่งภายใน การบารุงรัรักษาเครือมือพึนฐาน และ งานภาษาเงินได้ และต้งมึความรู้ความสามารถเฉพาะคัานตามกลุ่มอาชีพ คึอ กลุ่มวิชาการ บัญชีต้งมึความรู้ความสามารถในการจัคทำบัญชีหังหึนสัวนบรึชัค การบัญชีอุตสาหกรรม กิจการร่วคัา บัญชีระบบใบสัคัศึษาเงินได้นึตึบคคคล กลุ่มวิชาการขายสามารถจ่าหน่าย สึนคัาปลั๊กและสงั การจัคแสดงสึนคัาโฆษณาประกะชาสัพึนสัชุรกิจ เก็บข้อมูลของการตลาด ควบคุมสึนคัาบรจุหึบห่อ การขายประกะกันชึวิตงาน แนะน้าสึนคัา กลุ่มวิชาเลขานุการ สามารถปฏิบัติงานเลขานุการสัวนตัว งานชุรกิจการ งานพึนพึงานถอดชัอความจากเครือง บันทึก งานชวเลขไทย งานพึนพึคัศึษาไทย ภาษาอังกฤษหึนประกะชुकัค งานคอบรับ งาน ประกะชาสัพึนสั กลุ่มวิชาการบรึการชุรกิจโรงแรมสามารถบรึการในโรงแรม ประกะอบอาหาร

เอกสารนึเป็นเอกสารที่สงวนไวัสัหรับการใชังานเพื่อการศึษาเท่านั้น ไม่อนุญาตใหัน้าไปใชัประกะโยชนัคัานการคัา ไม่วากรณึใดๆหังสึน อึกหังห้ามมิใหัตดเปลงเนือหา และต้งอ้งอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกคัองที่มึการน้าไปใชั

ในโรงแรม อุปกรณ์การครัวโรงแรม งานส่วนหน้าโรงแรม กลุ่มวิชาชีพบริการธุรกิจสถาน
พยาบาลสามารถบริการทั่วไปในสถานพยาบาล การปฐมพยาบาล การจัดเวชระเบียน

1.2 สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้มีความรู้ความ
สามารถเป็นมัคคุเทศก์ งานในโรงแรม งานในสำนักงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพราะผู้
เรียนทางสาขาวิชานี้มีความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย วรรณคดีไทย นันทนาการเพื่อการ
ท่องเที่ยว การป้องกันอุบัติเหตุในการท่องเที่ยว การประกอบอาหาร และการบริการนัก
ท่องเที่ยว

1.3 สาขาวิชาธุรกิจหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้มีความรู้
ความสามารถปฏิบัติงานด้านหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์คือจัดทำสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ จัดจำหน่าย
สิ่งพิมพ์ปฏิบัติการด้านข่าวสาร และงานในสำนักงานสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์

1.4 สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้มีความรู้ความ
สามารถด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจ คือ งานโฆษณาประชาสัมพันธ์ ถ่ายภาพ ผลิต
รายการทางวิทยุ โทรทัศน์ การใช้เครื่องมือสื่อสารประเภทต่าง ๆ

2. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

2.1 สาขาวิชาช่างไฟฟ้า ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้มีความสามารถในการ
ปฏิบัติงานด้านไฟฟ้า สามารถติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร นอกอาคาร ในโรงงานอุตสาหกรรม
งานเครื่องกลไฟฟ้า ได้แก่ หม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง กระแสสลับ
มอเตอร์ไฟฟ้า กระแสสลับ งานควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า งานเครื่องเย็น และปรับอากาศ

2.2 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สามารถปฏิบัติงานอิเล็กทรอนิกส์ งานระบบ
เสียงและระบบภาพ งานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม งานระบบสื่อสารโทรคมนาคม งานระบบ
ดิจิทัล และคอมพิวเตอร์

2.3 สาขาวิชาช่างยนต์ ผู้เรียนสาขาวิชาช่างยนต์ทุกคนจะต้องมีความรู้
พื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องยนต์ อันได้แก่ สามารถบำรุงรักษาเครื่องยนต์ ปรับแต่ง
เครื่องยนต์ ซ่อมแซมเครื่องยนต์ งานไฟฟ้ารถยนต์ งานเครื่องยนต์เล็ก งานจักรยานยนต์

และงานระบบส่งกำลัง ทั้งนี้ต้องมีความสามารถเฉพาะด้านตามกลุ่มวิชาชีพเฉพาะอีกด้วย คือ ด้านรถยนต์และด้านเรือยนต์

2.4 สาขาวิชาช่างกลโลหะ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้พื้นฐานทั่วไปที่จะสามารถใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ งานอ่านแบบ และเขียนแบบเครื่องกล งานปรับงานกลึงโลหะ งานไสโลหะ งานเจียรระไนราบ งานเจียรระไนลับเครื่องมือตัดเบื้องต้น งานเชื่อมเหล็กเหนียวด้วยแก๊สไฟฟ้า งานขึ้นรูปโลหะแผ่นเหนียวด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ งานบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือกล เครื่องจักรกลในสาขาเครื่องกลและหุ้บการศึกษาายังต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านตามกลุ่มอาชีพที่เลือก เรือนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใน 6 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มอาชีพช่างกลโรงงานสามารถทำชิ้นส่วนเครื่องกล เขียนแบบเครื่องกล ช่อมบำรุง รักษาเครื่องมือกลและเครื่องจักรกล กลุ่มอาชีพช่างทำเครื่องมือ และแม่พิมพ์สามารถทำชิ้นส่วนแม่พิมพ์โลหะ แม่พิมพ์พลาสติก เขียนแบบแม่พิมพ์ ตัดตั้งซ่อมบำรุงแม่พิมพ์ ทำแม่พิมพ์โลหะพลาสติก ทำจิกและเฟอร์นิเจอร์ กลุ่มอาชีพเขียนแบบเครื่องกลสามารถเขียนแบบเครื่องกล เขียนแบบไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ เขียนแบบนิวเมติก ไฮดรอลิกส์ เขียนแบบโครงสร้างวัดและตรวจสอบคุณภาพ กลุ่มอาชีพช่างซ่อมบำรุงสามารถบำรุงรักษาเครื่องต้นกำลัง เครื่องจักรกล เครื่องมือกลอุปกรณ์ซ่อมบำรุงเครื่องสัทธิภัณฑ์ กลุ่มอาชีพช่างประกอบผลิตภัณฑ์ที่สามารถทำอุปกรณ์จับยึดได้อย่างง่ายในการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เขียนแบบแผ่นคลี่ ชิ้นงานผลิตภัณฑ์โลหะแผ่น งานเทคนิคการผลิต กลุ่มอาชีพช่างเชื่อมโลหะ สามารถซ่อมสร้างเครื่องกลโดยวิธีเชื่อมด้วยแก๊สไฟฟ้า ตัดโลหะด้วยแก๊ส เชื่อมโครงสร้างเหล็ก เชื่อมโลหะพิเศษ เชื่อมท่อทั้งด้วยแก๊สไฟฟ้า รวมทั้งทดสอบทำแนวเชื่อมแบบทำลาย

2.5 สาขาวิชาช่างพิมพ์ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้ความสามารถในงานกลุ่มเตรียมการพิมพ์ ได้แก่ งานเรียงพิมพ์ งานทำเลย์เอาต์ งานทำเพลท งานทำบล็อก กลุ่มงานเทคนิคพิมพ์ ได้แก่งานพิมพ์เลตเตอร์เพรส การพิมพ์ออฟเซต และงานกลุ่มทำเล่ม

2.6 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมสิ่งทอ ผู้เรียนสำเร็จสาขาวิชานี้ต้องมีความรู้ความสามารถในกลุ่มวิชาชีพกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง คือ กลุ่มวิชาชีพเคมีอุตสาหกรรมสามารถปฏิบัติงานเคมีสิ่งทอด้านการย้อมสี งานพิมพ์สิ่งทอ กลุ่มวิชาชีพอุตสาหกรรมการทอ สามารถปฏิบัติ

งานล้างท่อฝ้าพื้นเมือง การทอเครื่องจักร การทอผ้าฝ้าย การปั่นด้าย งานอุตสาหกรรมเส้นผ้าสำเร็จรูป งานออกแบบแฟชั่น การบำรุงรักษาเครื่องจักรเย็บผ้า การทำเส้นผ้าอุตสาหกรรม

2.7 สาขาวิชาเทคนิคแวนตาและเลนส์ ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้ต้องสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำวัสดุแวนตาและเลนส์ เช่นการซ่อมและตัดกรอบแวนตา งานเชื่อมและประสานแวนตา การปรับและตรวจสอบคุณภาพของแวนตา

2.8 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการก่อสร้าง แยกตามกลุ่มวิชาชีพ คือ กลุ่มวิชาชีพช่างก่อสร้างสามารถก่อสร้างอาคารไม้ เขียนแบบก่อสร้าง งานปูน งานท่อและสุขภัณฑ์ งานช่างสี กลุ่มวิชาชีพช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม สามารถเขียนแบบ ทำหุ่นจำลอง งานประกอบผลิตภัณฑ์ งานออกแบบตกแต่ง งานภูมิสถาปัตยกรรมได้แก่ งานตกแต่งสวนบำรุงรักษาสวน กลุ่มวิชาชีพช่างเทคนิคที่สามารถทำงานไม้เครื่องเรือน งานสีเครื่องเรือน งานอลูมิเนียม งานบุฉนวน งานกลึงและแกะไม้ งานหวาย กลุ่มวิชาชีพช่างสำรวจสามารถเขียนแบบสำรวจเขียนแบบแผนที่

2.9 สาขาวิชาช่างต่อเรือไม้-เหล็ก ผู้เรียนสำเร็จสาขานี้ต้องมีความรู้พื้นฐานด้านการต่อเรือและโครงสร้างเรือแยกตามกลุ่มวิชาชีพ คือ กลุ่มวิชาชีพงานต่อเรือไม้สามารถต่อเรือ ตกแต่งภายในเรือ กลุ่มวิชาชีพต่อเรือไฟเบอร์กลาส สามารถต่อเรือไฟเบอร์กลาส สร้างแบบหล่อไฟเบอร์กลาส และกลุ่มวิชาชีพงานต่อเรือโลหะสามารถเชื่อมไฟฟ้า เชื่อมโลหะ งานประกอบตัวเรือโลหะ

3. ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้มีความรู้ลักษณะงานทางด้านศิลปหัตถกรรม การดนตรี การถ่ายภาพ ด้านการดนตรีสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีไทยและสากลได้ ด้านศิลปหัตถกรรม ผู้จบการศึกษาต้องมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งตามกลุ่มวิชาชีพ คือกลุ่มวิชาชีพวิจิตรศิลป์ มีความสามารถในการเขียนรูป การเขียนลวดลายการปั้นรูป การพิมพ์ภาพ กลุ่มวิชาชีพศิลปประยุกต์สามารถออกแบบพาณิชย์ศิลป์ สัญลักษณ์เครื่องหมายการค้า การออกแบบผลิตภัณฑ์การออกแบบตกแต่งสำนักงาน

บ้าน ร้านค้า และสวนกลุ่มวิชาชีพตัดอุตสาหกรรมสามารถทำงานเครื่องถัก เครื่องประดับ งานแกะสลักคน งานเครื่องเคลือบดินเผา งานหล่อ งานไม้ งานไม้ไผ่ งานเครื่องรัก งานหนัง และงานทอ

4. ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชานี้เป็นลักษณะงานทั่วไปด้านคหกรรม ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้มีความสามารถเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งใน 3 กลุ่มอาชีพคือ กลุ่มอาชีพผ้าและเครื่องแต่งกาย ผู้จบการศึกษาจะมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับผ้าและเครื่องแต่งกาย สามารถร่างโครงสร้างหุ่น ออกแบบเสื้อ วัตถุประสงค์ สร้างแบบ แยกแบบตัด เทคนิคการตกแต่งและออกแบบตกแต่งผ้า บำรุงรักษาจักร สามารถใช้วัสดุอุปกรณ์การพิมพ์ผ้าและย้อมสีผ้า ออกแบบลายย้อมและแม่พิมพ์ พิมพ์ผ้า ทำผ้าบาติก ปักด้วยมือและจักรเย็บผ้าได้ กลุ่มอาชีพคหกรรมทั่วไปสามารถออกแบบสร้างตุ๊กตา สิ่งประดิษฐ์ภายในบ้าน เลือกรูปทรง ดูแลรักษาซ่อมแซมเครื่องใช้ในบ้าน ดูแลและปรุงอาหารเด็ก ประดิษฐ์และจัดดอกไม้ ประดิษฐ์ของชำร่วย เย็บปักถักร้อยต่าง ๆ แต่งหน้าทำผม ออกแบบเสริมสวย กลุ่มอาชีพอาหารและโภชนาการ ผู้จบการศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการสามารถบริการอาหาร เครื่องดื่ม ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอาหารทำขนมไทย รู้จักวิถีชนอมอาหาร ทำขนมต่าง ๆ เตรียมอาหารในโรงแรมได้ จัดครัว แกะสลักผักผลไม้

5. ประเภทวิชาเกษตรกรรม ผู้เรียนสำเร็จวิชานี้มีความรู้พื้นฐานทั่วไป มีความสามารถเฉพาะด้านจากการเลือกเรียนกลุ่มวิชาใดวิชาหนึ่ง คือ กลุ่มวิชาสัตว์ปีก สามารถเลี้ยงไก่ชนและสัตว์ปีกไข่ ให้อาหาร ปรับปรุงพันธุ์ เลี้ยงนกสวยงาม กลุ่มวิชาสัตว์เล็กสามารถปฏิบัติงานในฟาร์มสุกร สุขาภิบาลโรคสัตว์ ผลิตอาหาร กลุ่มวิชาสัตว์ใหญ่สามารถเลี้ยงโคนม โคนเนื้อผสมเทียม ช้างและสัตว์ รับผิดชอบรักษาสุขาภิบาลสัตว์กลุ่มวิชาประมงสามารถเลี้ยงกุ้ง ปลา ผสมเทียม เพาะเลี้ยงลูกปลา กลุ่มวิชาพืชผักสามารถจัดการเพาะปลูกผัก ขยายพันธุ์จัดฟาร์ม กลุ่มวิชาพืชไร่ - นา สามารถจัดการเพาะปลูกพืชไร่ การทำนา การใช้สารเคมี การจัดการ การเก็บเกี่ยว กลุ่มวิชาไม้ผลและไม้ยืนต้นสามารถ

ปลูกพืชสวน การจัดสวนผลไม้ การขยายพันธุ์ผลไม้ การป้องกันและกำจัดศัตรูพืช กลุ่มวิชาพืชสวนประดับ สามารถจัดสวนประดับ ผลิตไม้ประดับ จัดเรือนเพาะชำ กลุ่มวิชาช่างเกษตร สามารถใช้เครื่องมือ เครื่องจักรในฟาร์ม เครื่องจักรกลเกษตร เครื่องยนต์เกษตร ชลประทานเกษตร กลุ่มวิชาธุรกิจเกษตร มีความรู้ หลักการจัดฟาร์ม หลักการสหกรณ์ บัญชีฟาร์ม กฎหมายธุรกิจเกษตร เศรษฐศาสตร์เกษตร และกลุ่มวิชาอุตสาหกรรมมีความรู้ ในการถนอมอาหาร บรรจุหีบห่อ ผลิตภัณฑอาหาร สุนัขภิบาลโรงงาน ผลิตภัณฑน้ำมันและ น้ำมันพืช^{๕๖}

5. การเลือกอาชีพและการจูงใจ

การเลือกอาชีพเป็นเรื่องของการตัดสินใจที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชีวิต เพราะมีผลสะท้อนถึงความสุขของคน ของครอบครัว และโดยผลรวมเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของประเทศ มีผู้คิดทฤษฎีไว้เป็นจำนวนมากขอเสนอดังนี้

Anne Roe (Roe's Theory of Vocational Choice)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพนี้ ได้เน้นถึงความสำคัญของประสบการณ์ในวัยเด็กที่ได้จากการอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ บุคคลจะเลือกอาชีพให้เหมาะกับบุคลิกภาพ เพื่อสนองความต้องการของคนที่ได้รับจากพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมตอนต้น ทฤษฎีนี้มีความคิดเห็นตามแนวความคิด ลำดับขั้นความต้องการของ Abraham H. Maslow เริ่มจากขั้นแรก คือ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการเป็นเจ้าของและความรัก ความต้องการเป็นที่นิยมยกย่อง และเป็นอิสระ ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้และพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์ ความต้องการขั้นต้นจะเป็นพื้นฐานของความต้องการขั้นต่อไป เมื่อความต้องการขั้นแรกได้รับการตอบสนองระดับความต้องการขั้นต่าง ๆ จะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

J.L.Holland (Holland's Theory of Vocational Choice)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพนี้ มีความคิดว่า บุคคลจะเลือกอาชีพด้วยการพิจารณาถึงแบบบุคลิกภาพของตน เปรียบเทียบกับแนวดวงอาชีพ แล้วจึงตัดสินใจ แบบบุคลิกภาพมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง การรับรู้สิ่งแวดล้อม ค่านิยม ความสำเร็จและการกระทำต่าง ๆ ความไวต่อการรับรู้ถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อตนเอง ความพึงพอใจและบทบาทด้านการทำงาน แบบของการจัดการ คุณลักษณะของบุคลิกภาพ แบบบุคลิกภาพของบุคคลได้รับอิทธิพลมาจากพันธุกรรม รูปแบบการเลี้ยงดูของบิดามารดา สภาพการณ์ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกครอบครัว แบ่งอาชีพออกได้ 6 แบบ คือ แบบวัตถุนิยม แบบสืบสวนแบบศิลปะ แบบสังคม แบบกล้าได้กล้าเสีย และแบบอนุรักษ์นิยม

R.H. Schaffer (Schaffer's Theory of Vocational Choice)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพนี้ มีแนวความคิดว่าบุคคลเลือกอาชีพเพื่อให้สนองความต้องการของตนซึ่งจะทำให้มีแนวโน้มประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานและมีความสุขในการประกอบอาชีพนั้น สรุปความต้องการเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ คือ ต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ได้รับความรักความอบอุ่นมีสัมพันธภาพที่ดี ต้องการประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำ ต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น ควบคุมผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น แสดงตนให้คนอื่นเห็น มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนยึดถือ ชอบทำตามผู้อื่นไม่ต้องการมีความรับผิดชอบมาก ต้องการแสดงความคิดริเริ่มในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ต้องการความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีรายได้สม่ำเสมอ ต้องการทำงานอิสระเป็นตัวของตัวเอง

ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของ Ginzberg (Ginzberg's Theory of Career Development) Eli Ginzberg, Ginsberg, Axelrad และ Herma ได้ร่วมกันศึกษาทดลองจากกลุ่มตัวอย่าง ให้หลักในการเลือกอาชีพว่า มีการเปลี่ยนแปลงไปตาม

แต่ละวัยของบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะเพ้อฝัน (Period of Fantasy Choice) วัยเด็กอายุ 6-10 ปี คิดฝันถึงอาชีพของตนในอนาคต นิภาพอาชีพตามที่ผู้ใหญ่ทำอยู่แล้ว ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน บุคคลที่แวดล้อม เช่น อยากเป็นนักบิน แพทย์ พ่อค้า คือไม่คำนึงข้อเท็จจริงและความเป็นไปได้

2. ระยะเลือกอาชีพยังไม่แน่นอน (Period of Tentative Choice) วัยเด็ก รุนอายุ 11-17 ปี เริ่มต้องการรับฟังเกี่ยวกับการทำงานและพิจารณาเลือกอาชีพด้วยตนเองจากความสามารถ ความสนใจ ค่านิยม ความถนัด และผลตอบแทนที่ได้รับจากการประกอบอาชีพนั้น ๆ แต่เหตุผลนำมาประกอบยังไม่ครอบคลุม ไม่สมเหตุผล เป็นระยะเลือกอาชีพที่ยังไม่แน่นอน แบ่งได้ 4 ระยะ ดังนี้

- 2.1 ระยะสนใจ (อายุ 11-12 ปี) บอกได้ว่าชอบหรือไม่ชอบ
- 2.2 ระยะชอบใจ (อายุ 12-14 ปี) รู้ถึงขอบเขตความสามารถของตน ชอบ ทดลองทำ
- 2.3 ระยะซึ่งใจ (อายุ 15-16 ปี) สร้างค่านิยมด้านอาชีพ เปรียบเทียบงานและประสบการณ์ต่าง ๆ
- 2.4 ระยะซึ่งใจ (อายุ 16-17 ปี) ระยะเปลี่ยนแปลง เริ่มตระหนักถึงโลกของงานและเกิดความรับผิดชอบ ตัดสินใจเลือกอาชีพของตน

3. ระยะเลือกอาชีพตามความเป็นจริง (Period of Realistic Choice) วัยรุ่นตอนกลางจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 17-20 ปี จะมีเหตุผลมีความรับผิดชอบการเลือกอาชีพหรือเลือกทางศึกษาอาชีพ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

3.1 ระยะสำรวจอาชีพ ต้องการสำรวจและทดลองอาชีพที่สนใจ หาประสบการณ์ชีวิตแบบต่าง ๆ ต้องการรู้จักโลก ตัวเลือกอาชีพลดน้อยลง แต่ยังลังเลไม่แน่ใจและตัดสินใจไม่ได้

3.2 ระยะรวมความคิดที่จะเลือกอาชีพ พิจารณาเลือกและยึดเป็นอาชีพจริงอย่างมีความรับผิดชอบ แต่บางคนยังอาจเปลี่ยนแปลงได้อีก

3.3 ระบะตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างเฉพาะเจาะจง เป็นระบะสุดท้ายของการตัดสินใจ มีการรู้จักงาน เข้ารับการฝึกฝนอาชีพที่ได้เลือกไว้แล้ว

สรุป หลักของการเลือกอาชีพตามทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของ Ginzberg ได้ดังนี้

1. เป็นกระบวนการพัฒนาที่ต่อเนื่องต้องใช้เวลาและไม่ย้อนกลับสู่ลักษณะเดิม เชื่อมโยงแต่ละวัยของบุคคล ผสมผสานความต้องการ ความสนใจ ความสามารถของบุคคล เข้ากับการตระหนักถึงโอกาส ชัดจำกัดที่จะประกอบอาชีพนั้น
2. ได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบ ด้านการศึกษา สภาพความเป็นจริงทั้งของตัวบุคคล และสังคม ค่านิยมของบุคคลที่จะเลือกหรือไม่เลือกอาชีพนั้น และทางด้านอารมณ์

ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของ Super (Super's Theory of Career)

Donald E. Super เน้นว่าการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการ การบรรลุวุฒิภาวะในทางอาชีพ การงาน ขึ้นอยู่กับความมากน้อยของพัฒนาการแต่ละบุคคล เริ่มตั้งแต่ระยะแรกซึ่งเป็นความฝันถึงระบะสุดท้ายครบเกษียณ มีหลักการดังนี้

1. พัฒนาการด้านอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และมีการเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากความสามารถ ความสนใจในอาชีพ สภาพการณ์ที่บุคคลดำรงชีวิตและทำงาน ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา และประสบการณ์ การเลือกและการปรับตัวในอาชีพจึงเป็นกระบวนการต่อเนื่อง
2. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้าน ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ และมีคุณสมบัติเหมาะสมกับอาชีพได้หลายอย่าง
3. ระดับของอาชีพและความมั่นคงของการประกอบอาชีพขึ้นอยู่กับสถานภาพ เศรษฐกิจสังคมของครอบครัว ความสามารถทางสติปัญญา บุคลิกลักษณะ โอกาสที่แต่ละบุคคลได้รับ และการปรับตัวในอาชีพ
4. พัฒนาการด้านอาชีพมีความเกี่ยวข้องกับการพิจารณาตนเองของบุคคล เมื่อบุคคลมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ก็จะประเมินพฤติกรรมของตนเองถึงจุดเด่นและจุดด้อย

5. การพิจารณาตนเองของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพนั้น ได้เริ่มก่อตัวขึ้นในระยะก่อนวัยรุ่น และจะชัดเจนยิ่งขึ้นในระยะวัยรุ่น
6. องค์ประกอบเกี่ยวกับความเป็นจริงทั้งลักษณะต่าง ๆ ของตนเองและสภาพสังคมมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากเพิ่มขึ้นตามระดับอายุของบุคคล
7. ระดับของอาชีพที่เลือกจะมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา สถานภาพเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว ความต้องการ ค่านิยม ความสนใจ ทักษะด้านสัมพันธภาพกับผู้อื่น ระดับการศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน

การเลือกอาชีพตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory of Career Choice)

Krumboltz, Michell และ Gelatt แบ่งองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1. คุณสมบัติคิดตัวมาแต่กำเนิดและความสามารถพิเศษ มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพถือเป็นตัวกำหนดโอกาสทางอาชีพของบุคคล
2. สภาพสิ่งแวดล้อมและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และความพึงพอใจในอาชีพต่าง ๆ ของบุคคล
3. ประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ
4. งานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับทักษะต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการเลือกอาชีพ

นอกจากนี้ Bordin, Nachmann และ Segal นำทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytical Theory of Career Development) มาอธิบายว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในวัยเด็ก โดยเฉพาะในวัย 6 ขวบแรก บุคคลจะเรียนรู้กิจกรรมทำให้เกิดความพึงพอใจ มีความต้องการกระทำซ้ำ ๆ จนก่อรูปมิติตามความต้องการชั้น มีอิทธิพลต่อการพิจารณาเลือกอาชีพของบุคคล

Blau, Gustad, Jessor, Parnes และ Wilcox เสนอความคิดการเลือก

อาชีพตามแนวสังคมวิทยาหรือสถานการณ์ (Sociological or Situational Approach) อธิบายเป็น 2 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการตัดสินใจ (Process of Choice) ได้รับอิทธิพลจากสภาพครอบครัว ตำแหน่งทางสังคม การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น และบทบาททางสังคมที่มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา บุคคลจะสร้างตัวเองเลือกด้านอาชีพที่ตนพึงพอใจ

2. กระบวนการเลือก (Process of Selection) กระบวนการเลือกอาชีพของบุคคล ได้รับอิทธิพลจากทางสังคมและธรรมชาติ เช่น มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างยากจน^{๑๗} ภูมิอากาศเหมาะแก่การเพาะปลูกและภูมิประเทศเป็นที่ราบ มีแนวโน้มเลือกอาชีพเกษตรกรรม

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock (Hoppock's Composite Theory)

Robert Hoppock เป็นนักแนะแนวอาชีพที่มีชื่อเสียง ได้เสนอแนวความคิดว่า ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ และพัฒนาการด้านอาชีพ แต่ละทฤษฎีนั้นอธิบายพฤติกรรมเลือกอาชีพได้ไม่เหมาะสม จึงได้นำหลักการของทฤษฎีเหล่านั้นมาประสมประสาน ทฤษฎีนี้กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสำคัญของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่งคือ ความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง
2. อาชีพที่บุคคลเลือก มักจะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่า จะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นได้ดีที่สุด
3. บุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนอย่างชัดเจนถูกต้องหรืออาจจะรับรู้อย่างเลือนลางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ
4. พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่าอาชีพสามารถ

ช่วยสนองความต้องการของตนได้

5. พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้น ถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกได้ว่า จะสนองความต้องการของตนเองได้ดีเพียงใด และความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะวินิจฉัยเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาจะเลือกนั้น จะสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7. ข้อสนเทศทางอาชีพ จะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตน และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8. ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้นสนองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง และความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

9. ความพึงพอใจเป็นผลจากงานซึ่งสนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบัน หรือเป็นผลจากงานซึ่งมีที่ท้าวว่าจะสนองความต้องการของบุคคลนั้นในอนาคต

10. การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือก จะเปลี่ยนได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า^{๕๘}

สรุปหลักการเลือกอาชีพเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและไม่สามารถตัดสินใจได้ง่าย ต้องศึกษาตนเองในด้านความต้องการ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม ต้องคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ต้องศึกษาความต้องการของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ศึกษาสภาวะการมีงานทำตามภาวะความต้องการแรงงานของประเทศ รวมทั้งศึกษาศาสน

การสอนอาชีวศึกษาเพื่อการศึกษาต่อซึ่งเป็นผลมาจากได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพที่สนใจมาแล้ว

โดยทั่วไปการเลือกอาชีพประกอบด้วยหลัก 5 ประการ คือ

1. เลือกอาชีพตามความรู้สึกชอบ ความสนใจและมีความถนัดในอาชีพนั้น
2. บุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพได้ดีขึ้นหากได้มีการทดลองปฏิบัติ
3. บุคคลเลือกอาชีพตามวัยและวุฒิภาวะ
4. บุคคลต้องสำรวจตนเองให้ชัดว่าจะเจริญก้าวหน้าในงานกลุ่มอาชีพของ

สิ่งแวดล้อมแบบใด

5. การตัดสินใจของบุคคลมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับพื้นฐานครอบครัว และสังคมเป็นอย่างมาก เช่น อาชีพของผู้ปกครอง ระดับเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง

การจูงใจ (Motivation)

สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์ กล่าวถึงการจูงใจไว้ในหนังสือเทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพว่า

เป็นแรงขับภายในของบุคคลที่จะกระตุ้นให้บุคคลนั้น แสดงพฤติกรรมในสิ่ง ที่ต้องการการจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ เพราะบุคคลจะมีพฤติกรรม หรือจะทำอะไร ต้องเกิดจากแรงจูงใจ Motive เป็นตัวผลักดันก่อนเสมอ^{๑๐}

โดยธรรมชาติบุคคลมีความต้องการ (Needs) ต่าง ๆ อยู่เสมอ ได้แก่ความต้องการ ทางกาย ความต้องการทางจิตใจ และความต้องการทางสังคม มุกดา ศรียงค์ และ ธนินธรา วิเศษสาธิต กล่าวถึงการจูงใจไว้เช่นกันว่า

การจูงใจ เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ครอบคลุมถึงบุคลิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความต้องการ (Needs) ซึ่งทำให้เกิดความไม่สมดุลทางร่างกาย และจิตใจ ก่อให้เกิดแรงขับ (Drives) หรือแรงจูงใจ (Motives) ที่จะผลักดันให้เกิดพฤติกรรมและการกระทำไปสู่เป้าหมาย (Goals) ที่สามารถสนองตอบความต้องการนั้น ๆ เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองแรงขับหรือแรงจูงใจก็จะลดพลังงาน ทำให้เกิดความพึงพอใจ⁷⁰

ทฤษฎีแรงจูงใจที่นักจิตวิทยาใช้อธิบายพฤติกรรมเป็นที่นิยมในปัจจุบันได้แก่

Hull (Drives Reduction Theory) ในกลุ่มพฤติกรรมนิยมบนฐานความคิดว่ามนุษย์แสวงหาสภาวะทางสมดุลอยู่เสมอ หรือมีความโน้มเอียงที่จะรักษาความคงตัวภายใน

Maslow (Holistic Dynamic Theory) ในกลุ่มมนุษยนิยมแบ่งความต้องการพื้นฐานจากความต้องการต่ำไปสูง 5 ประการ ได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย ความมั่นคงปลอดภัย ความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ต้องการรู้สึกว่าตนเองมีค่า และต้องการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงพัฒนาตนเองที่ตามศักยภาพของตน

Weiner (Attribution Theory) ในกลุ่มปัญญานิยมบนพื้นฐานความเชื่อว่ามนุษย์มักมีความอยากหรืออยากเข้าใจอันเป็นต้นเหตุให้เกิดพฤติกรรม โดยแบ่งสาเหตุพฤติกรรม

เกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของงานเป็น 4 ประเภท คือ ความสามารถ ความพยายาม ความยาก
ง่ายของงานและโชค⁷¹

จากพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ แสดงให้เห็นว่าการจูงใจมีส่วนสัมพันธ์กับ
ความต้องการแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การจูงใจภายใน คือสภาวะที่บุคคลต้องการที่จะกระทำหรือเรียนรู้บางสิ่ง
บางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ความต้องการ
ความสนใจที่จะเรียน ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของแต่ละบุคคล ซึ่งผลักดันให้บุคคลแสดง
พฤติกรรม

2. การจูงใจภายนอก เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก
ทำให้มองเห็นเป้าหมาย เข้าให้บุคคลเกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายนั้น
ได้แก่การสอบเข้าเรียนต่อ ความต้องการได้ความก้าวหน้าในการเรียน ในการงานและใน
อาชีพ

ประเสริฐ ศรีวิเศษ กล่าวว่าอิทธิพลที่มีผลต่อการเลือกอาชีพมี 2 ประการ คือ

1. อิทธิพลภายใน ได้แก่ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ บุคลิกภาพ
ความถนัด ความต้องการส่วนตัว
2. อิทธิพลภายนอก ได้แก่ ครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม และเพื่อน⁷²

สวัสดิ์ บรรเทิงสุข ได้สำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัย วิชาการ
ศึกษาพบว่า 3 ใน 4 ต้องการเรียนระดับมหาวิทยาลัย ส่วนที่เหลือเรียนด้านงานบริการ
งานอาชีพศึกษา

ปัญหาที่พบในการเลือกอาชีพ นักเรียนไม่ค่อยรู้ทางด้านอาชีพ ขาดความรู้ในเรื่อง
ลักษณะงาน ไม่มีโอกาสทดสอบความถนัดของตนในทางอาชีพ ไม่คล่องแคล่วในการทำงานด้วยมือ

เปรียบเทียบลักษณะปัญหาเด็กเรียนชายประสบปัญหามากกว่าเด็กเรียนหญิงในทุก
ลักษณะปัญหา ปัญหาด้านผู้ปกครองขาดความรู้เรื่องอาชีพเป็นที่ปรึกษาไม่ได้⁷³

จำเนียร น้อยท่าช้าง ทำการสำรวจความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการ
เรียนวิชาอาชีพของเด็กตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 พบว่าผู้ปกครอง
ส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้เด็กเรียนวิชาชีพเหมือนกับอาชีพของตนที่มีอยู่ในท้องถิ่น อาชีพในอนาคต
ของเด็กต้องการให้รับราชการเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นงานเกี่ยวกับช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง
ส่วนความต้องการเกี่ยวกับอาชีพอื่น ต้องการเลือกเรียนวิชาสามัญร้อยละ 75.99 และต้อง
การเลือกเรียนวิชาอาชีพเพียงร้อยละ 24.01⁷⁴

มารศรี กองเกต ได้สำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนและนักศึกษา ผล
ระดับการศึกษาอาชีพรายได้ของบิดามารดาต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ในกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 14 - 18 ปี วิจัย พ.ศ. 2523 พบว่า

นักเรียนชายและหญิงมีความสนใจในอาชีพแตกต่างกัน

เจตคติบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่มีผลกระทบต่อทางเลือกอาชีพของนักเรียน
ระดับการศึกษาของบิดามารดาและรายได้ของบิดามารดาไม่มีผลกระทบต่อเลือก
อาชีพของนักเรียน

ระดับการศึกษาของมารดา และอาชีพของบิดาไม่มีผลกระทบต่อเลือก
อาชีพของนักเรียน⁷⁵

เพ็ญศรี จินตาศักดิ์ ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2535 ได้พบว่า

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันในการเลือกอาชีพ นักเรียนชาย
สนใจมากที่สุดคือวิชาชีพเทคนิคศึกษา นักเรียนหญิงสนใจมากที่สุดคือวิชาชีพบริการ

ความสนใจในอาชีพมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนในทุกกลุ่มอาชีพ

โดยนักเรียนจะเลือกประกอบอาชีพกลุ่มใดนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมในกลุ่มอาชีพนั้น ๆ ด้วย

ค่านิยมในอาชีพทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญค่านิยมด้านความมั่นคงในอาชีพสูงสุด รองลงมาคือความพึงพอใจกับผู้ร่วมงานด้านความสัมพันธ์กับนายจ้าง เห็นได้ว่าค่านิยมในอาชีพของนักเรียนเปลี่ยนจากการมีรายได้สูง ความก้าวหน้า ความมีเกียรติยศชื่อเสียงมาเป็นค่านิยมด้านความมั่นคงของอาชีพ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกระดับ ส่วนใหญ่จะเลือกอาชีพในกลุ่มเดียวกันคือ กลุ่มบริการลูกค้า กลุ่มคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ กลุ่มบริการงานเสมียน และกลุ่มการจัดการ ทั้งนี้เห็นได้ว่าเป็นเพราะกลุ่มอาชีพดังกล่าวเป็นอาชีพสอดคล้องกับกลุ่มอาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น

ความมุ่งหวังของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเลือกอาชีพกลุ่มบริการสุภาพมากกว่าให้นักเรียนเลือกเอง ด้วยเห็นว่ามีความเกียรติและมีรายได้ดี

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองรายได้สูง นักเรียนมักจะเลือกอาชีพชั้นสูง หรือรับราชการ มากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำหรืออาชีพที่ทำงานหนัก

อาชีพผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน การศึกษาของบิดามารดา ผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดามารดา ผู้ปกครองที่มีต่ออาชีพบุตรหลาน

รายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน อาชีพที่นักเรียนเลือกส่วนใหญ่เป็นอาชีพที่สอดคล้องกับสภาพอาชีพที่มีอยู่ และอาชีพที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น

และการวิจัยครั้งนี้พบว่าปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านครอบครัวสามารถร่วมกันทำนายการเลือกอาชีพของนักเรียนได้⁷⁶

ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ทำการวิจัยการสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี พ.ศ. 2532 พบว่า

1. นักเรียนสนใจเรียนวิชาชีพมากกว่าเรียนวิชาสามัญ
2. การเลือกเรียนวิชาชีพ นักเรียนชายสนใจวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม
นักเรียนหญิงสนใจวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรม
3. นักเรียนเลือกเรียนต่อตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจในวิชา
ชีพด้วยตนเอง อาชีพของบิดามารดาหรือผู้อุปการะ ไม่มีผลกระทบต่อกรเลือกเรียนวิชาชีพ
และพบว่าเลือกเรียนวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับรายได้บิดามารดาและสอดคล้องกับความต้องการ
ของตลาดแรงงาน
4. แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ
ด้านบุคคล แรงจูงใจสูงสุด ได้แก่ นักเรียนเลือกเรียนด้วยตนเอง
ด้านการเงินแรงจูงใจสูงสุด ได้แก่ หางานทำง่ายรายได้ดี
ด้านความถนัดความสนใจเหตุผลส่วนตัว ได้แก่ แรงจูงใจความถนัดและ
ความสนใจวิชาต่าง ๆ ในวิชาชีพที่เลือก
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง แรงจูงใจสูงสุดได้แก่ความต้องการประกอบอาชีพ
อิสระ
ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า แรงจูงใจสูงสุดได้แก่ความต้องการ
ประกอบอาชีพที่หางานทำได้ง่าย ๆ

ในทางสังคม สถานภาพของบิดามารดาทุกครอบครัว ต่างปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่
ต้องประกอบอาชีพเพื่อมีรายได้มาเลี้ยงครอบครัว ส่วนหนึ่งส่งให้ลูกหลานได้เล่าเรียนหา
ความรู้ มีวิชาไว้ประกอบอาชีพ นักเรียนมีความต้องการที่จะเลือกเรียนในอาชีพที่ตนชอบ
สนใจ มีความสามารถ มีความถนัด หลังเรียนสำเร็จจะได้ประกอบอาชีพตามที่มุ่งหวัง
ซึ่งในสภาพที่เป็นจริง แต่ละครอบครัวมีวิถีชีวิตความคิด วัฒนธรรมความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อม

ไม่เหมือนกัน ได้รับอิทธิพลการจูงใจด้านต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไป สัมพันธ์กับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ John O.Crite ที่กล่าวว่า การเลือกอาชีพเป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบ แต่ละบุคคลจะเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน และมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีพ

ปัจจัยด้านส่วนตัวนักเรียน

Channay ได้วิจัยความต้องการด้านอาชีพ ได้ศึกษาพบว่าความต้องการด้านอาชีพของนักเรียนหญิงแตกต่างจากนักเรียนชาย ทั้งนี้เพราะแนวทางที่จะนำไปสู่ความเป็นใหญ่แตกต่างกัน และมีจุดเด่นในด้านความสำเร็จแตกต่างกันออกไป

James Clack ได้วิจัยเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับอาชีพของเด็กวัยรุ่น อิทธิพลและผลประโยชน์ของอาชีพต่าง ๆ นั้นพบว่าวัยรุ่นทั้งหลายยังอาศัยความต้องการเป็นอิทธิพลเบื้องต้นในการเลือกอาชีพในระดับมัธยมศึกษา ไม่ได้คำนึงถึงเพศ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนิสิตมหาวิทยาลัยปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการจัดลำดับอิทธิพลในการเลือกอาชีพตามความมั่นใจในการเลือกทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งต่างแสดงออกในการจัดลำดับอาชีพตามความคิดคำนึงคล้าย ๆ กันแต่ก็ไม่เหมือนกันในด้านความมั่นใจในการเลือกอาชีพ ผู้หญิงทั้งหมดมีความหวังต่ออาชีพที่สูงส่งและมีเกียรติ แต่สังคมไม่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีพื้นฐานอาชีพเบื้องต้นเท่าเทียมกัน ความมุ่งหวังระหว่างในเมืองกับชนบทของหญิงในการเลือกอาชีพมีความคล้ายคลึงกันมาก แม้ว่ากฎเกณฑ์ทางชนบทธรรม เนียมประเพณีมีส่วนทำให้ผู้หญิงมีความกระตือรือร้นที่จะประกอบอาชีพที่มีเกียรติ

Eaddy ได้ทำการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เป็นองค์ประกอบมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรม ในรัฐหลุยเซียนา จำนวน 741 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ

นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูงจะสนใจในอาชีพชั้นสูง

Ozoglu ได้วิจัยความสามารถในการเลือกอาชีพ ศึกษาเปรียบเทียบการเลือกอาชีพของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จตามความสามารถของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จตามความสามารถในทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างมีประเภทละ 207 คน เป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในโครงการของรัฐอิลลินอยส์ ปรากฏว่านักเรียนประสบความสำเร็จตามความสามารถ จะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่านักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จตามความสามารถในทางวิชาการ ซึ่งเลือกอาชีพไม่อยู่ในระดับเดียวกับความสามารถและความสนใจทางอาชีพ

Strong ได้วิจัยความสนใจในการเลือกอาชีพของเพศชายและเพศหญิงพบว่าความแตกต่างในการเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับความสนใจของตนเองเป็นส่วนใหญ่ ความแตกต่างระหว่างเพศในเรื่องความสนใจมีเพียงเล็กน้อย เพศชายสนใจอาชีพเกี่ยวกับเครื่องยนตร์กลไก กิจกรรมวิทยาศาสตร์ การเมือง ทหาร และอาชีพที่เสี่ยงภัย เพศหญิงสนใจอาชีพทางศิลปดนตรี วรรณคดี บัญชี ครู และงานสาธารณสุข สำหรับงานดนตรีและบัญชี เพศชายและหญิงมีความสนใจพอ ๆ กัน

Berkid ได้ทำการเปรียบเทียบผลการทดสอบความสนใจ บุคลิกภาพ ความถนัดของนักเรียน 1,500 คน ในรัฐมินเนโซตา พบว่าความสนใจเป็นตัวทำนายได้ดีที่สุดในด้านความสำเร็จในแขนงวิชาที่เรียน

Tanzer ได้ศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและการเลือกอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย พบว่าในการเลือกอาชีพของเพศชายนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจและอาชีพของบิดามารดา⁷⁸ .

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของครอบครัว

Collazo ได้วิจัยตัวแปรอาชีพของบิดามารดา ได้ศึกษาโดยทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กเปอร์โตริกัน ซึ่งให้เห็นชัดเจนไปได้ว่า นักเรียนที่อยู่ในแหล่งอุตสาหกรรมในเมืองซึ่งบิดามารดาประกอบอาชีพชั้นสูง หรือรับราชการ มักจะเลือกอาชีพชั้นสูง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในชนบทซึ่งบิดามารดาประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม เช่น ทำนา หรือทำงานหนัก จะเลือกอาชีพในระดับต่ำเป็นส่วนมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Blackburn ที่พบว่านักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพระดับสูง จะคาดหวังเกี่ยวกับอาชีพชั้นสูงมากกว่านักเรียนที่บิดามารดาประกอบอาชีพระดับต่ำว่า

Ramond ได้วิจัยตัวแปรการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการเลือกอาชีพของเด็ก ได้ทำการศึกษาพบว่าร้อยละ 50 มาจากพื้นฐานทางการศึกษาของผู้ปกครองอย่างน้อย 7 ปี ในโรงเรียนมีความสามารถในทางเลือกอาชีพและเรียนได้ระดับ B ขึ้นไป

Sewell, Haller และ Straus ได้วิจัยเรื่อง "ฐานะทางสังคมและการหมายใจทางการศึกษาและอาชีพ" ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในรัฐวิสคอนซิน จำนวน 4,167 คน ผลปรากฏว่า ฐานะทางสังคมต่าง ๆ นั้น เป็นอิทธิพลที่สำคัญต่อการหมายใจ (Aspiration) ในทางการศึกษาและอาชีพ

Dobbins ได้ศึกษาวิจัยความต้องการในการเลือกอาชีพ ศึกษาวิจัยเรื่อง ความปรารถนาและความมุ่งหวังทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากเมืองใหญ่ 5 เมือง ในหลายเข็ย่น่า พบว่าบิดามารดามีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและเลือกศึกษาต่อ

อิทธิพลแรงจูงใจต่อการเลือกอาชีพ

Kroger และ Louttit ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพบิดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชายในชั้นมัธยม พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดาและความมุ่งหวังในการอาชีพของเด็กมีอิทธิพลทำให้เด็กจำนวน 2 ใน 3 มุ่งหวังอาชีพที่มีรายได้และมีสถานะทางสังคมสูงกว่าระดับอาชีพของบิดา ส่วน Super สรุปรื้อคิดเห็นไว้ว่าความสนใจของเด็กต่อการศึกษาคือในวิทยาลัยนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัว ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว เด็กที่มาจากครอบครัวที่ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจต่ำ มีแนวโน้มที่จะมุ่งหวังในอาชีพที่สูงกว่าบิดามารดาทำไว้ เด็กที่มาจากครอบครัวที่เป็นอิสระจะเลือกอาชีพพอ ๆ กับบิดามารดา

Edmiston และ Star แสดงผลการศึกษาศึกษาของเขาเกี่ยวกับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนในรัฐTaโฮโฮ จำนวน 1,018 คน โดยให้ตอบคำถามผลปรากฏว่าสิ่งที่ทำให้นักเรียนเลือกอาชีพ คือการได้มีโอกาสรับใช้เพื่อนมนุษย์ รองลงไปคือความพึงพอใจในงานนั้น ๆ การได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม การได้รับการยกย่องจากผู้อื่น และความมั่นคงของงานตามลำดับ

Bufford แห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกน ได้ศึกษาค่านิยมในการเลือกอาชีพและพบว่าการที่นักเรียนจะเลือกเรียนอาชีพที่มีเกียรติหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยแห่งตน (Self-realization)

Perrone ได้วิจัยเรื่องค่านิยมและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ชั้นปีที่ 7 และ 8 จำนวน 196 คน พร้อมทั้งบิดามารดาของนักเรียนเหล่านั้นด้วย ผลปรากฏว่าบิดามารดาและบุตรมีความเห็นตรงกันว่าค่านิยมทางอาชีพสำคัญที่สุดคือรายได้สูง และความมั่นคงในอนาคต ค่านิยมโดยทั่วไปที่สำคัญ

ได้แก่ การได้ช่วยเหลือผู้อื่นทำงานเกี่ยวกับวัตถุและไม่ต้องทำงานตามคำสั่งใคร⁷⁰

เหตุผลในการเลือกศึกษาวิชาชีพ

Moser ได้ศึกษาวิจัยการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยให้นักเรียนชั้น ม.ปลาย เลือกอาชีพที่เขาชอบมากที่สุด 3 อาชีพ จากอาชีพที่ให้เลือก 100 อาชีพ พบว่านักเรียนที่มีสติปัญญาสูง มักจะเลือกอาชีพชั้นสูง ที่ต้องการฝึกฝนระดับสูง ส่วนนักเรียนที่มีสติปัญญาต่ำจะเลือกอาชีพที่ต้องการฝึกหัดทางด้านวิชาการเพียงเล็กน้อย หรืออาจจะไม่ต้องการใช้วิชาการเลย

Ezell และ Tate ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมองอนาคตของนักเรียนมัธยมศึกษาทั้งชายและหญิงพบว่านักเรียนชายและหญิงมากกว่า 1 ใน 3 ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามีนักเรียนจำนวนน้อยที่ต้องการศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวะ นักเรียนชายมากกว่า 1 ใน 4 และนักเรียนหญิงมากกว่าครึ่งเล็กน้อยต้องการจะไปทำงานทันทีภายหลังจากออกจากโรงเรียนมัธยมไปแล้ว นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนชายส่วนใหญ่สนใจอาชีพที่สืบต่อจากบรรพบุรุษ ได้แก่ วิชาชีพชั้นสูงทางการค้า เกษตรและอุตสาหกรรม ส่วนนักเรียนหญิงสนใจวิชาชีพชั้น งานเสมียน การค้า และงานภายในบ้าน

Greenleaf ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องงานและอาชีพ เขากล่าวว่าปัจจุบันมีอาชีพมากมายหลายอย่าง การเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่งนั้นต้องให้เหมาะสมกับความต้องการมากที่สุด เราควมสนใจได้ดีที่สุดและตรงกับค่านิยมมากที่สุด

Mcqueen ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพื้นฐานบางประการในการเลือกวิชาชีพ โดยสุ่มตัวอย่าง จากนักเรียนเกรด 4 ถึง เกรด 12 จากโรงเรียน 2 แบบ และพบว่า

1. แนวทางการเลือกอาชีพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเปลี่ยนแปลง

ไปตามอายุ

2. การเลือกอาชีพของนักเรียนชายหญิงมีลักษณะคล้ายคลึงกัน
3. การเลือกอาชีพจะเลือกโดยคุณสภาพทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ
4. เกณฑ์การเลือกอาชีพนั้นนักเรียนจะถือคุณภาพและรายได้ของอาชีพนั้น

เป็นสำคัญ

นอกจากการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลในการเลือกอาชีพ คำนิยมในการเลือกอาชีพเพศและอายุของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพแล้ว การวิจัยในต่างประเทศยังได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนด้วยว่าเลือกอาชีพได้ถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริงเพียงใด

Dreston ได้รายงานผลการค้นคว้าของเขาจากการทำการสัมภาษณ์นักเรียนอย่างละเอียดและพบว่า นักเรียนที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการเลือกอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามความจริง เช่นเดียวกับผลการศึกษาด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) อื่น ๆ

Erdman ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของเด็กชายวัยรุ่นที่เรียนเข้าผลปรากฏว่าเด็กวัยรุ่นที่เรียนชั้นรัฐจักตนเองเป็นส่วนมาก และพยายามเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตน และยังพบอีกว่าประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่ได้รับจากที่บ้านและชุมชนมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพมากกว่าโรงเรียน^{๑๐}

สรุป

การพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพในการทำงานและประกอบอาชีพคือการให้การศึกษาเพื่อบุคคลได้รู้จักตนเอง พัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถและเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม เพราะการประกอบอาชีพมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจ เกียรติยศชื่อเสียงและความพึงพอใจในตนเอง เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง รู้สึกมีค่าได้แสดงความสามารถในการพึ่งตนเอง และทำประโยชน์ให้สังคมได้

การเปิดสอนระดับ ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากเตรียมพร้อมรับนักเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับประถมศึกษาเรียนต่อมัธยมศึกษาตอนต้น ยังมีเจตนาช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้อยู่ห่างไกลในชนบท ผู้มีฐานะขัดสนแต่อยากเรียนให้ได้ เรียนวิชาชีพเพื่อประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว ช่วยให้มีโอกาส มีงานทำ เจริญก้าวหน้าได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง และได้ เรียนใกล้บ้านเป็นการส่งเสริมประชาชนท้องถิ่นให้มีการศึกษาสูงขึ้น มีอาชีพ มีรายได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

การเลือกเรียนอาชีวศึกษาเป็นผลตอบแทนจากการตัดสินใจที่จะศึกษาวิชาชีพที่เปิดสอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา มีแรงจูงใจที่เห็นเหมาะสมที่สุดแก่ตนเองด้วยความคาดหวังว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะมีงานทำ มีรายได้ดี มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ เป็นอาชีพที่มั่นคง สมหวังในชีวิต เป็นความสุขของตนเองและครอบครัว

ปัจจัยที่สำคัญได้แก่ความเชื่อมั่นในเจตคติของตนเองได้รับแรงสนับสนุนจากทางบ้านครอบครัว จากทางโรงเรียน อคติขลุจใจจากชุมชน ท้องถิ่น จากสภาพแวดล้อม และภูมิประเทศรวมทั้งการรับรู้ข่าวสาร ก่อให้เกิดการเลือกอาชีพในการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันไป ตามความสนใจในวิชาชีพ ความสามารถ ความถนัด ความชอบ สอดคล้องกับบุคลิกภาพ และความต้องการของแต่ละบุคคล

เชิงอรรถ

¹J.Hayes and B.Hopson, The Role of the school in Vocational development, Careers Guidance (London: Heinemann Educational Books, 1977), P.8

²Anne Roe, The Psychology of Occupation (new York:John Wiley and Sons, 1965), P.35

³สุชีพ ปุญญานุภาพ, พระไตรปิฎกฉบับสำหรับประชาชน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, 2530), หน้า 159

⁴Larry A.Hjelle and Daniel J.Ziegler, Personality, อ้างถึงใน เมธี ปลื้มชานนท์. การบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535), หน้า 153-154

⁵พรณี เกษกมล, "การเลือกอาชีพ," วารสารแนะแนว ปีที่ 20, ฉบับที่ 104 (เมษายน 2529 - พฤษภาคม 2529), หน้า 32

⁶Carter V.Good, Dictionary of Education (New York : McGraw Hill Book Company, Inc.,1973), P.645

⁷สุณีย์ กุพันธ์, "สภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมในสถานศึกษา สังกัดกองวิทยาลัยอาชีว

ศึกษากรมอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 4 - 5

⁸วิเวก ปางพณิชยงค์, การอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2535), หน้า 1

⁹บุญเทียม เจริญยิ่ง, สรุปผลการสัมมนาช่วยผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2537 (กรุงเทพมหานคร : กองการเจ้าหน้าที่กรมอาชีวศึกษา, 2537), หน้า A4

¹⁰บรรจง ชูสกุลชาติ, การประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2529 (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้าพิเศษ

¹¹สุรเดช วิเศษสุรการ, การประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2531 (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2531), หน้า 17

¹²วินัย ณรงค์ฤทธิ์, "เหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2530), หน้า 29 - 32

¹³วิเวก ปางพณิชยงค์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 4

¹⁴วิเวก ปางพณิชยงค์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 5

¹⁵ สุรเดช วิเศษสุรการ, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 18

¹⁶ ยงยุทธ แฉล้มวงษ์, "คำบรรยายความเคลื่อนไหวทางด้านธุรกิจ และอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อการจัดการอาชีวศึกษา" ใน สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการเรื่องการอาชีวศึกษาภายใต้กระแสธุรกิจ และอุตสาหกรรม (กรุงเทพมหานคร : คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2537), หน้า 91

¹⁷ ไชยสิทธิ์ โกรคณาชัย, "การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2530), หน้า 211

¹⁸ ไชยสิทธิ์ โกรคณาชัย, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน

¹⁹ ละเอียต กันทริกา, "ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพข่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535), หน้า 9 - 13

²⁰ บุญเต็ม เจริญยิ่ง, การประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2534 (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า B2

²¹ สุวัฒน์ เงินน้ำ, "แนวคิดในการจัดการมัธยมศึกษาในอนาคต" ใน เอกสาร

ประกอบการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน คมส. คมภ. และปวช. (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานโครงการพิเศษ กรมสามัญศึกษา, 2536), หน้า 21 - 22

²²วัชระ พินทุสมิต, "แนวโน้มการมัธยมศึกษาของประเทศไทยในศวรรษหน้า," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533), บทคัดย่อหน้า 033

²³Rupert N.Evans, Foundations of Vocational Education (Ohio : Charles E.Merrill Publishing Company, 1971), P.2

²⁴บุญเลิศ ส่องสว่าง, "ความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษากับธุรกิจอุตสาหกรรม ในการเตรียมคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน," วารสารการศึกษานอกโรงเรียน ปีที่ 29 ฉบับที่ 167 (เมษายน - พฤษภาคม 2535), หน้า 41

²⁵ประยงค์ กาละทอง, "ปัญหาการจัดการศึกษาเพื่อการอาชีพของกรมอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์วิทยาลัยการศึกษาศึกษา สถาบันวิชาการศึกษาชั้นสูง, 2529), หน้า บทคัดย่อ

²⁶อุทัย ภูริพัฒน์, "การอาชีวศึกษาในอนาคตของสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม, 2536), หน้า บทคัดย่อ

²⁷สุรพันธ์ ยันต์ทอง, การบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2533), หน้า 24

²⁸เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร

นคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2529), หน้า 1-2

²⁰ Jon Lauglo and Devin Lillis, Vocationalizing Education
An International Perspective (Great Britain : A Wheaton & Co.Ltd,
1988), pp.4-5

³⁰ ละเอี๊ยด กันทริกา, "ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสาย
วิชาชีพช่างอุตสาหกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขต
การศึกษา 6," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประ
สานมิตร, 2525), หน้า 9-13

³¹ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์, การบริหารงานวิชาการ (กรุงเทพมหานคร :
สหมิตรออฟเซต, 2535), หน้า 1-12

³² นิพนธ์ ศุภปรีดี, นวัตกรรม เทคโนโลยีการศึกษา (กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533), หน้า 10-30

³³ เมธี บิลันธนานนท์, ภาวะผู้นำกับสวัสดิศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิต
วิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2528), หน้า 76-88

³⁴ Irving B.Weiner and David Elkind, Readings in Child
Development (New York : John Wiley and Sons Inc, 1972), P 455

³⁵ อากท จันทวิมล, สรุปการบรรยายพิเศษเรื่องการเปิดสอนหลักสูตรประกาศ
นียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา, " วันที่ 27 มีนาคม 2535, (อัดสำเนา)

³⁶ รัตนาภรณ์ ธรรมโกศล, "โรงเรียนมัธยมกับงานอาชีพ" สารพัฒนาหลักสูตร, ฉบับที่ 34 (มกราคม 2528), หน้า 73-75

³⁷ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พฤติกรรมการสอนมัธยมศึกษา, หน่วย 1-5 (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, 2524), หน้า 22-23

³⁸ วีระศักดิ์ ศรีสิงห์, "การเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพศึกษาของผู้บริหาร ครู และแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 10," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ประสานมิตร, 2534), หน้า 13-21

³⁹ Kenneth B.Hoyt, and others, What it is and how to do it : in Career Education (Utah : Olypus Publishing Company, 1972), PP.5-6

⁴⁰ พันธุ์ หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2529), หน้า 279-290

⁴¹ Donald E.Super, The Psychology of Careers. (New York : Harperand Row, 1960), P 197

⁴² พรรณี เกษกมล, "การเลือกอาชีพ, "วารสารแนะแนวปีที่ 20, ฉบับที่ 104 (เมษายน-พฤษภาคม 2529), หน้า 13

⁴³ เมธี บิลันธนานนท์, การบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา (กรุงเทพมหานคร :

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2535), หน้า 148-149

⁴⁴ ศรีนวล โกลมณี, การอาชีวศึกษาในประเทศจีน (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2528), หน้า 2

⁴⁵ นักศึกษาปริญญาโท บริหารอาชีวศึกษา รุ่น 5 อนุสรณ์การศึกษาคุณ ณ ประเทศญี่ปุ่น เกาหลี (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2525), หน้า 40, 65-70

⁴⁶ คณะผู้จัดงาน, งานประเทศฟิลิปปินส์ (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2524), หน้า 5-7

⁴⁷ ข้าราชการกรมอาชีวศึกษา, อาชีวศึกษาในอินโดนีเซีย-สิงคโปร์ (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2523), หน้า 8-4, 22-24

⁴⁸ วรลักษณ์ ปราบไพรี, รายงานการอบรมและงาน ณ ประเทศออสเตรเลีย (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2534), หน้า 4-5

⁴⁹ คณะผู้ศึกษาและจัดงาน, รายงานการศึกษาและงาน ณ ประเทศออสเตรเลีย (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2525), หน้า 34

⁵⁰ คณะข้าราชการกรมอาชีวศึกษา, บทสรุปการจัดการอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2529), หน้า 9-11

^{๕๑} นักศึกษาปริญญาโทการบริหารอาชีวศึกษารุ่น 6, ผลงานการศึกษาและผลงานต่างประเทศ (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2536), หน้า 6-9

^{๕๒} กองแผนงาน, โครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2535), หน้า 33-34

^{๕๓} กรมสามัญศึกษา, แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539), (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535), หน้า 270-300

^{๕๔} ระวีวรรณ ชินะตระกูล, ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535), หน้า 2-15

^{๕๕} บุญเทียม เจริญยิ่ง, รายงานการประชุม (กรุงเทพมหานคร : สิ่งพิมพ์กรมอาชีวศึกษา, 2533), หน้า B-1-2

^{๕๖} ฝ่ายพัฒนาการศึกษา กองการมัธยมศึกษา, แนวปฏิบัติการบริหารงานโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา กรมสามัญศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2537), หน้า 1-3

^{๕๗} ฝ่ายพัฒนาการศึกษา กองการมัธยมศึกษา, คู่มือการประชุมสัมมนา โครงการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา กรมสามัญศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2537), หน้า 55-56

^{๕๘} ข่าวการศึกษา, "ศธ.ปลื้มข้อมูลชี้ชัดเด็กไทย 95% เรียนต่อ ม.1"(กรุงเทพมหานคร : เติลีนีส์ ฉบับวันพุธที่ 17 สิงหาคม 2537), หน้า 10

^{๕๙} กองแผนงาน, แผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) กรมสามัญศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2533), หน้า 16-20, 40-49

^{๕๙} ฝ่ายแผนงาน กองแผนงาน, สรุปผลการดำเนินงานโครงการเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ส่วนองกรมสามัญศึกษา) (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2537), หน้า 1-4

^{๕๙} ฝ่ายวิจัยและประเมินผล กองแผนงาน, ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล ในรอบ 1 ปี ของกรมสามัญศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2536), หน้า 23-24

^{๕๙} กรมอาชีวศึกษา, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โรงเรือนสารพัดช่าง, 2535), หน้า 1-2

^{๕๙} กรมอาชีวศึกษา, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 3-15

^{๕๙} ประมวล วิทยาการ, "ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 19-32

^{๕๕} โอวาท พูลศิริ, หลักการอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2535), (อัดสำ
เนา) หน้า 1

^{๕๖} ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, " การสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสาขาอาชีพของนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาด
กระบัง, 2532), หน้า 26-31

^{๕๗} ศุภาวดี บุญดวงศรี, เอกสารคำสอนอาชีพเบื้องต้น (กรุงเทพมหานคร : คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2528), หน้า 114-146

^{๕๘} เพ็ญศรี จินดาศักดิ์, "การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการ
ศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535), หน้า 15-41

^{๕๙} สุชาติ ศิริสุขไพบูลย์, เทคนิคและวิธีการสอนวิชาชีพ (กรุงเทพมหานคร :
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนคร
เหนือ, 2527), หน้า 21

^{๖๐} มุกดา ศรียงค์ และ ธนิษฐา วิเศษสาคร, จิตวิทยาอุตสาหกรรม
(กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2528), หน้า 181-186

^{๖๑} สุรางค์ โควัตรกุล, จิตวิทยาการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533), หน้า 123-131

⁷² ประเสริฐ ศรีวิเศษ, "การนำเสนอโปรแกรมบูรณาการการศึกษาเพื่องานอาชีพกับวิชาสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 137

⁷³ สงวน สุทธิเลิศอรุณ, การติดตามผลและการวิจัยเพื่อการแนะแนว (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรบัณฑิต, 2530), หน้า 146-150

⁷⁴ ละเอียด กันทริกา, "ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพช่างอุตสาหกรรมของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535), หน้า 9-13

⁷⁵ พยอม วงศ์สารศรี, หลักการแนะแนว (กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยครูสวนดุสิต, 2526), หน้า 176-177

⁷⁶ เพ็ญศรี จินตาศักดิ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 91-95

⁷⁷ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 199 - 222

⁷⁸ อรวรรณ ประคองเวช, "การสำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 6," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522), หน้า 11-14

^{๗๐} อ่ำไพ จิตต์วัฒน์, "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ระหว่างโรงเรียนแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสาขาสามัญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2515," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516), หน้า 10-15

^{๗๑} หวัน ประพาน, "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจและความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาสาขาสามัญ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2515," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516), หน้า 10-12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสำรวจ (Survey Research) มุ่งสำรวจความต้องการในการเลือกศึกษาวิชาชีพ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยการใช้แบบสอบถามก่อนที่จะดำเนินการของการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา งานวิจัย ตลอดจนรับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด

ในบทนี้จะกล่าวถึง วิธีการดำเนินการวิจัย โดยเริ่มตั้งแต่วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้าง เครื่องมือ แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการเลือกศึกษาวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา

2537 ในจังหวัดสมุทรสงคราม จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 9 โรงเรียน สังกัดกรมการปกครอง จำนวน 1 โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 3 โรงเรียน และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 9 โรงเรียน รวม 4 หน่วยงาน จำนวน 22 โรงเรียน รวมจำนวนประชากรนักเรียน 2,326 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เฉพาะที่สนใจเรียนวิชาชีพใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะต้องการทราบปัจจัยที่มีผลต่อนักเรียนในการเลือกเรียนอาชีวศึกษา และความต้องการในการเลือกเรียนวิชาชีพเพื่อประกอบอาชีพ ได้พูดแนะนำ และอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการประกอบอาชีพในสังคมปัจจุบัน หลังจากนั้นตามความสมัครใจ ความตั้งใจของนักเรียน เพื่อจำแนกหาประชากรเรียนอาชีวศึกษาได้ จำนวน 1,304 คน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)¹ โดยการจับสลากตามสัดส่วนจำนวนประชากรของแต่ละสังกัด แต่ละโรงเรียน เพื่อให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 297 คน ตามตารางของ Krejcie, R.V. and D.W. Morgan²

ตารางที่ 2

จำนวนประชากรนักเรียนขนาดกลุ่มตัวอย่างและการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

ลำดับที่	สังกัด/โรงเรียน	ประชากร นักเรียน ชั้น ม.3	ประชากรที่ ต้องการเรียน อาชีวศึกษา	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง	ทดลองใช้ เครื่องมือ วิจัย
1.	กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ	1737	924	211	
	ศรัทธาสมุทร	434	212	50	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกร้นำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	สังกัด/โรงเรียน	ประชากร นักเรียน ชั้น ม.3	ประชากรที่ ต้องการเรียน อาชีวศึกษา	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง	ทดลองใช้ เครื่องมือ วิจัย
2.	ถาวรานุกูล	377	196	46	35
3.	ท้ายหาด	218	113	27	
4.	อัมพวันวิทยาลัย	400	212	50	
5.	วัดบางกระพ้อม (คงลาภอึ้งประธานธรรม)	96	60	14	
6.	สกลวิสุทธิ	76	45	11	
7.	เมธีขุณหะวัณวิทยาลัย	43	28	7	
8.	กระดังงา "พิชิตสมุทรการ"	17	12	3	
9.	วัดแก้วเจริญ "อำนวยการวิทย์"	19	11	3	
10.	เทพสุวรรณชาตุวิद्या	57	35	-	
	กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย	90	63	14	
1.	เทศบาลวัดปทุมคณาวาส	90	63	14	
	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ	192	120	27	
1.	ถาวรวิद्या	23	12	3	
2.	ครุฑนุกุล	113	77	17	
3.	ครุฑนุกุล	56	31	7	
	สำนักงานคณะกรรมการการประถม ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ	307	197	45	
1.	ไทยรัฐวิद्या 70	38	23	6	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	สังกัด/โรงเรียน	ประชากร นักเรียน ชั้น ม.3	ประชากรที่ ต้องการเรียน อาชีวศึกษา	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง	ทดลองใช้ เครื่องมือ วิจัย
2.	วัดปากสมุทร	34	22	6	
3.	วัดลาดเป้ง	39	23	6	
4.	วัดดาวโด่ง	25	17	5	
5.	วัดคอนมะโนรา	19	11	3	
6.	วัดบางน้อย	28	19	5	
7.	วัดโคกเกตุ	37	24	7	
8.	วัดสาธิตนาราม	16	9	2	
9.	วัดปรกสุธรรมาราม	29	19	5	
10.	บ้านลาดใหญ่สามัคคี	17	12	-	12
11.	วัดช่องลมวรณาราม	25	18	-	18
	รวม	2326	1304	297	65

จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ข้อมูลวันที่ 10 มิถุนายน 2537

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงคราม

จากตารางที่ 2 จำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 ใน
จังหวัดสมุทรสงคราม มีทั้งหมด 2,326 คน ประสงค์เรียนต่ออาชีวศึกษา 1,304 คน
ใช้เป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ 297 คน นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียน จำนวน 65 คน แยกไว้สำหรับทดลองใช้ (Tryout) แบบสอบถามเครื่องมือวิจัย

ตารางที่ 3

จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2537
ที่สมัครใจเรียนอาชีวศึกษา

สังกัด	นักเรียน ม.3	สมัครใจเรียนอาชีวศึกษา	ร้อยละ
โรงเรียนกรมสามัญศึกษา	1737	924	53.20
โรงเรียนเทศบาล	90	63	70.00
โรงเรียนเอกชน	192	120	62.50
โรงเรียนประถมศึกษา	307	197	64.17
รวม 4 สังกัด	2326	1304	56.06

จากตารางที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2537 ต้องการเลือกเรียนต่อวิชาชีพ ร้อยละ 56.06

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และใช้แบบสอบถามบางส่วนของไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย³ นำมาปรับปรุงแก้ไขใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเหตุผล และแรงจูงใจที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีหลักเกณฑ์และวิธีสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาจากหนังสือ เอกสาร วารสาร แบบทดสอบ และงานวิจัยวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานอาชีพ การศึกษาต่ออาชีวศึกษา การประกอบอาชีพ แรงจูงใจ และอิทธิพลที่มีต่อนักเรียน

2. ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพ ลักษณะวิชา ประเภทวิชา และสาขาวิชาชีพที่เปิดสอนในหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ และหลักการวิธีการปฏิบัติ การดำเนินงาน การเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิให้คำแนะนำการสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ผศ. ประเชษฐ ไทรัมย์จันทร์ วุฒิ ค.ม. บริหารการศึกษา
ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง
2. ดร. ดนัย ดิษยบุตร วุฒิ Ph.D. การเกษตร
ตำแหน่ง ผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
3. ดร. ธารินทร์ สงวนเสริมศรี วุฒิ Ph.D. การบริหารการศึกษา
ตำแหน่ง ศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงคราม สำนักงานศึกษาธิการ
จังหวัดสมุทรสงคราม

3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 2 มาเขียนเป็นแบบสอบถามให้เหมาะสมโดยมีเนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงข้อคำถาม ชนิดของคำถาม ความชัดเจน ความกระชับ ความสอดคล้อง ความครอบคลุม และถ้อยคำสำนวนภาษา

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.ดร.นิตร ทองถิ่น วุฒิ Ph.D. วิจัยและอุดมศึกษา
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. ผศ.ดร.พิสิทธิ์ สารวิจิตร วุฒิ Ph.D. หลักสูตรและการวัดผล
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ผศ.ทองหล่อ วิภาวิน วุฒิ กศ.ม. การวัดผลการศึกษา
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. ผศ.บุญธรรม อินทร์จันทร์ วุฒิ อ.ม.ประวัติศาสตร์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. ผศ.พวงรัตน์ ทวีรัตน์ วุฒิ ค.ม. การวิจัยการศึกษา
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สำนักงานทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชายหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 65 คน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่ 5 มิถุนายน 2537 โรงเรียนเทพสุวรรณสาธุวิทยา จำนวนนักเรียน 35 คน

วันที่ 16 มิถุนายน 2537 โรงเรียนวัดช่องลมวราราม จำนวนนักเรียน 18 คน

วันที่ 17 มิถุนายน 2537 โรงเรียนบ้านลาดใหญ่สามัคคี จำนวนนักเรียน 12 คน

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

นิพนธ์

7. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 297 คน

โครงสร้างของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีอยู่ 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวนักเรียนคือ โรงเรียนที่สังกัด เพศ จำนวนปีที่กำลังเรียน อายุ ผลการเรียน ชั้น วิชาที่เรียน สาขาวิชาที่ต้องการให้เปิดสอน เครื่องมือเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) และแบบเติมคำชนิดปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของบิดามารดา ผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เครื่องมือเป็นแบบเดียวกับตอนที่ 1 จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาชีพเพื่อการศึกษา เครื่องมือเป็นแบบสำรวจรายการ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพมีด้วยกัน 5 ด้าน คือ ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านลักษณะของงาน และความก้าวหน้า เครื่องมือเป็นแบบให้จัดลำดับความสำคัญ 3 ลำดับ

ตอนที่ 5 สอบถาม วัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา เครื่องมือเป็นแบบสำรวจรายการ และแบบเติมคำ ชนิดปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) จำนวน 14 ข้อ

การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนดังกล่าวแล้วได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) คือความครอบคลุมเรื่องราวต่าง ๆ ในสาขาอาชีพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็นในทำนองสอดคล้องกันทั้ง 5 ท่าน นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้แก้ไขถ้อยคำ ข้อคำถามสำนวนเพื่อให้เกิดความชัดเจน กระชับรัดกุม แล้วได้จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 65 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในคำถามแต่ละข้ออีกครั้งหนึ่ง และให้ผู้รับการทดสอบเขียนวิจารณ์เพิ่มเติมว่าคำถามแต่ละข้อมีข้อใดไม่ชัดเจน แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์คุณภาพ ทำการปรับปรุงเพิ่มเติมแบบสอบถาม ตามคำแนะนำของผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ตารางที่ 4

แสดงการตรวจสอบหาความตรงของแบบสอบถามจากการนำไปทดลองใช้

แบบสอบถาม	ลักษณะแบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถาม	จำนวนผู้รับการทดลอง	จำนวนผู้เห็นชัดเจน	จำนวนข้อไม่ชัดเจน	ข้อคำถามชัดเจน คิดเป็นร้อยละ
ตอนที่ 1	ข้อเท็จจริง	15	65	63	2	96.92
ตอนที่ 2	ข้อเท็จจริง	5	65	64	1	98.46
ตอนที่ 3	ข้อเท็จจริง	10	65	64	1	98.46
ตอนที่ 4	ข้อเท็จจริง	15	65	64	1	98.46
ตอนที่ 5	ข้อเท็จจริง	14	65	63	2	96.92

สรุปได้ว่า แบบสอบถามที่ใช้ นักเรียนมีความเข้าใจ ไม่มีข้อใดที่ซับซ้อน เหมาะที่จะใช้เก็บข้อมูล⁴

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตศึกษาเพื่อขอความร่วมมือในการออกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลในจังหวัดสมุทรสงคราม ไปยังอธิบดีกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับอนุญาตพร้อมทั้งมีหนังสืออนุญาตให้เก็บข้อมูลได้ ส่งไปถึงโรงเรียนในสังกัดในจังหวัดสมุทรสงคราม ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกโรงเรียน
2. ผู้วิจัยเป็นผู้ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองที่โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งภาครัฐและเอกชนในจังหวัดสมุทรสงคราม ก่อนไปเก็บข้อมูลได้แจ้งแนวทางปฏิบัติให้กลุ่มตัวอย่างสอบถาม เรื่องที่เกี่ยวข้องจากครอบครัว เมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างออกแบบสอบถามเสร็จแล้วจัดการเก็บทันที ได้แบบสอบถามครบจำนวน 297 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์เชื่อถือได้ จำนวน 297 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับครบทุกตอนทุกข้อ
2. นับแบบสอบถามครบจำนวน 297 ฉบับ

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้หาความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนและของผู้ปกครอง ค้นหาเหตุผล การตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพและลำดับแรงจูงใจหรืออิทธิพลที่มีต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพและ ประกอบอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม และความรู้ ความ เข้าใจการเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับลักษณะโรงเรียน เพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อม ข้อจำกัดในการเรียน หมวติวิชาสามัญที่ชอบมากที่สุด หมวติวิชาสามัญที่ทำคะแนนมากที่สุด ประเภทวิชาชีพ สาขาวิชาชีพ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับอาชีพ รายได้ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาชีพเพื่อศึกษาต่อ

ตอนที่ 4 เกี่ยวกับแรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ

ตอนที่ 5 วัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาชีวศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ทั้ง 5 ตอน วิเคราะห์หาค่าสถิติ (Statistic) ร้อยละ (Percentage)

เชิงอรรถ

¹บุญเรือง ขจรศิลป์, วิธีวิจัยทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : พิชชาณ
พรินต์ติ้ง, 2534), หน้า 49-51

²Krejcie, R.V. and D.W. Morgan, "Table for Determining
Sample Size from a Given Population, : Determining Sample Size for
Research Activities," in Educational and Psychological Measurement,
30 : 697-610, 1970, P. Table

³ไชยสิทธิ์ ไกรคณาสัย, "การสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง, 2532), หน้า 243-253

⁴บุญเรือง ขจรศิลป์, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 110-111

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบของ ตารางและการแปลผล ประกอบด้วยผลการค้นพบตามแบบสอบถามการวิจัย การวิเคราะห์ ข้อมูลหาความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดคัมภีร์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง เรื่องสังกัดโรงเรียน ระยะทาง เพศ จำนวนพี่ ผลการเรียน วิชาที่กำลังเรียน เหตุผลในการเลือกเรียนวิชาชีพ ข้อจำกัดที่ไม่อาจเรียน เลือกเรียนประเภทวิชาชีพ และสาขาวิชาชีพ วิชาที่คาดว่าจะได้ มาก-น้อย วิชาที่ชอบมาก-น้อย

ตอนที่ 2 รายละเอียดคัมภีร์ของผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เรื่องระดับ การศึกษาของผู้ปกครอง อาชีพ รายได้ ความคาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพ ความพึงพอใจส่งจบการศึกษา

ตอนที่ 3 เหตุผลในการเลือกสาขาวิชาชีพ เพื่อศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เรื่อง องค์ประกอบเกี่ยวข้องกับลักษณะวิชาชีพ

ตอนที่ 4 แรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ แยกเป็น ด้านบุคคล ด้านการเงิน ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ด้านเกียรติยศ ด้าน ลักษณะของงาน และความก้าวหน้า

ตอนที่ 5 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยม

ศึกษา เรื่องโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในจังหวัดสมุทรสงคราม การรับรู้ข่าวสาร การเปิดสอน ประเภทวิชาที่เปิดสอน หลักสูตร เปรียบเทียบหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา ความต้องการเข้าศึกษา การเข้าศึกษาประเภทวิชาพาณิชยกรรม ความสนใจเรียนอาชีวศึกษาที่โรงเรียนมัธยมศึกษา ความเชื่อในการเข้าทำงาน ความเชื่อในการใช้วิชาชีพประกอบอาชีพ การเสนอเปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาประเภทวิชาชีพ ความคิดเห็นต่อการเปิดสอนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยตามแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดคณูมิหลังของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ปรากฏดังตารางที่ 5 ถึงตารางที่ 22

ตารางที่ 5

ร้อยละของโรงเรียนที่เก็บข้อมูล จำแนกตามสังกัด

สังกัด โรงเรียน	กรมสามัญศึกษา	เอกชน	เทศบาล	สพช.	รวม
จำนวน	9	3	1	9	22
ร้อยละ	40.9	13.63	4.54	40.90	100

จากตารางที่ 5 โรงเรียนในขอบเขตการวิจัยที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็น
ประชากรส่วนมาก ได้แก่โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กับโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ นอกนั้นเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ศึกษาเอกชน และโรงเรียนสังกัดกรมการปกครอง

ตารางที่ 6

ร้อยละของนักเรียนที่มีบ้านพักอยู่ไกลจากโรงเรียนเปิดสอน ปวช.

แจกแจงระยะทางเป็นกิโลเมตร

ระยะทาง	1-3.5	3.6-6.5	6.6-9.5	9.6-12.5	12.6-	รวม
จำนวน	68	43	71	56	59	297
ร้อยละ	22.90	14.47	23.91	18.85	19.87	100

จากตารางที่ 6 นักเรียนมีบ้านพักอยู่ห่างจากโรงเรียนเป็นระยะทาง 6.6 - 9.5
กิโลเมตรมากที่สุด รองลงมาระยะทางไกล 1 - 3.5 กิโลเมตร และระยะทางไกล 12.6
กิโลเมตรขึ้นไป ตามลำดับ

ตารางที่ 7

ร้อยละของนักเรียนตอบแบบสอบถามแจกแจงตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	140	47.14
หญิง	157	52.86
รวม	297	100

จากตารางที่ 7 นักเรียนหญิงได้รับการจับสลากเป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรมากที่สุด
รองลงมาเป็นนักเรียนชาย

ตารางที่ 8

ร้อยละของพี่ที่กำลังเรียน

พี่ที่กำลังเรียน	ไม่มี	1	2	3	4	มากกว่า 4	รวม
จำนวน	191	67	27	6	4	2	297
ร้อยละ	64.31	22.56	9.09	2.02	1.35	0.67	100

จากตารางที่ 8 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่มีพี่ที่กำลังเรียนมากที่สุด รองลงมา
มีพี่ 1 คน และมีพี่ 2 คน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9

ร้อยละของนักเรียนจำนวนผลการเรียนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมา

ผลการเรียน	ต่ำกว่า 1.75	1.75-2.49	2.50-3.24	3.25-4.00	รวม
จำนวน	64	148	72	13	297
ร้อยละ	21.55	49.83	24.24	4.38	100

จากตารางที่ 9 นักเรียนที่มีความประสงค์ศึกษาต่อวิชาชีพมีผลการเรียน 1.75 - 2.49 มากที่สุดรองลงมา มีผลการเรียน 2.50 - 3.24 มีผลการเรียนต่ำกว่า 1.75 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10

ร้อยละของนักเรียนที่เรียนเน้นวิชาในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิชาเรียนเน้นด้าน	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	140	47.14
สังคมศึกษา-ภาษาไทย	64	21.55
ภาษาต่างประเทศ	14	4.71
คหกรรม	11	3.70
ช่างอุตสาหกรรม	29	9.76
ศิลปกรรม	8	2.69
พาณิชยกรรม	22	7.41
เกษตรกรรม	5	1.68
ศิลปหัตถกรรม	3	1.01
พลานามัย	1	0.34
รวม	297	100

จากตารางที่ 10 นักเรียนเลือกเรียนชุดวิชาวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์มากที่สุด รองลงมาเลือกชุดวิชาเน้นสังคมศึกษา-ภาษาไทย และเลือกชุดวิชาเน้นช่างอุตสาหกรรม ตามลำดับ

ตารางที่ 11

ร้อยละของนักเรียนที่มีเหตุผลสำคัญต่อความตั้งใจเลือกเรียนวิชาชีพ

เหตุผลสำคัญ	จำนวน	ร้อยละ
ความต้องการของผู้ปกครอง บิดามารดา	54	18.18
ไม่ชอบเรียนวิชาสามัญ	36	12.12
ต้องการเป็นนักธุรกิจ	32	10.77
ต้องการเป็นเกษตรกร	2	0.67
ต้องการเป็นโขนนาคร	2	0.67
ต้องการเป็นช่างก่อสร้าง	9	3.03
ต้องการเป็นศิลปิน	7	2.36
ต้องการเป็นวิศวกร	15	5.05
ชอบมีอาชีพอิสระ	86	28.96
ชอบเครื่องจักรเครื่องยนต์	50	16.84
ชอบเป็นช่างไฟฟ้า	1	0.34
ชอบเป็นนักดนตรีสากล	1	0.34
ชอบเป็นนักประดิษฐ์	2	0.67
รวม	297	100

จากตารางที่ 11 นักเรียนชอบมีอาชีพอิสระ เป็นเหตุผลสำคัญต่อความตั้งใจเลือกเรียนวิชาชีพมากที่สุด รองลงมาตามความต้องการของผู้ปกครองบิดามารดา และชอบเครื่องจักรเครื่องยนต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 12

ร้อยละของนักเรียนที่ไม่อาจเรียนได้ด้วยมีข้อจำกัด

ข้อจำกัด	จำนวน	ร้อยละ
มีข้อจำกัดทางการเงิน	180	60.61
วิชาที่ที่เปิดสอนไม่ตรงตามความต้องการ	55	18.52
ผู้ปกครองไม่ประสงค์ให้เรียน	45	15.15
สุขภาพไม่ดี	5	1.68
บุคลิกภาพไม่เหมาะกับอาชีพ	3	1.01
โอกาสก้าวหน้าในอาชีพมีจำกัด	2	0.67
คะแนนไม่ถึง	7	2.36
รวม	297	100

จากตารางที่ 12 นักเรียนไม่อาจเรียนได้ด้วยมีข้อจำกัดทางการเงินมากที่สุด รองลงมา วิชาที่ที่เปิดสอนไม่ตรงตามความต้องการ และผู้ปกครองไม่ประสงค์ให้เรียน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13

ร้อยละของนักเรียนที่ประสงค์จะศึกษาต่อวิชาชีพ แยกตามประเภทวิชา

วิชาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ช่างอุตสาหกรรม	129	43.44
พาณิชยกรรม	148	49.83
คหกรรม	9	3.03
เกษตรกรรม	-	-
ศิลปหัตถกรรม	11	3.70
รวม	297	100

จากตารางที่ 13 นักเรียนประสงค์ศึกษาต่อวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรมมากที่สุด รองลงมาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม และประเภทวิชาคหกรรม สำหรับประเภทวิชาเกษตรกรรม ไม่มีนักเรียนประสงค์จะศึกษาต่อ

ตารางที่ 14

ความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพของประเภท
วิชาพาณิชยกรรม 3 ลำดับ

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
การบัญชี	79	23	15	117
การขาย	14	48	17	79
การเลขานุการ	20	28	47	95
การธุรกิจโรงแรม	6	16	18	40
การธุรกิจสถานพยาบาล	10	9	10	29
การสื่อสารธุรกิจ	5	4	8	17
การประชาสัมพันธ์	10	11	15	36
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	9	9	20
การหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์	2	-	9	11
รวม	148	148	148	444

จากตารางที่ 14 นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อประเภทวิชาพาณิชยกรรมเลือกสาขา
วิชาการบัญชีมากที่สุด รองลงมาเลือกสาขาวิชาการเลขานุการ เลือกสาขาวิชาการขาย
ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15

ความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพของประเภท
วิชาช่างอุตสาหกรรม 3 ลำดับ

ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
ช่างไฟฟ้า	38	14	7	59
งานติดตั้งไฟฟ้า	2	7	7	16
งานเครื่องกลไฟฟ้า	7	9	9	25
งานควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า	5	9	8	22
งานเครื่องเหินและปรับอากาศ	1	3	2	6
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	21	10	9	40
งานระบบเสียงและระบบภาพ	4	5	8	17
งานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม	7	8	4	19
งานระบบสื่อสารโทรคมนาคม	-	-	2	2
งานระบบดิจิทัลและคอมพิวเตอร์	3	4	6	13
ช่างยนต์	29	18	10	57
ช่างกลเรือ	-	10	3	13
ช่างเครื่องกลเกษตร	-	-	1	1
ช่างพิมพ์	1	1	2	4
อุตสาหกรรมสิ่งทอ	1	-	-	1
การเทคนิควันตาและเลนส์	-	-	-	-
ช่างก่อสร้าง	1	6	4	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ประเภทวิชา ช่างอุตสาหกรรม	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
ช่างเคหะภัณฑ์	-	-	-	-
ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม	1	-	4	5
ช่างสำรวจ	1	3	1	5
ช่างกลโรงงาน	3	13	14	30
ช่างเขียนแบบเครื่องกล	2	3	1	6
ช่างประกอบผลิตภัณฑ์	-	-	-	-
ช่างซ่อมบำรุง	-	-	3	3
ช่างเชื่อมโลหะ	1	2	9	12
ช่างทำเครื่องมือและแม่พิมพ์	-	1	1	2
ช่างต่อเรือไม้-เหล็ก	-	-	-	-
ช่างออกแบบ	1	3	11	15
ช่างเทคนิคการผลิต	-	-	3	3
รวม	129	129	129	387

จากตารางที่ 15 นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเลือกสาขาวิชาช่างไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาเลือกสาขาวิชาช่างยนต์ เลือกสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ความลำดับ

ตารางที่ 16

ความถี่ของจำนวนนักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพของประเภท
วิชาศิลปหัตถกรรม 3 ลำดับ

ประเภทวิชา ศิลปหัตถกรรม	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
การดนตรี	7	-	3	10
จิตรศิลป์	1	6	-	7
ศิลปประยุกต์	2	3	5	10
การถ่ายภาพ	1	2	3	6
รวม	11	11	11	33

จากตารางที่ 16 นักเรียนเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาศิลปหัตถกรรมเลือกสาขา
วิชาการดนตรี และสาขาวิชาศิลปประยุกต์มากที่สุด รองลงมาเลือกสาขาวิชาจิตรศิลป์
และเลือกสาขาวิชาการถ่ายภาพ

ตารางที่ 17

ความถี่ของจำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อสาขาวิชาชีพของ
ประเภทวิชาคหกรรม 3 ลำดับ

ประเภทวิชา คหกรรม	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
ผ้าและเครื่องแต่งกาย	6	4	1	11
อาหารและโภชนาการ	1	3	3	7
คหกรรมทั่วไป	2	2	5	9
รวม	9	9	9	27

จากตารางที่ 17 นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม เลือกสาขา
วิชาผ้าและเครื่องแต่งกายมากที่สุด รองลงมาเลือกสาขาวิชาคหกรรมทั่วไป และเลือก
สาขาวิชาอาหาร และโภชนาการ

ตารางที่ 18

จำนวนนักเรียนที่ต้องการให้เปิดสอนสาขาวิชาชีพอื่น ๆ

สาขาวิชา	จำนวนผู้ตอบ
ช่างเสริมสวย	4
ช่างประดิษฐ์ของเล่น	2
รวม	6

จากตารางที่ 18 นักเรียนเสนอความต้องการลำดับ 1 ให้เปิดสอนสาขาวิชาชีพช่างเสริมสวย ลำดับ 2 ให้เปิดสอนสาขาวิชาชีพช่างประดิษฐ์ของเล่น

สำหรับวิชาชีพประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวบาล ศึกษกรรรม ช่างเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร ธุรกิจเกษตร เทคนิคเคมี และเทคนิคการเกษตร ไม่มีนักเรียนเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพ

ตารางที่ 19

ร้อยละของนักเรียนจำนวนวิชาที่ทำคะแนนได้มากที่สุดเสมอมา

วิชา	จำนวน	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	38	12.80
ภาษาไทย	36	12.12
งานช่าง	8	2.69
ภาษาอังกฤษ	20	6.73
พุทธศาสนา	7	2.36
ธุรกิจ	5	1.68
ศิลปศึกษา	44	14.81
สังคมศึกษา	23	7.75
เกษตร	1	0.34
วิทยาศาสตร์	16	5.39
พลานามัย	99	33.33
รวม	297	100

จากตารางที่ 19 นักเรียนทำคะแนนวิชาพลานามัยได้มากที่สุดเสมอมา รองลงมาเป็นวิชาศิลปะ และวิชาคณิตศาสตร์ ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 20

ร้อยละของนักเรียนจำแนกวิชาที่ทำคะแนนได้น้อยที่สุดเสมอมา

วิชา	จำนวน	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	92	30.98
ภาษาไทย	7	2.36
งานช่าง	-	-
ภาษาอังกฤษ	127	42.76
พุทธศาสนา	10	3.37
ธุรกิจ	-	-
ศิลปศึกษา	2	0.67
สังคมศึกษา	21	0.07
เกษตร	-	-
วิทยาศาสตร์	33	11.11
พลานามัย	5	1.68
รวม	297	100

จากตารางที่ 20 นักเรียนทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้น้อยที่สุดเสมอมา
รองลงมาเป็นวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21

ร้อยละของนักเรียนจำแนกตามวิชาที่ชอบมากที่สุด

วิชา	จำนวน	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	53	17.85
ภาษาไทย	28	9.43
งานช่าง	17	5.72
ภาษาอังกฤษ	33	5.72
พุทธศาสนา	2	0.67
ธุรกิจ	5	1.68
ศิลปศึกษา	37	12.46
สังคมศึกษา	36	12.12
เกษตร	-	-
วิทยาศาสตร์	33	11.11
พลานามัย	53	17.85
รวม	297	100

จากตารางที่ 21 นักเรียนสอบวิชาพลานามัย กับวิชาคณิตศาสตร์ มากที่สุด รองลงมาเป็นวิชาศิลปะ และวิชาสังคมศึกษา ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 22

ร้อยละของนักเรียนจำนวนกตามวิชาที่สอบน้อยที่สุด

วิชา	จำนวน	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	63	21.21
ภาษาไทย	11	3.70
งานช่าง	5	0.68
ภาษาอังกฤษ	121	40.74
พุทธศาสนา	12	4.04
ธุรกิจ	2	0.67
ศิลปศึกษา	14	4.72
สังคมศึกษา	24	8.08
เกษตร	1	0.34
วิทยาศาสตร์	28	9.43
พลานามัย	16	5.39
รวม	297	100

จากตารางที่ 22 นักเรียนสอบวิชาภาษาอังกฤษน้อยที่สุด รองลงมาเป็นวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ

ตอนที่ 2 รายละเอียดคณูมิหลังของผู้ปกครองนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 23 ถึง ตารางที่ 27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23

ร้อยละของระดับการศึกษาของบิดา มารดา ผู้ปกครอง และผู้ปกครอง

ระดับการศึกษา	จำนวน				รวม	ร้อยละ
	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	ผู้ปกครอง		
ประถมศึกษา	164	180	44	8	396	75.14
มัธยมศึกษาตอนต้น	28	20	7	1	56	10.63
มัธยมศึกษาตอนปลาย	18	16	3	-	37	7.02
อนุปริญญา	14	10	1	-	25	4.74
ปริญญาตรี	6	2	2	-	10	1.90
ปริญญาโท	-	2	1	-	3	0.57
ปริญญาเอก	-	-	-	-	-	-
รวม	230	230	58	9	527	100

จากตารางที่ 23 บิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้ปกครองนักเรียนมีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด รองลงมาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ

ตารางที่ 24

ร้อยละของการประกอบอาชีพของบิดา มารดา ผู้ปกครองและผู้อุปการะ

ประกอบอาชีพ	จำนวน				รวม	ร้อยละ
	บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	ผู้อุปการะ		
ข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ	24	9	6	-	39	7.40
งานช่าง(ช่างไม้, ไฟฟ้า)	28	7	5	-	40	7.59
งานช่าง(ตัดผม, ตัดผม, ตัดเสื้อ)	3	9	-	-	12	2.28
ทำงานบริษัท ธนาคาร	14	10	1	-	25	4.74
เกษตรกร(ทำนา, ทำไร่, ทำสวน)	50	40	14	3	107	20.30
ประมง	10	5	1	-	16	3.04
ค้าขาย	48	70	10	3	131	24.86
รับจ้าง	49	54	15	1	119	22.58
เป็นแม่บ้าน	-	24	2	-	26	4.93
เป็นพ่อบ้าน	1	-	1	-	2	0.38
อื่น ๆ	3	2	3	2	10	1.90
รวม	230	230	58	9	527	100

จากตารางที่ 24 บิดา มารดา ผู้ปกครอง และผู้อุปการะนักเรียนประกอบอาชีพ
ค้าขายมากที่สุด รองลงมาประกอบอาชีพรับจ้าง และประกอบอาชีพทำการเกษตร ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25

ร้อยละของผู้สนับสนุนการเรียนแจกแจกตามรายได้เป็นรายเดือน

รายได้/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,601 บาท	130	43.77
3,601 - 5,000 บาท	86	28.96
5,001 - 8,000 บาท	36	12.12
8,001 - 10,000 บาท	24	8.08
10,001 - 12,000 บาท	13	4.38
12,001 บาทขึ้นไป	8	2.69
รวม	297	100

จากตารางที่ 25 ผู้ให้การสนับสนุนการเรียนของนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,601 บาทมากที่สุด รองลงมา มีรายได้ 3,601-5,000 บาท และมีรายได้ 5,001-8,000 บาท ตามลำดับ

ตารางที่ 26

ร้อยละของผู้ปกครองที่คาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	105	35.35
รัฐวิสาหกิจ	27	9.09
ธุรกิจ/ค้าขาย	85	28.62
เกษตรกรรม	5	1.69
อุตสาหกรรม	55	18.52
อื่น ๆ	20	6.73
รวม	297	100

จากตารางที่ 26 ผู้ปกครองคาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด รองลงมาให้ประกอบอาชีพธุรกิจค้าขาย และให้ประกอบอาชีพอุตสาหกรรม ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27

ร้อยละของผู้ปกครองที่พึงพอใจส่งให้เรียนจนจบระดับชั้นการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปวศ.	92	30.98
ปวส.	118	39.73
ปริญญาตรี	53	17.84
ปริญญาโท	12	4.04
ปริญญาเอก	22	7.41
รวม	297	100

จากตารางที่ 27 ผู้ปกครองพึงพอใจส่งบุตรหลานให้เรียนจนจบระดับชั้น ปวศ. มากที่สุด รองลงมาส่งให้เรียนจนจบระดับชั้น ปวส. และส่งให้เรียนจนจบระดับชั้นปริญญาตรี ตามลำดับ

ตอนที่ 3 เหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28

ร้อยละของนักเรียนที่ให้เหตุผลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ

องค์ประกอบที่เกี่ยวเนื่องกับการ ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ	ใช่	ร้อยละ	ไม่ใช่	ร้อยละ	ไม่แน่ใจ ตัดสินใจ ไม่ได้	ร้อยละ
1. เมื่อเรียนจบแล้วมีงานทำ	206	69.36	-	-	91	30.64
2. ลักษณะรูปร่าง สติปัญญา และความรู้ ที่สถานประกอบการต้องการ	147	49.50	47	15.82	103	34.68
3. เป็นสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการ ของตลาดแรงงาน	213	71.72	18	6.06	66	22.22
4. วิชาชีพที่เลือกมีรายได้ดี	188	63.30	6	2.02	103	34.68
5. วิชาชีพที่เลือกมีโอกาสก้าวหน้า	200	67.34	2	0.67	95	31.99
6. จำนวนงบประมาณที่ต้องใช้ซื้ออุปกรณ์ ในการเรียน	157	52.86	24	8.08	116	39.06
7. จำนวนงบประมาณที่ต้องใช้ซื้ออุปกรณ์ ในการประกอบอาชีพ	178	59.93	16	5.39	103	34.68
8. การมีกฎหมายควบคุม	162	54.55	31	10.44	104	35.01
9. เป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อชุมชน	223	75.08	15	5.05	59	19.87
10. ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้เรียน จนสำเร็จ	239	80.47	3	1.01	55	18.52

จากตารางที่ 28 นักเรียนให้เหตุผลเกี่ยวกับองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ เรียงตามลำดับปริมาณผู้ตอบ ได้แก่ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จมากที่สุด รองลงมาเป็นวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อชุมชน เป็นสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเรียนจบแล้วมีงานทำ ตามลำดับ

ตอนที่ 4 แรงจูงใจ หรืออิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 29 ถึงตารางที่ 33

ตารางที่ 29

ความถี่ของจำนวนบุคคลที่ให้ความแนะนำในการเลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ

บุคคล	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	50	45	29	124
มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน	13	60	59	132
ผู้ปกครองหรือญาติแนะนำให้เรียน	50	34	63	147
ผู้ปกครองทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน	2	11	11	24
อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้เรียน	5	13	14	32
อาจารย์ผู้สอนแนะนำให้เรียน	2	11	8	21
ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน	7	10	12	29
ผู้บริหารโรงเรียนแนะนำให้เรียน	1	4	6	11
ผู้มีชื่อเสียงแนะนำให้เรียน	1	5	2	8
เรียนตามพี่ ๆ และญาติสนิท	9	17	18	44
เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน	1	16	14	31
เลือกเรียนด้วยตนเอง	151	33	35	219
คนส่วนมากนิยมเรียนสายนี้	5	38	26	69
รวม	297	297	297	891

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 29 นักเรียนได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลด้านบุคคลที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ เลือกเรียนด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมา ผู้ปกครองหรือญาติแนะนำให้เรียน และ มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ตามลำดับ

ตารางที่ 30

ความถี่ของจำนวนแรงจูงใจด้านการเงินที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ

แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
บิดามารดามีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ	110	23	14	147
การเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะกำลังเรียนได้	65	56	29	150
เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพจะทำงานได้ง่าย รายได้ดี	60	104	74	238
ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสร่ำรวยได้เร็ว	6	37	61	104
สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพเงินเดือนสูง	10	18	46	74
เมื่อเรียนสำเร็จออกไปประกอบอาชีพส่วนตัวก็มีรายได้ดี	17	34	46	97
มีรายได้ดีเพราะสามารถประดิษฐ์สิ่งของ				
ซ่อมแซมของใช้หรือมีรายได้ดีจากงานให้บริการ	13	11	17	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 30 (ต่อ)

แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกอาชีพ	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
ไม่มีทุนเล่าเรียนสูงจึงอยากออกไปประกอบอาชีพหลังเรียนสำเร็จระดับ ปวช.	12	12	7	31
ได้รับทุนเล่าเรียน	2	1	2	5
อาชีพนี้มีผู้จัดหางานสนับสนุนให้เรียน	2	1	1	4
รวม	297	297	297	891

จากตารางที่ 30 นักเรียนได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลจากด้านการเงินที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพจะทำงานได้ง่าย รายได้ดี มากที่สุด รองลงมาการเรียนในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะกำลังเรียนได้ และบิดามารดามีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ ตามลำดับ

ตารางที่ 31

ความถี่ของจำนวนแรงจูงใจด้านความถนัดความสนใจเหตุผลส่วนตัวที่ทำให้เลือก
เรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ

แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า	137	46	31	214
มีความถนัดและสนใจวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชาชีพที่เลือก	90	105	28	223
บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก	12	38	70	120
วิชาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	25	50	45	120
ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องท่องจำ	3	9	22	34
ต้องการเรียนวิชาชีพเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา	4	6	7	17
ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัว	16	23	52	91
สถานภาพทางการเงินเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก	2	12	23	37
ร่างกายและสุขภาพเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพ	3	5	15	23
ได้ตั้งจุดหมายแห่งชีวิตไว้อย่างแน่นอนแล้ว	3	2	3	8
อยากช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในครอบครัวหารายได้เสริม	2	1	1	4
รวม	297	297	297	891

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 31 นักเรียนได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลด้านความถนัดความสนใจ
เหตุผลส่วนตัวที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ มีความถนัดและสนใจวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชา
ซึ่งที่เลือกมากที่สุด รองลงมา วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญา และความสามารถของคน
เอง บุคลิกภาพ และลักษณะนิสัยของตนเองเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก ตามลำดับ

ตารางที่ 32

ความถี่ของจำนวนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ

แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
เรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังในระดับกลาง ที่ประเทศกำลังต้องการ	95	39	32	166
ต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล	63	84	57	204
ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบ อาชีพนั้นมีความเจริญรุ่งเรือง	74	66	86	226
ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศชาติ กำลังต้องการ	37	62	69	168
ต้องการประกอบอาชีพที่ลดสาหรณรความต้องการโดยใช้ ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว	26	43	49	118
เป็นอาชีพที่คนทั่วไปยอมรับยกย่อง	2	3	4	9
รวม	297	297	297	891

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 32 นักเรียนได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลด้านเกียรติยศชื่อเสียงที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพที่มีความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด รองลงมาต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวคนละบุคคล และต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศชาติกำลังต้องการ ตามลำดับ

ตารางที่ 33

ความถี่ของจำนวนแรงจูงใจด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ 3 ลำดับ

แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ	139	45	21	205
ต้องการประกอบอาชีพที่ร่างกายสบายไม่มีพิษวีรตอง	30	79	60	169
ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงแม้จะเสี่ยงต่ออันตราย	12	29	24	65
ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะหารายได้พิเศษในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ได้	57	57	70	184
ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงแม้จะต้องใช้กำลังกาย	17	13	54	84
ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่มีการปลดเกษียณอายุ	5	13	24	42
ต้องการประกอบอาชีพที่หางานทำได้ง่าย	34	39	40	133
ต้องการประกอบอาชีพที่สามารถสร้างสร้งงานได้เอง	2	1	3	6
ต้องการประกอบอาชีพที่มีผลงานยังยืนนานไม่สูญสลายง่าย	1	1	1	3
รวม	297	297	297	891

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 33 นักเรียนได้รับแรงจูงใจหรืออิทธิพลด้านลักษณะของงาน และ ความก้าวหน้าที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระมากที่สุด รองลงมาต้องการเรียนวิชาชีพเพราะหารายได้พิเศษในขณะกำลังศึกษาอยู่ได้ และต้องการ ประกอบอาชีพที่แต่งกายตามสบายไม่มีพิธีรีตอง ตามลำดับ

ตอนที่ 5 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพใน โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 34 ถึงตารางที่ 43

ตารางที่ 34

ร้อยละของนักเรียนที่รับรู้ข่าวสารการเปิดสอนหลักสูตร วิชาชีพ.

ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

การรับรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
จากประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสกลวิสุทธิ	70	23.57
จากครูโรงเรียนสกลวิสุทธิ	6	2.02
จากนักเรียนโรงเรียนสกลวิสุทธิ	20	6.74
จากอาจารย์ที่ปรึกษาของโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่	30	10.10
จากอาจารย์ผู้สอนของโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่	45	15.15
จากอาจารย์แนะแนวของโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่	50	16.84
จากอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่	5	1.68
จากนักเรียนคนรู้จักสนิทสนม	30	10.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 34 (ต่อ)

การรับรู้ข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
จากญาติพี่น้องแม่พี่น้องผู้ปกครองผู้อุปการะ	15	5.05
จากกำนันผู้ใหญ่บ้านข้าราชการท้องถิ่น	10	3.37
จากวิทยุ	5	1.68
จากเสียงตามสาย	6	2.02
จากหนังสือพิมพ์	5	1.68
รวม	297	100

จากตารางที่ 34 นักเรียนได้รับรู้ข่าวสารการเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม จากประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสกลวิสุทธิ
มากที่สุด รองลงมา จากอาจารย์แนะแนวของโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่ และจากอาจารย์
ผู้สอนของโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่ ตามลำดับ

ตารางที่ 35

ร้อยละของนักเรียนที่ประสงค์เรียนหลักสูตร ปวช. สาขาวิชาพาณิชยกรรม
เลือกเรียนสถานศึกษาเป็นลำดับแรก

สถานศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร	12	4.04
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดใกล้เคียง	36	12.12
โรงเรียนสกลวิสุทธิ	48	16.16
วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิค	180	60.61
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	21	7.01
รวม	297	100

จากตารางที่ 35 นักเรียนที่ประสงค์เรียนหลักสูตร ปวช. สาขาพาณิชยกรรม
เลือกสถานศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคนิคเป็นลำดับแรกมากที่สุด รองลงมาเลือก
โรงเรียนสกลวิสุทธิ และเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดใกล้เคียง ตามลำดับ

ตารางที่ 36

ร้อยละของนักเรียนที่มีเหตุผลความสนใจจะเรียนต่อหลักสูตร ปวช.
ที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ

เหตุผลความสนใจ	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจไปเข้าเรียนเพราะชอบ ต้องการมีอนาคตที่ดีมีความก้าวหน้า	60	20.20
สอบเข้าเรียนได้ง่าย	35	11.78
สอบเข้าที่อื่นไม่ได้แล้ว	70	23.57
ผู้ปกครองบังคับให้เรียนเพราะใกล้บ้าน	18	6.06
ประหยัดค่าใช้จ่าย	32	10.77
ไม่มีกั่วงวล	25	8.42
เห็นว่าอุปกรณ์ทันสมัย	5	1.68
อาจารย์เอาใจใส่สอนดี	28	9.43
มีชื่อเสียง	5	1.68
อื่น ๆ ไม่ระบุ	19	6.40
รวม	297	100

จากตารางที่ 36 นักเรียนมีเหตุผลความสนใจที่จะเรียนหลักสูตร ปวช.
ที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ ด้วยเหตุผลสอบเข้าที่อื่นไม่ได้แล้วมากที่สุด รองลงมาตั้งใจไป
เข้าเรียนเพราะชอบต้องการมีอนาคตที่ดีมีความก้าวหน้า และสอบเข้าเรียนได้ง่าย
ตามลำดับ

ตารางที่ 37

ร้อยละของนักเรียนจำนวนความคิดเห็นต่อการรับบุคคลเข้าทำงานของนายจ้าง

การพิจารณาบุคคลเข้าทำงานของนายจ้าง	จำนวน	ร้อยละ
สถาบันการศึกษาที่บุคคลจบ	30	10.10
ระดับการศึกษาที่บุคคลจบ	101	34.00
เพศ คือเพศหญิงหรือชาย	13	4.38
ผลการเรียนของบุคคล	87	29.29
ความรู้ความสามารถ	40	13.47
ความสัมพันธ์กันเคยรู้จักกันมาก่อน	16	5.39
บุคลิกภาพที่เหมาะสม	10	3.37
รวม	297	100

จากตารางที่ 37 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการรับบุคคลเข้าทำงานของนายจ้าง
พิจารณาระดับการศึกษาที่บุคคลจบมากที่สุด รองลงมาพิจารณาผลการเรียนของบุคคลและ
พิจารณาความรู้ความสามารถ ตามลำดับ

ตารางที่ 38

ร้อยละของนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นต่อการเข้าทำงานได้ง่ายในบริษัท โรงงาน
ห้างร้าน สถานประกอบการของเอกชนหรือหน่วยงานราชการ เมื่อเรียนจบ ปวช.
สาขาวิชาพาณิชยกรรมจากสถานศึกษา

จบจากสถานศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนอาชีวเอกชน	41	13.80
วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี	156	52.52
โรงเรียนสกลวิสุทธิ	28	9.43
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	46	15.49
ราชบุรีบริหารเทคนิค	1	0.34
ทุกสถานศึกษา	25	8.42
รวม	297	100

จากตารางที่ 38 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเข้าทำงานได้ง่ายในบริษัท
โรงงาน ห้างร้าน สถานประกอบการของเอกชนหรือหน่วยงานราชการ เมื่อเรียนจบ ปวช.
สาขาวิชาพาณิชยกรรมจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคนิคมากที่สุด รองลงมาเป็นสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล และจากโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ตามลำดับ

ตารางที่ 39

ร้อยละของนักเรียนที่ตอบคำถามความรู้ความเข้าใจการไปศึกษาต่อภายหลังการ
เรียนจบ ปวช. จากโรงเรียนสกลวิสุทธิ

สถาบันการศึกษาที่รับเข้าศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิค	135	44.26
สถาบันราชภัฏ	15	4.92
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน	45	14.75
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	23	7.54
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและของเอกชน	60	19.67
สถาบันต่างประเทศ	27	8.85
รวม	297	100

จากตารางที่ 39 นักเรียนเมื่อเรียนจบ ปวช. จากโรงเรียนสกลวิสุทธิ แล้วสามารถ
ไปศึกษาต่อให้ระดับการศึกษาสูงที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิคมากที่สุด รองลงมาศึกษา
ต่อที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและของเอกชน และศึกษาค่อวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนตาม
ลำดับ

ตารางที่ 40

ร้อยละของนักเรียนที่มีความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพภายหลังการเรียนจบ ปวช.

ลักษณะงานการประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	50	16.83
ทำงานรัฐวิสาหกิจ	32	10.77
ทำงานธุรกิจ/ค้าขาย	43	14.48
ประกอบอาชีพอิสระ	110	57.04
ทำงานสถานประกอบการ โรงงาน บริษัท ห้างร้าน	62	20.88
รวม	297	100

จากตารางที่ 40 นักเรียนภายหลังการเรียนจบ ปวช. มีความมุ่งหวังประกอบอาชีพอิสระมากที่สุด รองลงมาประกอบอาชีพทำงานสถานประกอบการ โรงงาน บริษัท ห้างร้าน และรับราชการ ตามลำดับ

ตารางที่ 41

ความถี่ของจำนวนความต้องการให้เปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาชีพตามสถานภาพ
ความเหมาะสมของโรงเรียนสกลวิสุทธิ 3 ลำดับ

สาขาวิชาชีพ	ความถี่			รวม
	ลำดับ 1	ลำดับ 2	ลำดับ 3	
ช่างเชื่อมโลหะ	69	47	49	165
คหกรรม	13	38	13	64
ธุรกิจเกษตร	11	18	30	59
ช่างเขียนแบบเครื่องกล	25	34	53	112
วิจิตรศิลป์	14	31	24	69
การท่องเที่ยว	31	76	51	158
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	125	29	49	203
ศิลปประยุกต์	9	24	28	61
รวม	297	297	297	891

จากตารางที่ 41 นักเรียนต้องการให้เปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาชีพคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด รองลงมาให้เปิดสอน ช่างเชื่อมโลหะ และให้เปิดสอน การท่องเที่ยว ตามลำดับ

ตารางที่ 42

จำนวนนักเรียนเสนอให้เปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาชีพที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ

สาขาวิชาชีพ	จำนวนผู้ตอบ
ช่างยนต์	8
ช่างกลโรงงาน	5
ช่างไฟฟ้า	2
ช่างก่อสร้าง	2
การเงิน	4
การบัญชี	3
รวม	24

จากตารางที่ 42 นักเรียนเสนอเพิ่มเติมให้โรงเรียนสกลวิสุทธิ เปิดสอนสาขาวิชาชีพ ลำดับ 1 ช่างยนต์ รองลงมาให้เปิดสอนช่างกลโรงงาน และให้เปิดสอน การเงิน ตามลำดับ

ตารางที่ 43

ร้อยละของนักเรียนแสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนอาชีวศึกษา
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นว่าดีมีประโยชน์ส่งเสริมอาชีพ	73	24.58
ควรเปิดหลายสาขาวิชาชีพหลายโรงเรียน	29	9.76
เห็นว่าเป็นโรงเรียนที่เหมาะสม	17	5.72
ยังไม่เชื่อในคุณภาพ	178	59.93
รวม	297	100

จากตารางที่ 43 นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยยังไม่เชื่อในคุณภาพมากที่สุด รองลงมาเห็นว่าดีมีประโยชน์ส่งเสริมอาชีพ และมีข้อคิดเห็นว่าควรเปิดหลายสาขาวิชาชีพหลายโรงเรียน ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า

นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 80.81 รับรู้เรื่องโรงเรียนสกลวิสุทธิ เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรสงคราม ที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช.

นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 57.64 รับรู้ประเภทวิชาชีพพาณิชย์กรรมที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 80.90 รับรู้กำหนดเวลาเรียน 3 ปี ของหลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 54.21 มีความเข้าใจหลักสูตร ปวช. ของโรงเรียนมัธยมศึกษา เหมือนกับของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิคทุกประการ

นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 27.61 ให้ความสนใจเรียนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการเลือกศึกษาวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2537 เฉพาะนักเรียนที่สนใจเรียนวิชาชีพทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดสมุทรสงคราม นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 297 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำแบบสอบถามบางส่วน ของ ไชยสิทธิ์ โกรธาคัส มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เกี่ยวกับงานอาชีพ การศึกษาต่ออาชีวศึกษา การประกอบอาชีพ เหตุผลในการเลือกสาขาวิชาชีพ แรงจูงใจและอิทธิพลที่มีผลต่อนักเรียน และสอบถามความสนใจเข้าศึกษาวิชาชีพ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาตรวจแก้ไข ปรับปรุงข้อความ แล้วนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่าง จำนวน 65 คน แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ แล้วจากนั้น จึงนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเป็นผู้ไปดำเนินการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ก่อนไปเก็บข้อมูลได้แจ้งให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสอบถามเรื่องที่เกี่ยวข้อจากครอบครัว ก่อนให้ตอบแบบสอบถามได้อธิบายให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจเรื่องการอาชีพ การประกอบอาชีพ การศึกษาต่อวิชาชีพ ระหว่างตอบแบบสอบถามได้ตอบข้อสงสัย และเมื่อนักเรียนตอบเสร็จแล้วจัดการเก็บทันที ได้แบบสอบถาม 297 ฉบับ มีความสมบูรณ์เชื่อถือได้ 297 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับภูมิหลังของนักเรียน

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างกำลังศึกษาในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา 211 คนสังกัดเทศบาล 14 คน สังกัดการศึกษาเอกชน 27 คน สังกัด สปช. 45 คน
2. จากบ้านพักนักเรียนถึงโรงเรียนสกลวิสุทธิ ระยะทางไกล 6.6-9.5 กิโลเมตร มากที่สุด
3. เพศของนักเรียน เป็นหญิง 157 คน เป็นชาย 140 คน
4. นักเรียนไม่มีพี่ที่กำลังเรียน มากที่สุด
5. ผลการเรียนเฉลี่ยของนักเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา ได้คะแนนเฉลี่ย 1.75-2.49 มากที่สุด รองลงมาได้คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.24
6. นักเรียนเลือกเรียนรายวิชาเน้นด้านวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ มากที่สุด
7. นักเรียนตั้งใจเลือกเรียนวิชาชีพด้วยชอบมีอาชีพอิสระ มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. นักเรียนอาจไม่ได้เรียนต่อวิชาชีพเพราะมีข้อจำกัดทางการเงิน มากที่สุด
9. นักเรียนประสงค์ศึกษาต่อวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรมมากที่สุด รองลงมาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม
10. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาการบัญชีมากที่สุด รองลงมาสาขาวิชาการเลขานุการ
11. ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาช่างไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาสาขาวิชาช่างยนต์
12. ประเภทวิชาศิลปหัตถกรรม นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาการดนตรีและศิลปประยุกต์มากที่สุด รองลงมาสาขาวิชาจิตรศิลป์
13. ประเภทวิชาคหกรรม นักเรียนเลือกศึกษาต่อสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกายมากที่สุด รองลงมาสาขาวิชาคหกรรมทั่วไป
14. ประเภทวิชาเกษตรกรรม ไม่มีนักเรียนเลือกศึกษาต่อเพื่อประกอบอาชีพ
15. นักเรียนจำนวนหนึ่ง เสนอให้เปิดสอนสาขาวิชาชีพ ช่างเสริมสวย กับช่างประดิษฐ์ของเล่น
16. วิชาที่นักเรียนทำคะแนนได้มากที่สุดเสมอมา คือ วิชาพลานามัย
17. วิชาที่นักเรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุดเสมอมา คือ วิชาภาษาอังกฤษ
18. วิชาที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ วิชาพลานามัย กับวิชาคณิตศาสตร์
19. วิชาที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด คือ วิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ปกครองนักเรียน

1. บิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้อุปการะนักเรียนมีการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด
2. บิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้อุปการะนักเรียนประกอบอาชีพค้าขาย มากที่สุด รองลงมาประกอบอาชีพ รับจ้าง และทำการเกษตร
3. ผู้ให้การสนับสนุนการเรียนของนักเรียน มีรายได้เป็นรายเดือนต่ำกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3,601 บาท มากที่สุด รองลงมามีรายได้ 3,601 - 5,000 บาท

4. ผู้ปกครองคาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพรับราชการมากที่สุด รองลงมาประกอบอาชีพธุรกิจค้าขาย

5. ผู้ปกครองพึงพอใจส่งบุตรหลานให้เรียนจบระดับชั้น ปวส. มากที่สุด

ตอนที่ 3 เหตุผลในการเลือกศึกษาวิชาชีพเพื่อศึกษาต่อ

พบว่า นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ พิจารณาองค์ประกอบ ได้แก่ ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จมากที่สุด รองลงมาเป็นวิชาที่มีความสำคัญต่อชุมชนเป็นสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเมื่อเรียนจบแล้วมีงานทำ ตามลำดับ

ตอนที่ 4 แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ

1. แรงจูงใจหรืออิทธิพลจากปัจจัยด้านบุคคล พบว่านักเรียนเลือกเรียนด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมาผู้ปกครองหรือญาติ แนะนำให้เรียน

2. แรงจูงใจหรืออิทธิพลจากปัจจัยด้านการเงิน พบว่านักเรียนเชื่อว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาชีพ จะทำงานได้ง่าย รายได้ดีมากที่สุด รองลงมาการเรียนในสาขาวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะกำลังเรียนได้

3. แรงจูงใจหรืออิทธิพลจากปัจจัยด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัวพบว่านักเรียนเลือกตามที่ตนเองมีความถนัด และสนใจวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชาชีพที่เลือกมากที่สุด รองลงมาวิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถ รวมทั้งบุคลิกภาพลักษณะนิสัยเหมาะกับวิชาชีพที่เลือก และเห็นว่า เป็นวิชาชีพที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน

4. แรงจูงใจหรืออิทธิพลจากปัจจัยด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง พบว่านักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง มากที่สุด รองลงมาต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล

5. แรงจูงใจหรืออิทธิพลจากปัจจัยด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้าพบว่านัก

เรียนต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ มากที่สุด รองลงมาต้องการเรียน วิชาชีพ เพราะหารายได้พิเศษขณะกำลังศึกษาอยู่ได้

ตอนที่ 5 ความรู้ความเข้าใจ ของนักเรียนเกี่ยวกับโครงการเปิดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ จังหวัด สมุทรสงคราม

1. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 80.81 รับรู้เรื่องโรงเรียนสกลวิสุทธิเป็น โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสมุทรสงคราม ที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช.
2. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 23.57 ด้รับรู้ข่าวสารการเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม จากประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน สกลวิสุทธิ
3. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 57.64 รับรู้เรื่องโรงเรียนสกลวิสุทธิเปิด สอนวิชาชีพ ประเภทวิชา พาณิชยกรรม
4. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 80.90 รับรู้หลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอนใน โรงเรียนมัธยมศึกษา กำหนดเวลาเรียน 3 ปี
5. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 54.21 มีความเข้าใจหลักสูตร ปวช. ของ โรงเรียนมัธยมศึกษา เหมือนกับของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิคทุกประการ
6. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 27.61 ให้ความสนใจเรียนหลักสูตรปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
7. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 60.61 ประสงค์เรียนหลักสูตร ปวช. สาขา วิชาพาณิชยกรรม ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิค เป็นลำดับแรก
8. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 23.57 สนใจจะเรียนต่อหลักสูตร ปวช. ที่ โรงเรียนสกลวิสุทธิ ด้วยเหตุผลสอบเข้าที่อื่นไม่ได้แล้ว
9. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 34.00 เชื่อว่านายจ้างจะรับบุคคลเข้า ทำงานโดยพิจารณาระดับการศึกษาที่บุคคลจบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 52.52 มีความคิดเห็นต่อการเข้าทำงานได้ง่าย เมื่อเรียนจบ ปวช. จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคนิค

11. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 44.26 มีความคิดว่า เรียนจบ ปวช. จากโรงเรียนสกลวิสุทธิ แล้วปรารถนาเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิค

12. นักเรียนคิดเป็นร้อยละ 57.04 ประสงค์จะเข้าทำงานประกอบอาชีพอิสระมากที่สุด รองลงมาประกอบอาชีพทำงานสถานประกอบการ โรงงาน บริษัท ห้างร้านและรับราชการ ตามลำดับ

13. นักเรียนคิดเป็นร้อยละ 22.78 เสนอให้โรงเรียนสกลวิสุทธิเปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาชีพ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ มากที่สุด รองลงมาสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ และมีนักเรียนจำนวนหนึ่งเสนอเพิ่มเติมให้โรงเรียนสกลวิสุทธิ เปิดสอนสาขาวิชาชีพช่างยนต์

14. นักเรียนส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 59.93 ยังไม่เชื่อในคุณภาพการเปิดสอนอาชีวศึกษาที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ และร้อยละ 24.58 เห็นว่ายังมีประโยชน์ส่งเสริมอาชีพ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม สรุปผลได้ดังนี้

1. ความต้องการในการเลือกศึกษาวิชาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่านักเรียนมีความสนใจศึกษาต่อวิชาชีพมากกว่าศึกษาวิชาสามัญ และสนใจเรียนวิชาชีพพาณิชยกรรม มากเป็นอันดับ 1 สาขาวิชาชีพทางพาณิชยกรรม ได้แก่ การบัญชีการเลขานุการ และการขาย ตามลำดับ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม นักเรียนต้องการศึกษาเป็นอันดับ 2 ในสาขาวิชาช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ และช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับ ประเภทวิชาชีพศิลปหัตถกรรม นักเรียนต้องการศึกษาเป็นอันดับ 3 ในสาขาวิชาศิลปประยุกต์ การดนตรี วิจารณ์ศิลป์ และการถ่ายภาพ ตามลำดับ

ประเภทวิชาคหกรรม นักเรียนต้องการศึกษาเป็นอันดับ 4 ในสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คหกรรมทั่วไป อาหารและโภชนาการ ตามลำดับ ส่วน ประเภทวิชาชีพเกษตรกรรมนั้น ไม่มีนักเรียนเลือกศึกษาต่อเลยแม้แต่คนเดียว

สำหรับความต้องการในการเข้าศึกษาต่อวิชาชีพที่เปิดสอนในโรงเรียนสกลวิสุทธิของ กรมสามัญศึกษา ซึ่งเปิดสอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี และการขาย นั้นพบว่านักเรียนยังไม่เชื่อถือในคุณภาพ มีผู้สนใจเข้าเรียนน้อย ต้องการเข้าเรียนเมื่อสอบ เข้าที่อื่นไม่ได้แล้วนักเรียนส่วนมากรต้องการเข้าศึกษาวิชาชีพที่วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม และมีนักเรียนส่วนน้อยเสนอให้โรงเรียนสกลวิสุทธิเปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา

แรงจูงใจด้านต่าง ๆ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ พบว่านักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพด้วยตนเอง ตามความถนัด ความชอบ ความสนใจ และความ สามารถ วิชาชีพที่เลือกมีลักษณะ หางานทำง่าย รายได้ดี สามารถใช้ทักษะและเทคนิค ต่าง ๆ เฉพาะตัว เลือกอาชีพที่เคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนั้นมีความเจริญรุ่งเรือง และสามารถ ประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระโดยความสนับสนุนของผู้ปกครอง

อภิปรายผลการวิจัย

นำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยจากผลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลของการ วิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ความต้องการในการเลือกศึกษาวิชาชีพ ของนักเรียนมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม ปีการศึกษา 2537 มีความสนใจเรียนวิชาชีพมากกว่าวิชาสามัญ ตรงกับความต้องการตลาดแรงงานไทยในปัจจุบันที่ต้องการกำลังคนที่มีคุณภาพทางอาชีพ ศึกษาสำหรับการพัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย¹ ที่พบว่านักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพมากกว่าสายสามัญ นักเรียนมัธยมศึกษาในปัจจุบันมีความเข้าใจตนเองและเข้าใจโลกของงานอาชีพ สสำรวจความถนัด ความสนใจ ความเหมาะสม และประสบการณ์ทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก ไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ เกิดต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ได้รับการปลูกฝังค่านิยม หรือทัศนคติทางอาชีพไปพร้อม ๆ กับการดำเนินชีวิตด้านอื่น ๆ ของบุคคล² ซึ่งตรงกับข้อเสนอแนะทางอาชีพ ที่มีผลต่อการเลือกเรียนและประกอบอาชีพของ กัทธกานต์ เผ่าบุญเกิด³ ที่ว่าแต่ละคนจะต้องรู้และเข้าใจสภาพของตนเอง ต้องได้ข้อมูลอาชีพที่มนุษย์ประกอบกิจกรรมอยู่ในปัจจุบัน และอนาคต พร้อมทั้งศึกษาลักษณะงานของแต่ละอาชีพที่มีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกัน เมื่อนำข้อมูลตนเองไปเปรียบเทียบกับข้อมูลของงานอาชีพพิจารณาความเหมาะสม แล้วตัดสินใจเลือกอาชีพ สอดคล้องกับการค้นพบของ เพ็ญศรี จินตาศักดิ์⁴ ในเรื่องความสนใจในอาชีพมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียนในทุกกลุ่มอาชีพ โดยนักเรียนจะเลือกประกอบอาชีพกลุ่มใดนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมในกลุ่มอาชีพนั้น ๆ ด้วย และค่านิยมในอาชีพทุกด้านมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพของนักเรียน และ Greenleaf⁵ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องงานและอาชีพ พบเช่นกันว่าปัจจุบันมีอาชีพมากมายหลายอย่าง การเลือกอาชีพใดอาชีพหนึ่งนั้นต้องให้เหมาะสมกับความต้องการมากที่สุด ได้รับความสนใจได้ดีที่สุด และตรงกับค่านิยมมากที่สุด ประเทศไทยในยุคโลกาภิวัตน์ ระบบการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ให้ข้อมูลข่าวสารกว้างขวางและรวดเร็ว การแนะแนวการศึกษาที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนโดยเฉพาะกระบวนการเรียนการสอนวิชาอาชีพศึกษานักเรียนจะเริ่มมองเห็นทิศทางพัฒนาการในความคิดในการเลือกอาชีพของเขา เริ่มตระหนักถึงความสำคัญในการเลือกอาชีพจากรากฐาน ความต้องการและความถนัด มีการวางเป้าหมายชีวิตในด้านอาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตในอนาคตของเขามากที่สุด

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน พบว่านักเรียนสนใจเรียน วิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรมอันดับ 1 ส่วนมากเลือกสาขาวิชาการบัญชี การเลขานุการ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นอันดับ 2 ส่วนมากเลือกสาขาวิชาช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ ประเภทวิชาศิลปทัศนกรรมเป็นอันดับ 3 ส่วนมากเลือกสาขาวิชาศิลปประยุกต์ การดนตรี วิจิตรศิลป์ ประเภทวิชาคหกรรมเป็นอันดับ 4 ส่วนมากเลือกสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คหกรรมทั่วไปเห็นได้ว่า นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารการขยายตัวเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม ของประเทศไทย การก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ของ ไทย รัฐบาลต้องการกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถทางด้านเทคนิคการผลิต การบริหาร การจัดการ การบริการ ต้องการช่างที่มีฝีมือ ซึ่งรัฐบาลดำเนินการพัฒนาโดยเฉพาะช่วง ปี 2530 - 2532 มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงเฉลี่ยถึงร้อยละ 11.7 ต่อปี ทำให้มีการตื่นตัวเรียนอาชีวศึกษามากและตั้งแต่ ปี 2530 เป็นต้นมา ประเทศไทยค้าขายกับ ต่างประเทศทั่วโลก อาชีพภาคธุรกิจการค้าขยายตัวมากทำให้ผู้จบการศึกษาด้านบัญชี การ เลขานุการ เป็นที่ต้องการของตลาดภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้นอัตราค่าจ้างเงินเดือนสูง จึง เป็นที่นิยมเรียนกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย ที่พบว่า ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี นักเรียนมีความต้องการเรียนมากที่สุด รองลง มาเป็นสาขาวิชาการเลขานุการ และเมื่อประเทศมั่นคง งานด้านต่าง ๆ ขยายตัวเจริญตาม ความต้องการแรงงานฝีมือ วิศวกร เพื่อการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนปลูกสร้างโรงงาน कु เครื่องจักรยนต์ สร้างถนนหนทาง ไฟฟ้า น้ำประปา เครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะ ต้อง การผู้เรียนด้านช่างอุตสาหกรรม การผลิตภัณฑ์สินค้า บรรจุหีบห่อสมัยใหม่ การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ ใช้ศิลปประยุกต์ การรีนเรจันเท็ก ด้านดนตรี เป็นอาชีพที่รุ่งเรืองตามมา งานวาดภาพด้านวิจิตรศิลป์ สามารถขายได้ในราคาเป็นล้านบาท อาชีพนักวาดภาพมีงาน โฆษณา ประชาสัมพันธ์ที่ต้องการแสดงแข่งขันรายได้ดี ประเภทวิชาศิลปทัศนกรรม จึงมีผู้ นิยมเรียนมากขึ้นสร้างผลงานศิลปวัฒนธรรมอย่างมีสีสันเจริญตาทั้งเสื้อผ้าอาภรณ์ งานตกแต่ง บ้านเรือน การใช้ชีวิตความเป็นอยู่สมัยใหม่ ทางด้านประเภทวิชาคหกรรม มีผู้นิยมเรียน เพิ่มขึ้น เข้าทำงานด้านบริการโรงแรมชั้นหนึ่ง ในโรงพยาบาลที่ทันสมัย อาชีพใหม่ในยุคนี้

ต้องอาศัยความรู้ทางด้านอาชีวศึกษา ยกกระดับคุณภาพบุคลากรในประเทศให้มีทางเลือกในการศึกษาต่อ เพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐานสูง ผลผลิตสินค้าส่งออกที่นานาประเทศต้องการ จากฝีมือแรงงานสามารถเข้าแข่งขันในตลาดโลกได้ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น การพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม เป็นส่วนสนับสนุน และรองรับความเจริญของประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อไป

นายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี กล่าวเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2538 ในพิธีเปิดการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้างาน สังกัดกรมสามัญศึกษา ประจำปีการศึกษา 2537 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ว่าสินค้าส่งออกของไทยในขณะนี้อยู่ละ 80 เป็นสินค้าอุตสาหกรรม นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวในงานเดียวกันว่า เศรษฐกิจของไทยจะยังคงขยายตัวในอัตราสูงต่อไปในแผน 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ความต้องการแรงงานด้านพาณิชยกรรม ข้างอุตสาหกรรม ศิลปหัตถกรรม และคหกรรม มีมากตามลำดับ จากบทความเศรษฐกิจหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 2 มิถุนายน 2538 หน้า 9 นายสมชัย กุญชรินทร์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) ระบุว่าในปี พ.ศ. 2543 เศรษฐกิจไทยจะใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นศูนย์กลางการเงิน การค้า การลงทุน อาชีพปัจจุบัน เกษตร 11 % อุตสาหกรรม 30 % บริการ 59 % จะเป็นอาชีพอนาคต เกษตร 8 % อุตสาหกรรม 32 % บริการ 60 % ข้อมูลข่าวสารความก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ นักเรียนและผู้ปกครองได้รับรู้ความต้องการกำลังคนในสาขาอาชีพต่าง ๆ นั้น เป็นส่วนสร้างความสนใจ เป็นแรงจูงใจที่ส่งผลในการเลือกอาชีพเป็นอย่างมาก เรียนจบแล้วมีงานทำรายได้ดี มีความเจริญก้าวหน้า ทำให้นักเรียนสนใจเลือกศึกษาวิชาชีพ ผลการวิจัยครั้งนี้สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาวัน รุ่งรส^๑ ที่พบว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสมเลือกเรียนเลขานุการ รองลงมาเป็นประเภทช่าง

ผลการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนส่วนมากอยู่ในระดับปานกลางและค่อนข้างสูง คือมีระดับคะแนนเฉลี่ย 1.75-2.49 คิดเป็นร้อยละ 49.83 และระดับคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.24 คิดเป็นร้อยละ 24.24 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล⁷ ที่พบว่านักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 58.0 งานวิจัยของ นิภา วัฒนเวคิน⁸ และ ชนาธร พันธุ์มโหฬาร⁹ พบตรงกันว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลางสนใจเรียนวิชาชีพ ในการวิจัยครั้งนี้ยังพบว่านักเรียนที่สนใจเรียนวิชาชีพมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างสูงและสูงมากระดับคะแนนเฉลี่ย 2.50-4.00 คิดเป็นร้อยละ 28.62 ตรงกับความต้องการทางอาชีพศึกษาที่ต้องการนักเรียนเฉลียวฉลาด เพื่อศึกษาวิทยาการสมัยใหม่เทคโนโลยีขั้นสูง แสดงให้เห็นถึงนักเรียนสนใจเลือกวิชาที่ศึกษาต่อตรงตามความสนใจ ความสามารถ เป็นการเลือกเรียนต่อที่ถูกต้องและตรงความจริง ตรงกับงานวิจัยของ ราตรี รุ่งโรจน์¹⁰ ที่พบว่าเหตุผลสำคัญที่นักเรียนเลือกเรียนต่อขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและระดับสติปัญญามากที่สุด

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเลือกศึกษาวิชาชีพเกษตรกรรมของนักเรียน พบว่านักเรียนไม่สนใจเลือกศึกษาต่อ ทั้งที่วิชาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประเทศ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาเกษตรกรรมเปิดสอนสาขาวิชา สัตวบาล พืชกรรม ช่างเกษตร อุตสาหกรรม เกษตร เทคโนโลยี และเทคนิคการเกษตร เรียนจบแล้วสามารถประกอบอาชีพได้ ทั้งงานอิสระ ส่วนตัว รับราชการ งานสถานประกอบการเอกชน อย่างกว้างขวาง และมีรายได้ดี การที่นักเรียนไม่ประสงค์เลือกศึกษาต่อวิชาชีพเกษตรกรรมเพื่อประกอบอาชีพ ผู้วิจัยได้เหตุผลจากการประชุมอภิปรายกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 6 โรงเรียน นักเรียน 90 คน ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2537 สรุปสาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้รู้ได้เห็น และได้ช่วยเหลืองานด้านเกษตรของผู้ปกครองมาตั้งแต่เล็ก เป็นงานหนักทั้งปี เห็นอียากลำบากเกิดความเบื่อหน่าย อีกทั้งผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้เรียน เห็นได้ว่าอาชีพเกษตรมีรายได้น้อย ผิดกับสินค้า

อุตสาหกรรมที่มีราคาสูง ผลตอบแทนจากราคาพืชผลต่ำและถูกพ่อค้าคนกลางกดราคา ดังเช่น มะพร้าวแห้งผลละ 1.50-3.00 บาท ชาวสวนจึงมีฐานะยากจน จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผู้ประกอบการคาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพรับราชการ รองลงมาธุรกิจค้าขาย และทำงานอุตสาหกรรม เป็นเครื่องชี้วัดถึงความไม่ประสงค์ให้บุตรหลานประกอบอาชีพเกษตรกรรมอีกประการหนึ่ง ผลจากการได้ศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนทำให้มองเห็นอาชีพอื่น ๆ ที่งานสบาย รายได้ดี ใช้สมอง แต่งกายดี มีเกียรติยศ มีชื่อเสียง จูงใจให้นักเรียนสนใจชอบอาชีพอื่น และโดยสภาพภูมิประเทศจากหนังสือข้อมูลการตลาด จังหวัดสมุทรสงคราม ปี 2536 ของสำนักงานพาณิชย์จังหวัดสมุทรสงคราม กระทรวงพาณิชย์ หน้า 22-49 กล่าวว่า สภาพจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นจังหวัดเล็ก ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอ่าวไทยด้านตะวันตก มีแม่น้ำแม่กลองไหลผ่าน 3 อำเภอ คือ บางคนที อัมพวา และเมือง มีลำคลองใหญ่น้อย แยกจากแม่น้ำแม่กลองกว่า 300 คลอง จำนวนประชากร 201,859 คน มีพื้นที่ทั้งหมด 260,441.87 ไร่ เหลือพื้นที่ทำการเพาะปลูกพืชเพียง 144,143 ไร่ ประชากรจึงมีที่ทำกินทางกสิกรรมน้อย เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้มุ่งหาประกอบอาชีพอื่นด้วยสอดคล้องกับผลการวิจัย พบว่าผู้ประกอบการนักเรียนส่วนมากยากจนมีรายได้น้อยละต่ำกว่า 3,601 บาท พื้นที่ทำการกสิกรรมคิดเป็นร้อยละ 55.35 ของพื้นที่ ปลูกพืชไม้ผล และไม้ยืนต้น ได้แก่ มะพร้าว ลิ้นจี่ ข้าว ส้มโอ มะม่วง องุ่น ถั่วเขียว ถั่วลิสง ปลูกผักประมาณ 8,045 ไร่ ทำการประมงน้ำจืด การเพาะเลี้ยงชายฝั่งและการประมงทะเล ปศุสัตว์ที่เลี้ยงได้แก่ ไก่ เป็ด สุกร ห่าน โคน และ กระบือ น้า อาชีพเหล่านี้ถือว่านักเรียนมีความรู้จากผู้ปกครองถ่ายทอดให้ รวมทั้งความรู้ที่ได้รับจากโรงเรียน เป็นประสบการณ์ที่สามารถประกอบอาชีพได้ นักเรียนจึงพยายามเลือกศึกษาวิชาชีพสาขาวิชาอื่น อีกประการหนึ่งจากสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏสถานศึกษาทางด้านการศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีเปิดสอนในจังหวัดใกล้ เคียงที่วิทยาลัยเกษตรกรรมกาญจนบุรี ตำบลหนองหญ้า อำเภอเมืองกาญจนบุรี ผู้ปกครองนักเรียนเห็นว่านักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังเล็กอยู่ ไม่ประสงค์ให้ไปอยู่ไกล และเห็นว่าเป็นระดับการศึกษาที่ให้ความรู้เกษตรกรรมไม่สูงมากนัก จากการประชุมอภิปรายกลุ่มอาจารย์แนะแนวเพื่อการศึกษาต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลายของจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมุทรสงคราม จำนวน 19 คน ในเดือนมกราคม พ.ศ.2538 สรุปได้ว่าผู้ปกครองนักเรียน นิยมส่งบุตรหลานให้เรียนต่อระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วจึงให้เข้าเรียนทางด้าน เกษตรกรรมในระดับอุดมศึกษา

จากข้อมูลการประกอบอาชีพของบิดามารดาผู้ปกครองและผู้อุปการะนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ทำการเกษตรร้อยละ 20.30 จัดเป็นกลุ่มอาชีพใหญ่ลำดับที่ 3 และผู้ปกครอง คาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ 1.69 แสดงว่าผู้ปกครองไม่พึงปรารถนาให้บุตรหลานยึดอาชีพเป็นเกษตรกร จึงส่งผลให้นักเรียนมีเหตุผลสำคัญเลือกเรียน วิชาชีพเกษตรกรรมเพื่อเป็นเกษตรกรมีเพียงร้อยละ 0.58 การจัดการเรียนการสอนใน โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เน้นจัดการเรียนเกษตรกรรมมีเพียงร้อยละ 1.68 และผลการเรียนของนักเรียนท่าคณะแนววิชาเกษตร ได้มากที่สุดเสมอมา ร้อยละ 0.34 แสดงให้เห็นว่านักเรียนขาดแรงจูงใจมองไม่เห็นความสำคัญของอาชีพเกษตรกรรม ให้การช่วยเหลืองานทางบ้านด้านการเกษตรด้วยความเบื่อง่าย ผู้ปกครองใช้ให้ทำงานแต่ไม่ชี้แนะ ให้เห็นความสำคัญ นักเรียนไม่เกิดความรักผูกพัน นักเรียนขาดความรู้ลึกประทับใจ เป็นผล ให้วิชาเกษตรเป็นวิชาที่นักเรียนไม่ชอบมากที่สุด ผลการเรียนวิชาเกษตรกรรมมีคะแนนต่ำ เสมอมา และในภาพรวมของชุมชนท้องถิ่นอาชีพเกษตรกรรมมีแต่ปัญหาไม่น่าสนใจ นักเรียน จึงต้องการเปลี่ยนอาชีพของตนในอนาคตไปในทางที่คิดว่าดีกว่าเดิม

การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันเร่งส่งเสริมการ อุตสาหกรรมนำหน้า ให้การเกษตรกรรมเป็นรอง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสารการขยายตัวทางด้านธุรกิจ มีอำนาจการประชาสัมพันธ์สูง จากการ สื่อสารที่รวดเร็ว ทันสมัย มีผลต่อเจตคติของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อวิชาชีพเป็นอย่าง มาก หากภาครัฐมีการปรับแผนพัฒนาเน้นอาชีพการเกษตร ให้มีความสำคัญตลอดจนแก้ไข สภาวะการตลาด ทำให้สินค้าการเกษตรที่มีความจำเป็นต่อการครองชีพมีราคาสูง จำหน่าย ผลผลิตได้ราคา เกษตรกรมีความเป็นอยู่ดีมีฐานะดี การศึกษาจัดหลักสูตรวิชาเกษตรกรรม ที่มีความจำเป็นในอนาคตเพิ่มขึ้น จัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ให้ความสนใจอย่างจริงจัง ระดมข้อมูลจัดแนะแนวการศึกษาการอาชีพ จัดระบบให้สอดคล้องกับด้านธุรกิจและความ

ต้องการของภาคเอกชนตลอดจนเปิดเผยการค้าผลิตภัณฑ์การเกษตรในตลาดโลกให้ได้ทราบ ความสนใจของนักเรียนและผู้ปกครองทางอาชีพการเกษตร อาจจะเปลี่ยนเป็นสนใจมากขึ้น และนักเรียนเลือกศึกษาระดับ ปวช. ประเภทวิชาชีพเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนมากเลือกศึกษาวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม รองลงมาเป็นช่างอุตสาหกรรม สอดคล้องกับอาชีพของบิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้ประกอบการที่ส่วนมากประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาอาชีพรับจ้างการเลือกอาชีพของนักเรียน เลือกเรียนตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจในวิชาชีพที่ตนเองชอบ สัมพันธ์กับความก้าวหน้าของธุรกิจ ความเจริญด้านเศรษฐกิจของประเทศ ตรงกับความต้องการกำลังคนด้านอุตสาหกรรมของประเทศในปัจจุบัน สอดคล้องงานวิจัยของ Mcqueen¹¹ ที่พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนเกรด 4 ถึงเกรด 12 จากโรงเรียน 2 แบบ จะเลือกอาชีพโดยคุณสภาพทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ Super¹² ได้สรุปข้อคิดเห็นไว้ว่า ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ความสนใจของเด็กต่อการศึกษาต่อในระดับวิทยาลัย ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของครอบครัวเป็นการแสดงถึงว่าอาชีพของผู้ปกครอง หรือผู้สนับสนุนการเรียนมีผลกระทบต่อการศึกษาเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัวนักเรียน พบว่ารายได้ของผู้ปกครองส่วนมากต่ำกว่า 3,601 บาท เมื่อสำรวจนักเรียนถึงข้อจำกัดทางการเรียนพบว่าส่วนมากมีข้อจำกัดทางการเรียนคือด้านการเงิน และผู้ปกครองไม่ประสงค์ให้เรียน และพบว่านักเรียนมีเหตุผลสำคัญ 2 ประการ ในการเลือกเรียนวิชาชีพ คือ นักเรียนส่วนมากชอบมีอาชีพอิสระกับต้องรับรู้สนองความเห็นชอบของผู้ปกครอง บิดามารดา ผู้ส่งเงินให้เรียน เห็นได้ว่าการตัดสินใจของนักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ปกครอง สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑาภรณ์ วรสุมันต์¹³ ที่พบว่า การเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับรายได้บิดามารดา ตรงกับ Kroger และ Louttit¹⁴ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพบิดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชายในชั้นมัธยมพบว่าความสัมพันธ์ระหว่าง

อาชีพบิดาและความมุ่งหวังในการอาชีพของเด็กมีอิทธิพลทำให้เด็ก 2 ใน 3 มุ่งหวังอาชีพที่มีรายได้ และมีสถานะทางสังคมสูงกว่าระดับอาชีพของบิดา

ผลการวิจัยเกี่ยวกับพื้นฐานการศึกษาของบิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้อุปการะนักเรียน พบว่าระดับการศึกษาของบิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้อุปการะ ส่วนมากจบระดับประถมศึกษา รองลงมาจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ ผู้ปกครองส่วนมากคาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพรับราชการ รองลงมาประกอบธุรกิจค้าขายและ ทำงานอุตสาหกรรม ผู้ปกครองส่วนมากพึงพอใจส่งให้เรียนจบระดับชั้นปวส. รองลงมาส่งให้เรียนจบระดับชั้น ปวช. และจบระดับชั้นปริญญาตรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร¹⁵ พบว่ากลุ่มบิดารายได้ส่งส่งให้บุตรจบการศึกษาสูงหรือสูงกว่า กลุ่มบิดารายได้ต่ำส่งให้จบอาชีวศึกษาหรือต่ำกว่า สรุปได้ว่าความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนวิชาชีพของนักเรียนต้องการให้มีความรู้ความสามารถสูงสุด ตามกำลังขีดความสามารถที่จะส่งให้เรียนได้เพื่อให้มีอาชีพ รับราชการ ธุรกิจค้าขาย และทำงานอุตสาหกรรม ตามลำดับ ตรงกับงานวิจัยของ จำเนียร น้อยท่าช้าง¹⁶ พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้นักเรียนมีอาชีพรับราชการในอนาคต รองลงมาเป็นงานเกี่ยวกับช่างยนต์ ช่างก่อสร้าง มารศรี กองเกตุ¹⁷ วิจัยพบว่าระดับการศึกษาของ บิดาและรายได้ของบิดามารดามีผลกระทบต่อทางเลือกอาชีพของนักเรียน เพ็ญศรี จินดาศักดิ์¹⁸ วิจัยพบว่าผู้ปกครองระดับการศึกษาสูง รายได้สูง นักเรียนมักจะเลือกอาชีพชั้นสูง หรือรับราชการมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย หรืออาชีพที่ทำงานหนัก ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย¹⁹ วิจัยพบว่านักเรียนชายสนใจในวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม นักเรียนหญิงสนใจในวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรม และนักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพที่มีความสัมพันธ์กับรายได้บิดามารดา สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับการค้นพบของ Ramond²⁰ ได้วิจัยตัวแปรการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดามีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการเลือกอาชีพของเด็กและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dobbins²¹ ได้ศึกษาความต้องการในการเลือกอาชีพ เรื่องความปรารถนา และความมุ่งหวังทางด้านการศึกษา และอาชีพของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน 5 เมืองใหญ่ รัฐบาลยี่เยียนา พบว่าบิดามารดามี

อิทธิพลต่อการเลือกอาชีพและเลือกศึกษาต่อ สรุปการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ได้ว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา ผู้ปกครอง มีผลกระทบต่อ การเลือกอาชีพ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพของนักเรียน

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปิดสอนวิชาชีพระดับ ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม จากการเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนพบว่านักเรียนส่วนมากเลือกเรียนประเภทวิชาพาณิชยกรรมมากเป็นอันดับ 1 สัมพันธ์กับอาชีพผู้ปกครองที่ส่วนมากประกอบอาชีพค้าขาย จึงเห็นได้ว่าการต้องการของชุมชนท้องถิ่นตรงกับ การเปิดสอนวิชาชีพประเภทพาณิชยกรรม ที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศให้โรงเรียนสกลวิสุทธิ จังหวัดสมุทรสงคราม เปิดสอนในปีการศึกษา 2535²² ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนมากคาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพรับราชการ ล้วนเห็นมีเกียรติศักดิ์ศรีและมีความมั่นคง รองลงมาอาชีพธุรกิจค้าขาย ต้องการมีความร่ำรวยฐานะมั่งคั่ง และอาชีพอุตสาหกรรมต้องการมีความเจริญก้าวหน้า มีรายได้สูง สัมพันธ์กับการเลือกเรียนวิชาชีพ และประกอบอาชีพของนักเรียน และสัมพันธ์กับความต้องการกำลังคนของประเทศในปัจจุบัน²³ จากการสอบถามสอบถามของนักเรียนส่วนมากมีข้อจำกัดทางการเงินทำให้ไม่อาจเรียนต่อได้ สัมพันธ์กับรายได้ของผู้ปกครองของนักเรียนที่ส่วนมากมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 3,601 บาท รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 3,601-5,000 บาท จึงสอดคล้องกับการเปิดสอนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา²⁴ เป็นการขยายโอกาสเข้ารับการศึกษาวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ให้กับผู้ยากจน และด้อยโอกาสสัมพันธ์กับงานวิจัยของ ชูเพ็ญศรี วงศ์พุกธา²⁵ ค้นพบว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสำคัญอย่างสูงต่อโอกาสในการที่ให้บุตรจะได้ศึกษาต่อ และอุทัย บุญประเสริฐ²⁶ กล่าวว่า การให้การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความประสงค์เข้าศึกษาต่อวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ พบว่าการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ อ่าเอบางคนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม เปิดสอนตั้งแต่ปีการ

ศึกษา 2535 นับถึงปีการศึกษา 2537 เป็นเวลา 3 ปี การรับนักเรียนได้ร้อยละ 90,75 และ 70 แสดงให้เห็นว่ารับได้ไม่เต็มจำนวน และจำนวนลดต่ำกว่าเดิมทุกปี จากการตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนพบว่านักเรียนมีความประสงค์เรียนวิชาชีพที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ โดยให้ความสนใจที่จะเข้าเรียนด้วยเหตุผลสอบเข้าที่อื่นไม่ได้แล้ว บ่งชี้ถึงความไม่เชื่อมั่นต่อโรงเรียนสกลวิสุทธิ ที่เปิดสอนอาชีวศึกษา อาจเป็นด้วยความไม่พร้อมด้านครูผู้สอน สภาพโรงเรียน และขาดอุปกรณ์ นักเรียนให้ความสนใจ การเปิดสอนวิชาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรมสาขาการบัญชี และการขายคิดเป็นร้อยละ 16.16 และมีนักเรียนจำนวนหนึ่งเสนอให้โรงเรียนสกลวิสุทธิเปิดสอนเพิ่มสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ กับสาขาช่างเชื่อมโลหะ สำหรับการเดินทางจากบ้านนักเรียนถึงโรงเรียนสกลวิสุทธิ ส่วนมากห่าง 6.6-9.5 กิโลเมตร รองลงมาระยะทางห่าง 1-3.5 กิโลเมตร แสดงว่าระยะทางไม่เป็นผลกระทบกับสาเหตุจำนวนนักเรียนน้อย นักเรียนที่ประสงค์ศึกษาวิชาชีพที่โรงเรียนสกลวิสุทธิ ส่วนมากแสดงข้อคิดเห็นยังไม่เชื่อในคุณภาพคิดเป็นร้อยละ 59.93 เห็นได้จากความเชื่อมั่นผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามเมื่อเรียนวิชาชีพจบจากโรงเรียนสกลวิสุทธิ แล้วเข้าทำงานได้ง่ายมีเพียงร้อยละ 9.43 แสดงถึงความเชื่อมั่นในชื่อเสียงเกียรติคุณของโรงเรียนที่เปิดสอนน้อยมาก นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่มีพี่ที่กำลังเรียน รองลงมามีพี่ 1 คน แสดงว่าพี่มีความสัมพันธ์น้อยในการเลือกศึกษาวิชาชีพและประกอบอาชีพของนักเรียน สรุปการค้นพบ นักเรียนให้ความสนใจและสนใจเข้าศึกษาต่อวิชาชีพที่โรงเรียนสกลวิสุทธิน้อย ด้วยสาเหตุยังไม่เชื่อในคุณภาพ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบ ลักษณะสาขาวิชาชีพที่นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ พบว่าเจตคติของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเลือกองค์ประกอบเข้าใจว่าผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จ เป็นลำดับ 1 มีความสัมพันธ์กับปัจจัยแรงจูงใจด้านบุคคลลำดับ 1 เลือกเรียนด้วยตนเอง รองลงมาผู้ปกครองหรือญาติแนะนำให้เรียน มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน และบิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน ตามลำดับ นักเรียนมีความรู้สึกเชื่อมั่น

ในการสนับสนุนจากผู้ปกครองให้เรียนวิชาชีพจนสำเร็จและยังสัมพันธ์กับแรงจูงใจด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ลำดับ 1 ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ เห็นได้ว่านักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความชอบที่จะประกอบอาชีพนั้น มีความสนใจในอาชีพที่เลือก ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ ที่จะประกอบอาชีพตรงกับแนวความคิดของ John O. Crites²⁷ ที่ว่าบุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือกบนพื้นฐานความเป็นจริงและสัมพันธ์ตรงกับแรงจูงใจด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัวที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ ลำดับ 1 มีความถนัดและสนใจวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชาที่เลือก มุกดา ศรีสิงค์ และชนิษฐา วิเศษสาคร²⁸ กล่าวว่านักเรียนได้รับแรงจูงใจภายในมีความสนใจวิชาชีพ มีความต้องการที่จะศึกษา เป็นเจตคติของแต่ละบุคคล และได้รับแรงจูงใจภายนอกทำให้ตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพ สอบเข้าศึกษา คือ ต้องการความก้าวหน้าทั้งในทางการเรียนในโรงงาน และอาชีพ แรงจูงใจได้จากครู อาจารย์ผู้สอนวิชา จากอาจารย์แนะแนวของโรงเรียน จากระบบข้อมูล ข่าวสาร จากครอบครัว จากชุมชน ทำให้เกิดความคิด ความเชื่อในโลกของงานอาชีพ เลือกอาชีพ ต้องการเรียนรู้อาชีพ แล้วตัดสินใจเลือกเรียนตามสาขาวิชาชีพที่ตนสนใจ ซึ่งอาจแตกต่างจากอาชีพของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือมีความสัมพันธ์กัน ตรงกับงานวิจัยเรื่องเจตคติของ James Clack²⁹ เกี่ยวกับอาชีพของเด็กวัยรุ่น อิทธิพล และผลประโยชน์ของอาชีพต่าง ๆ นั้นพบว่าวัยรุ่นทั้งหลายยังอาศัยความต้องการเป็นอิทธิพลเบื้องต้นในการเลือกอาชีพในระดับมัธยมศึกษาไม่ได้คำนึงถึงเพศตรงกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Ginzberg³⁰ กล่าวว่า การเลือกอาชีพได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบด้านการศึกษา สภาพความเป็นจริงทั้งของตัวบุคคลและสังคม

เจตคติของนักเรียนในการเลือกองค์ประกอบที่เกี่ยวกับลักษณะสาขาวิชาชีพลำดับที่ 2 เข้าใจว่ามีความสำคัญต่อชุมชน รองลงมาถึงความต้องการบุคคลที่เรียนจบวิชาชีพที่เลือก สำหรับวิชาชีพที่มีความสำคัญต่อชุมชน เป็นสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม เกษตรกรรม และศิลปหัตถกรรม ที่ส่งผลให้

ประชาชนมีอาชีพตามทันความเจริญของโลก วิชา ปานะบุตร³¹ กล่าวว่าความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมีผลต่อการพัฒนาประเทศไทย ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ ส่งออกสินค้าไปขายต่างประเทศมากขึ้น รายได้ประชาชาติสูงขึ้น เกิดความเจริญก้าวหน้าในวงการอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ธุรกิจบริการ และอื่น ๆ เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยในปัจจุบันเป็นการพัฒนาไปสู่ฐานะประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NICS) บุคคลที่เรียนจบวิชาชีพตามสาขาวิชาที่เลือกศึกษา จึงสนองความต้องการกำลังคน และเป็นแรงงานที่มีคุณภาพของประเทศ การเลือกองค์ประกอบที่เข้าใจว่ามีความสำคัญต่อชุมชน พบว่าสัมพันธ์กับแรงจูงใจหรืออิทธิพลด้านการเงินที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ ลำดับ 1 ทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาชีพจะทำงานได้ง่าย รายได้ดี และยังสัมพันธ์กับแรงจูงใจหรืออิทธิพลด้านเกียรติยศชื่อเสียงที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ ลำดับ 1 ต้องการประกอบอาชีพที่เลือก เพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง ตรงกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ R.H.Schaffer³² ที่มุ่งแนวความคิดว่าบุคคลเลือกอาชีพเพื่อให้สนองความต้องการของตน ต้องการมีความสำเร็จในชีวิตการทำงาน ต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ปฏิบัติตามค่านิยมที่ตนยึดถือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Edmiston และ Star³³ แสดงถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน คือการได้มีโอกาสรับใช้เพื่อนมนุษย์ รองลงไปคือความพึงพอใจในงาน การได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม การได้รับการยกย่องจากผู้อื่นและความมั่นคงของงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Perrone³⁴ วิจัยเรื่องค่านิยม และการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลปรากฏว่าค่านิยมทางอาชีพสำคัญที่สุด คือรายได้สูง และมีความมั่นคงในอนาคต และสอดคล้องกับงานศึกษาวิจัยของ McQueen³⁵ พบว่าการเลือกอาชีพจะเลือกโดยคุณสภาพทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เกณฑ์การเลือกอาชีพนั้นนักเรียนจะถือคุณภาพและรายได้ของอาชีพนั้นเป็นสำคัญ

ผลการวิจัยเกี่ยวกับ แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเลือกเรียนวิชาชีพ พบว่าด้านบุคคล ระดับแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ เลือกเรียนด้วยตนเอง ตรงกับงานวิจัยของ

ไซยลิตซ์ ไกรคุมาศัย³⁶ สอดคล้องกับงานวิจัยของวีรารม หงส์วิลาส³⁷ พบว่าการเลือกเรียนของนักเรียนเกิดตามความสมัครใจของตนเองสูงสุด ตรงกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock³⁸ ที่ว่าบุคคลจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

ด้านการเงิน ระดับแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ หางานทำได้ง่าย รายได้ดี ตรงกับงานวิจัยของ ไซยลิตซ์ ไกรคุมาศัย³⁹ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา สุวรรณรัตน์⁴⁰ ที่พบว่าแรงจูงใจด้านการเงินที่เห็นว่าวิชาชีพมีรายได้ดี หางานทำง่าย ไม่มีทุนเรียนอย่างอื่นเป็นแรงจูงใจ ที่ส่งผลให้นักเรียนเลือกเรียนต่อและประกอบอาชีพ งานวิจัยของ Ginzberg⁴¹ พบว่าบุคคลพยายามที่จะทำงานสนองความพึงพอใจ หรือความต้องการโดยให้ตนเองได้ผลประโยชน์ ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว ระดับแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ มีความถนัดและสนใจวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชาที่เลือก ตรงกับงานวิจัยของ ไซยลิตซ์ ไกรคุมาศัย⁴² สอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดา สุวรรณรัตน์⁴³ พบว่าแรงจูงใจด้านประสบการณ์ ความสนใจและตระหนักในตนเองมีมากในการที่นักเรียนเลือกเรียนและมั่นใจในการประกอบอาชีพสอดคล้องกับงานวิจัยของ Super⁴⁴ พบว่าความสนใจเป็นตัวกำหนดการเลือกสายเรียน และประกอบอาชีพมากกว่าสถานะทางสังคม อุปนิสัยหรือบุคลิกภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Berkid⁴⁵ พบว่าความสนใจเป็นตัวทำนายได้ดีที่สุดในด้านความสำเร็จในแขนงวิชาที่เรียน

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระดับแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ เคยเห็นผู้ประกอบอาชีพที่เลือกมีความเจริญรุ่งเรือง ตรงกับงานวิจัยของ สมพงษ์ อากาศพันธ์⁴⁶ พบว่านักเรียนมีค่านิยมต่อบุคคลที่ประสบความสำเร็จในอาชีพ จึงทำให้เลือกอาชีพคล้ายตามผู้นั้นไปด้วยเช่นเดียวกับงานวิจัยของ เป็ร็อง จินดา⁴⁷ และสอดคล้องกับการเลือกอาชีพตามทฤษฎีการเลือกรู้ทางสังคมของ Krumboltz, Mitchell และ Gelatt⁴⁸ กล่าวว่าบุคคลจะเลือกรู้จากระบบความสัมพันธ์ไม่ได้ เรียนรู้จากการลงมือทำด้วยตนเอง แต่จะเลือกรู้จากการสังเกตผู้อื่น ภาพยนตร์ สื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ แล้วนำมาสัมพันธ์กันสรุปเป็นรูปแบบการรับรู้ของตนเป็นแรงจูงใจให้ต้องการเลือกศึกษาวิชาชีพ และประกอบอาชีพ คล้ายตามผู้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพที่มีความเจริญรุ่งเรือง และสัมพันธ์กับงานศึกษาค่านิยมในการเลือกอาชีพของ

Bufford⁴⁰ พบว่านักเรียนจะเลือกเรียนอาชีพที่มีเกียรติ ขึ้นอยู่กับสังคมนั้น
 ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า ระดับแรงจูงใจสูงสุดได้แก่ ต้องการ
 ประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดา สุวรรณรัตน์⁵⁰ พบว่า
 แรงจูงใจด้านประสพการณ์ ความสนใจ และความตระหนักในตนเองมีมาก ในการที่
 นักเรียนเลือกเรียน และมั่นใจในการประกอบอาชีพ สัมพันธ์กับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ
 R.H. Schaffer⁵¹ ที่ว่าบุคคลเลือกอาชีพเพื่อให้สนองความต้องการทำงานอิสระเป็นตัว
 ของตัวเอง เพื่อความสำเร็จในชีวิตการงานและมีความสุขในการประกอบอาชีพนั้น และ
 สัมพันธ์กับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Anne Roe⁵² ที่เน้นถึงความสำคัญของประสพการณ์ที่
 ได้จากการอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ เชื่อว่าบุคคลมีความต้องการเป็นที่นิยม
 ยกย่องและเป็นอิสระ ตรงกับการศึกษาแรงจูงใจทางจิตวิทยาของ Merrey⁵³ พบว่าบุคคล
 มีความต้องการที่จะเป็นคนของตนเอง การค้นพบในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าแนวความคิดของ
 นักเรียนในการประกอบอาชีพภายหลังการเรียนจบวิชาชีพได้เปลี่ยนจากความนิยมรับราชการ
 เป็นการประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ ถึงแม้จะยังเป็นความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียน
 อยู่ก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอ 2 ด้าน คือ

1. การนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เสนอกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของกรมสามัญศึกษา นักเรียนและผู้ปกครองให้ความสนใจมาก มีคุณประโยชน์เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาสู่ชุมชนท้องถิ่นชนบท มีข้อเสนอ ดังนี้

1.1.1 ควรนำผลการวิจัยนี้ใช้ประกอบการพิจารณาวางแผนจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของกรมสามัญศึกษา

1.1.2 ควรนำผลการวิจัยไปใช้ปรับแผนงานการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ กับจังหวัดอื่นที่มีลักษณะภูมิประเทศเหมือนหรือใกล้เคียงกับจังหวัดสมุทรสงคราม ให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด

1.1.3 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 60.61 เลือกศึกษาต่อวิชาชีพ ที่วิทยาลัยเทคนิค และอาชีวศึกษา เป็นลำดับแรก และร้อยละ 59.93 ยังไม่เชื่อในคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา จึงควรจัดสรรงบประมาณ อัตราค่าจ้างบุคลากรและวัสดุครุภัณฑ์ ส่งเสริมโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้สามารถจัดการเรียนการสอนระดับ ปวช. ได้อย่างมีคุณภาพ การศึกษาสูง เท่าเทียมสถาบันการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา

1.1.4 ควรขยายโครงการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา เปิดโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา และรองรับปริมาณนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เพิ่มจำนวนสูงมาก อีกทั้งสนใจเรียนด้านวิชาชีพมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมนักเรียนมัธยมศึกษา ด้านการอาชีพ การมีรายได้สูง มีงานที่ดีทำ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

1.1.5 มีนักเรียนยากจนอยากเรียนต่ออาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวนมาก นักเรียนเหล่านี้ตั้งใจเลือกเรียนวิชาชีพด้วยชอบมีอาชีพอิสระ ร้อยละ 60.61 ไม่อาจเรียนต่อด้วยมีข้อจำกัดทางการเงิน เพราะผู้ปกครองมีรายได้น้อยมาก กรมสามัญศึกษาควรจัดสรรเงินงบประมาณหรือจัดตั้งกองทุนเงินรวม และหรือมูลนิธิเพื่อส่งเสริมการศึกษาอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยจัดสรรให้ทุนเรียนประเภทต่าง ๆ รวมทั้งจัดเงินสวัสดิการให้กู้ยืมเรียน ซึ่งจัดทำได้ด้วยการทำงานเพื่อการกุศลในรูปแบบต่าง ๆ

อาทิเช่น จัดจำหน่ายของใช้ของที่ระลึก ออกบัตรงานเดิน วิ่ง งานแข่งขันกีฬา งานราตรี งานบอล แสดงละคร แสดงดนตรี งานผ้าป่าหารายได้ เป็นต้น และขอรับบริจาคจากผู้มีฐานะมั่งคั่ง จากองค์การอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ บริษัทห้างร้าน โรงงาน สถานประกอบการ หน่วยงานของรัฐ และของเอกชน สายการบิน บริษัทเดินเรือสมุทร บริษัทน้ำมันและอู่เรือ สมาคมมูลนิธิทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.2 เสนอสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสงคราม

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาส่วนมากสนใจเรียนวิชาชีพและความต้องการศึกษาต่อจะผันแปรตามกระแสความเติบโต ด้านเศรษฐกิจและสังคมของชาติ ตามความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งจำเป็นต้องวางแผนพัฒนาการศึกษาระดับจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของประเทศ จึงเสนอคณะกรรมการประสานความร่วมมือในการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับจังหวัด ดังนี้

1.2.1 วางแผนการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ควรพิจารณาส่งเสริมโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความพร้อม ให้เปิดสอนหลักสูตร ปวช. ตามหลักเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษา ในประเภทวิชาที่เหมาะสมเพิ่มขึ้น

1.2.2 ควรพิจารณาสับสนุนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช. อยู่แล้ว ให้เปิดเพิ่มสาขาวิชาชีพที่เหมาะสม

1.3 เสนอสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า โรงเรียนสกลวิสุทธิ ยังไม่ได้รับความนิยมนิยมเชื่อถือในคุณภาพ ซึ่งอาจเป็นด้วยความพร้อมด้านบุคลากร ด้านอุปกรณ์การศึกษา และเงินงบประมาณสำหรับการพัฒนา ในฐานะเป็นโรงเรียนเปิดสอนใหม่ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

จำเป็นต้องจัดการศึกษาตามแนวทางอาชีวศึกษา จึงเสนอดังนี้

1.3.1 ควรให้การสนับสนุนการดำเนินงานด้านบุคลากร งบประมาณ และพัสดุครุภัณฑ์

1.3.2 ควรให้การส่งเสริมโรงเรียนดำเนินกิจการอย่างมีประสิทธิภาพสูง

1.4 เสนอโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้ปกครองนักเรียนที่ประสงค์ให้บุตรหลานศึกษาวิชาชีพ ส่วนมากยากจนและไม่ใคร่ทราบเรื่องการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา และนักเรียนส่วนมากยังไม่เชื่อถือโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนอาชีวศึกษาในด้านคุณภาพการศึกษา ควรดำเนินการดังนี้

1.4.1 ระดมจัดหาทุนการศึกษา เป็นกองทุนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีความประสงค์เรียนอาชีวศึกษา แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้ได้เรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพจนสำเร็จการศึกษา

1.4.2 สนับสนุนให้ครูอาจารย์ของโรงเรียนเข้าร่วมกิจกรรม รับการประชุมฝึกอบรม และหรือศึกษาต่อทางด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ และจัดการอาชีวศึกษาได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพสูง

1.4.3 ทำการประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจการ และกิจกรรมด้วยสื่อต่าง ๆ ประสานสัมพันธ์กับชุมชน หน่วยงาน องค์กร สถาบันการศึกษา โรงงาน บริษัท ห้างร้าน สถานประกอบการด้านอาชีวศึกษา

1.4.4 จัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ จัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง จัดหาและพัฒนาบุคลากร จัดการบริหาร ดูแลอาคารสถานที่ ตามแนวทางและวิธีการอาชีวศึกษา เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ จัดให้มีการฝึกงาน นักเรียนจบแล้วหางานให้ทำ

1.5 เสนอโรงเรียนเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้แก่ นักเรียนด้านอาชีพศึกษา และจัดบริการแนะแนวอาชีพมุ่งหวังให้นักเรียนได้รู้สภาพที่แท้จริงของตนเอง ได้รอบรู้โลกของงานอาชีพ ช่วยให้การเลือกอาชีพของนักเรียนเป็นไปอย่างกว้างขวาง ถูกต้องและเหมาะสมกับเอกลักษณ์บุคคล

1.6 เสนอเอกชนที่จะจัดตั้งสถานศึกษา

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสนใจเรียนอาชีวศึกษามากกว่าเรียนวิชาสามัญ นิยมศึกษาต่อที่วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ซึ่งไม่สามารถเข้าเรียนได้เป็นจำนวนมาก ภาคเอกชนสามารถระดมทุนสร้างสถานศึกษาที่ทันสมัยมีคุณภาพสูงได้ ดำเนินงานจัดการศึกษา ผลดีกำลังคนระดับกลางถึงระดับสูง มีข้อเสนอ ดังนี้

1.6.1 เปิดสอนช่างเทคนิคสาขาอุตสาหกรรม

1.6.2 เปิดสอนช่างฝีมือและวิศวกรรมสาขาที่ขาดแคลน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาหาสาเหตุของการไม่สนใจศึกษาวิชาชีพ ประเภทวิชาเกษตรกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งที่เป็นวิชาชีพที่มีคุณประโยชน์ มีความสำคัญจำเป็นในการดำรงชีวิต และเป็นอาชีพหลักของประเทศ

2.2 ควรศึกษาหาสาเหตุของนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดสมุทรสงคราม ที่ไปศึกษาต่อวิชาชีพในจังหวัดอื่น ซึ่งมีเปิดสอนแล้วในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของจังหวัดเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาวิชาชีพของจังหวัดสมุทรสงคราม

เชิงอรรถ

¹ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, "การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532), หน้า 163

²นวลศิริ เปาโรหิตย์, "อาชีพศึกษา" ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์, ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ (กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2535), หน้า 15

³ภัทรกานต์ เผ่าบุญเกิด, "เรื่องอาชีพ" เอกสารแนะนำฝ่ายส่งเสริมคุณภาพการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ, 2530), หน้า 2-3

⁴เพ็ญศรี จินดาศักดิ์, "การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535), หน้า 15-41

⁵หวั่น ประพาน, "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2515," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516), หน้า 10-12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁶ นาวิน รุ่งรส, "เปรียบเทียบการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ประเภทสหศึกษาระหว่างโรงเรียนมัธยมแบบประสม และโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบ เดิม จังหวัดพระนคร," (ปริทัศน์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514), หน้า 73

⁷ รัชชัย ชัยจิราชากุล, "การศึกษาที่เป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการ เลือกเรียนวิชาสามัญและวิชาชีพของนักเรียน ม.3 ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม ปีการศึกษา 2512," (ปริทัศน์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร , 2513), หน้า 86

⁸ นิภา วัชเนเวทิน, "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนในชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคใต้," (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 112

⁹ ชมาพร พันธุมโพธิ, "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนในชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 119

¹⁰ ชำตรี รุ่งโรจน์, "การศึกษาแนวโน้มของการเรียนต่อสายสามัญและสาย อาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดระยอง," (ปริทัศน์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยการศึกษา ประสานมิตร, 2515), หน้า 111

¹¹ หวัน ประพาน, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

¹² หวัน ประพาน, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

¹³ จุกุภาพณ์ วรสุมันต์, "ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของบิดามารดากับการเลือกอาชีพของนักเรียน," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515), หน้า 60

¹⁴ หวัน ประพาน, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

¹⁵ ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร, "ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและในโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมสาขาประชากร บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 85

¹⁶ ละเอี๊ยด กัทธกริก้า, "ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพข้างอุตสาหกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลางสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 6," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535), หน้า 9-13

¹⁷ มารศรี กองเกตุ, "ผลของทัศนคติระดับการศึกษาอาชีพและรายได้ของบิดามารดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 59-65

¹⁸ เพ็ญศรี จินตาศักดิ์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 91-95

¹⁹ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 163

²⁰ อรวรรณ ประคองเวช, "การสำรวจปัญหาการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 6," (วิทยานพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522), หน้า 11-14

²¹ อ่ำไพ จิตต์วัฒน์, "การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถ ความสนใจ และความต้องการในการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ.3 ระหว่างโรงเรียนแบบประสมกับโรงเรียนมัธยมสายสามัญกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2515," (วิทยานพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516), หน้า 10-15

²² กรมสามัญศึกษา, "ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2535 เรื่องการเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ประจำปี 2535" (ลัดสำเนา)

²³ กรมสามัญศึกษา, แผนพัฒนาการศึกษาการศาสนาและการวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (2535 - 2539) (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533), หน้า 1-9

²⁴ ฝ่ายวิจัยและประเมินผล กองแผนงาน, ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลในรอบ 1 ปี ของกรมสามัญศึกษา (กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2536), หน้า 23-24

²⁵ ชูเพ็ญศรี วงศ์พุกธา, "ปัจจัยที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไทยในชนบทเลือกทำงานหรือศึกษาต่อภายหลังการศึกษาภาคบังคับ," (วิทยานพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517), หน้า ๑-๑

²⁶ อุกัย บุญประเสริฐ, การศึกษากับการพัฒนาและความสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ (สระบุรี : โรงพิมพ์ปากเหริยการช่าง 2, 2529), หน้า 1-6

²⁷ เพ็ญศรี จินตาศักดิ์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 15-41

²⁸ มุกดา ศรียวงค์ และชนิษฐา วิเศษสาธ, จิตวิทยาอุตสาหกรรม
(กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2528), หน้า 181-186

²⁹ อรวรรณ ประคองเวช, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

³⁰ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง, การแนะนำอาชีพและอาชีพศึกษา (กรุงเทพ
มหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2535), หน้า 10-11

³¹ วิชา ปานะบุตร, สังคมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา,
2537), หน้า 237-240

³² ศุภวดี บุญดวงศ์, เอกสารคำสอนอาชีพศึกษาเบื้องต้น (สงขลา : คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2528), หน้า 137-138

³³ หวัน ประพาน, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

³⁴ หวัน ประพาน, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

³⁵ หวัน ประพาน, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

³⁶ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 210

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁷วีรารม หงส์วิลาส, "เหตุที่นักเรียนเลือกเข้าเรียนในโรงเรียนพาณิชย์การ," (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506), หน้า 94

³⁸ศุภาวดี บุญดวงศ์ สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 144-146

³⁹ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 211

⁴⁰ลัดดา สุวรรณรัตน์, "แรงจูงใจในการศึกษาวิชาชีพ และความมั่นใจที่จะออกไปประกอบอาชีพของนักเรียนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512), หน้า 88

⁴¹E.L. Tolbert, Counseling for Career Development (Boston : Houghton Mifflin Co., 1974), PP. 37-40

⁴²ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 211

⁴³ลัดดา สุวรรณรัตน์, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

⁴⁴E.L. Tolbert, loc. cit.

⁴⁵ลำไพ จิตต์วิธาน, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

⁴⁶สมพงษ์ อภาพันธ์, "การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันโรงเรียนมัธยมแบบประสม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

^{๔๗} เป็รื่อง จินดา "การเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันในโรงเรียนมัธยมแบบประสมภาคเหนือ," ปรวิญญานพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519), หน้า 96

^{๔๘} ศุภาติ บุญยวงส์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 140

^{๔๙} ห้วน ประพาน, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

^{๕๐} ลัดดา สุวรรณรัตน์, เรื่องเดียวกันหน้าเดียวกัน

^{๕๑} ศุภาติ บุญยวงส์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 138

^{๕๒} ศุภาติ บุญยวงส์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 117

^{๕๓} สุรางค์ โคว์ตระกูล, จิตวิทยาการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533), หน้า 123-131

บรรณานุกรม

- กัตติญ หิรัญญสมบัติ. การบริหารอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532.
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. "แผนการศึกษาแห่งชาติ
พุทธศักราช 2535"
กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2535.
- ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. "การสำรวจความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหา
บัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง, 2532.
- นิพนธ์ ศุภปรีดี. นวัตกรรมเทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.
- นิภา วิธเนศวิน. "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคใต้." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์
มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- ประยงค์ กาละทอน. "ปัญหาการจัดการศึกษาเพื่อการอาชีพของกรมอาชีวศึกษา." วิทยา
นิพนธ์ วิทยาลัยการทัพบก สถาบันวิชาการทหารบกชั้นสูง, 2529.
- ประเสริฐ ศรีวิเศษ. "การนำเสนอโปรแกรมบูรณาการการศึกษาเพื่องานอาชีพกับวิชาสัง
คมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก." วิทยานิพนธ์

ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรออฟเซต, 2535.

แผนงาน, กอง. โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2535.

แผนงาน, กอง. ผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลในรอบ 1 ปีของกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2536.

แผนงาน, กอง. สรุปผลการดำเนินงานโครงการเปิดสอนหลักสูตร ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษา (ส่วนของกรมสามัญศึกษา). กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2537.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิวัฒนาพานิช จำกัด, 2529

พรพรรัตน์ พลอยเลื่อนแสง. การแนะแนวอาชีพและอาชีพศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2535.

พาณิชย์จังหวัดสมุทรสงคราม, สำนักงาน. ข้อมูลการตลาดจังหวัดสมุทรสงคราม ปี 2536. สมุทรสงคราม : กระทรวงพาณิชย์, 2537

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. "การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวเนื่องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี."วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.

มุกดา ศรีองค์ และ ธนิษฐา วิเศษสาธร. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร :
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2528.

เมธี บิลันชานนท์. การบริหารอาชีพและเทคนิคการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาด
กระบัง, 2535.

ระวีวรรณ นิเนตระกุล. ความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการกับสถานศึกษา. กรุงเทพ
มหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง, 2535.

ละเอีศ กัทริกา. "ปัญหาและแนวทางแก้ไขการบริหารงานวิชาการสายวิชาชีพ ช่างอุตสาหกรรม
ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการ
ศึกษา 6." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535.

วัชระ พิณสุमित. "แนวโน้มการมัธยมศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า." วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2533.

วินัย ณรงค์ฤกษ์. "เหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ." วิทยา

นิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530.

วีระศักดิ์ ศรีสังข์. "การเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพศึกษา ของผู้บริหาร ครู และครูแนะ
แนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 10." วิทยา
นิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2534.

ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ. จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : คณะพาณิชย์ศาสตร์ และ
การบัญชีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ศุภชาติ บุญยวงศ์. เอกสารคำสอนอาชีพศึกษาเบื้องต้น. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์ มหา
วิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2528.

ชมาพร พันธุมโพธิ. "การสำรวจความสนใจในอาชีพของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. การติดตามผลและการวิจัยเพื่อการแนะแนว. กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรบัณฑิต, 2530.

สุพจน์ นฤมล. "ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
กรมศึกษา จังหวัดยโสธร กับจังหวัดระยอง." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2534.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุรพันธ์ ยันทอง. การบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : หน่วยงานพิเศษ กรม
การฝึกหัดครู, 2533

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย, 2533.

สุวัฒน์ ไชยชมภู. "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความตั้งใจในการเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาของนัก
เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก."
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาชั้นบัณฑิต มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535.

อาชีวศึกษา, กรม. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530. ก
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โรงเรียนสารพัดช่าง, 2535.

อุทัย บุญประเสริฐ. การศึกษากับการพัฒนาและความสัมพันธ์กับการพัฒนาประเทศ. ส
บุรี : โรงพิมพ์ปากเพรียวการช่าง 2, 2529.

อุทัย ภูริพัฒน์. "การอาชีวศึกษาในอนาคตของสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา."
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา มหาวิทาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2536.

Crite, John O. Vocational Psychology. New York : McGraw-Hill Book
Co., 1969

Evans, Rupert N. Foundations of Vocational Education. Ohio :

Charles E. Merrill Publishing Company, 1971.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1973.

Hayes, J. and B. Hopson. The Role of the school in Vocational development : in Careers Guidance. London : Heinemann Educational Books, 1977.

Hoyt, Kenneth B. and others. What it is and how to do it : in Career Education. Utah : Olypus publishing Company, 1972.

Lauglo, Jon and Kevin Lillis. Vocationalizing Education An International perspective. Great Britain : A Wheaton & Co. Ltd., 1988.

Osipow, Samuel H. Theories of Career Development. New York : Appleton Crofts, 1973.

Roe, Anne. The Psychology of Occupation. New york : John Wiley and Sons, 1965.

Super, Donald E. The Psychology of Careers. New York : Harper and Row, 1960.

Tolbert, E.L. Counseling for Career Development. Boston : Houghton Mifflin Co., 1974.

Weiner, Irving B. and David Elkind. Readings in Child Development. New York : John Wiley and Sons Inc., 1972.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศทบัตติวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ทบัตติวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้
ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2537

1. นายชาญวิทย์ กลิ่นเลขา ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง " ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน
อาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม "
โดยมี อาจารย์โอวาท พูลศิริ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร. ชาติ เพชรชื่น และ
ดร. สุวัฒน์ สักดิ์ตรีสุล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้
เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของทบัตติวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2537

(รศ.ดร.มนัส ฝั่งวารศิลป์)

คณบดีทบัตติวิทยาลัย

ที่ ทบ 150-1.77 ร. 46

สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญ วิทยากร วิทยากรวงแหวนสอบถาม

เรียน ผศ.พร. นิตกร กอวังชั้น

สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่าน เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้ เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนขอเชิญคุณ นิตกร กอวังชั้น เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ น.พรชัญญ์
กสิณแสงณี ซึ่ง จะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ใน โรงเรียนมัธยม
ศึกษามอญนิตโรงเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม"

สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา หวังว่าท่าน จะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอแสดงความ
นับถือ

ขอแสดงความนับถือ

ดร.พร. เมชี ปิณชน กนท

รองศาสตราจารย์นายแพทย์

ปฏิบัติราชการแทนตน

1. นายแพทย์

โทร. ๐๒๖๓๖๖๖-๖๑๐๑ ต่อ ๐๕๖,๐๕๖

โทรสาร ๐๒๖๓๖๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ รน 1504.773. 91

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ต.ลาดกระบัง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ พฤษภาคม 2537

เรียน ขอเชิญเป็นวิทยากรพิเศษ วิชาจิตวิทยาแบบผสมผสาน

เรียน ผศ.ดร. นิลกฤษ์ สารวิจิตร

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแก้เอกสารที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นวิทยากรพิเศษ วิชาจิตวิทยาแบบผสมผสานของนักศึกษาชั้นปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม"

สำนักงานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

รศ.ดร. นี นิลินthanakorn

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3266040

ที่ ทบ 1504.77ว. 36

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ตึกถาวรวัตถุ ถนนโยธี กรุงเทพมหานคร
เจ้าคุณเทพาวาสวาทพระบิณฑบาต
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง บอกรับเป็นต้นแบบครูผู้สอนวิชาแบบเรียน

เรียน ผศ.ดร.พรชัย วิภาวัน

สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตึกถาวรวัตถุ ถนนโยธี กรุงเทพมหานคร
เจ้าคุณเทพาวาสวาทพระบิณฑบาต ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยครูผู้สอนแบบเรียนวิชาที่ใช้เป็นเครื่องมือการศึกษาให้กับบัณฑิตศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอแต่งตั้งเป็นต้นแบบวิชาผู้สอนวิชาแบบเรียนของบัณฑิตศึกษา ชั้น ปริญญาโท วิชา
กลั่นกรอง ซึ่งจะมีวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อระดับปริญญาโท" วิชา วิชาบัณฑิต
ศึกษานองเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม"

สำนักงานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

เวศ.ดร. เวย์ ปิยะธำนันท์
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๖๒๕๖๖๕๒-๖101 ต่อ ๖๖๖,๖42
โทรสาร ๖๒๖๖0-10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ มว 1504.7/ว. 96

สำนักงานนันทศึกษา
คณะครูอาสาสมัคร สหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง แขวงลาดกระบัง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๒๙ เมษายน ๒๕๓๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นวิทยากรพิเศษ วิชา วิชาเบสิกภาษาอังกฤษ

เรียน ผศ.บุญธรรม อันทระจันทร์

ด้วยงานนันทศึกษา คณะครูอาสาสมัคร สหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยตรวจแบบสอบถามที่ได้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นวิทยากรพิเศษ วิชา วิชาเบสิกภาษาอังกฤษ ชื่อ นายวิชาญวิทย์
กลิ่นเสภา ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยม
ศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม"

งานนันทศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ดร. เวช ปิฉันทนันทน์
รองคณบดีฝ่ายนันทศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานนันทศึกษา

โทร. 3260052-610 ต่อ 663, 642

โทรสาร 32600-0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ รน 1504.77ว. 96

สำนักงานมัธยมศึกษา
คณะครูสตรีกุศลสาทรธรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนลาดพร้าว
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรียน คุณหญิง เกตุทิพร วุฒิสวัสดิ์วงษ์แบบสอยถ่าน

เรียน คุณนพวีระรัตน์ ทวีรัตน์

สำนักงานมัธยมศึกษา คณะครูสตรีกุศลสาทรธรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะ
ช่วยครูวงษ์แบบสอยถ่านที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักเรียน มีปัญหาได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิวงษ์แบบสอยถ่าน มัธยมศึกษา เป็นอาสาสมัคร
กลั่นเสาะ ซึ่งจะทบทวนข้อเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยม
ศึกษามอญักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม"

งานมัธยมศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

รศ.ดร. เวี๊ ทินนานนกุล

รองคณบดีฝ่ายมัธยมศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานมัธยมศึกษา

โทร. ๐๒๕๖๕๖๕๖-๐๑๑๑ ต่อ ๐๐๖,๐๑๒

โทรสาร ๐๒๕๖๐๖๑๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0874.02/77

สำนักงานกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา

จังหวัดสมุทรสงคราม โรงเรียนถาวรานุกูล

อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม 75000

4 มิถุนายน 2537

เรื่อง การทดสอบเครื่องมืองานวิจัย

เรียน ผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

ด้วยกลุ่มโรงเรียนฯ ได้รับหนังสือจากนายชาญวิทย์ กลิ่นเวลา อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนเมธีซุณหะวัณวิทยาลัย รักษาการในตำแหน่ง อาจารย์ใหญ่โรงเรียนเทพสุวรรณวิทยาลัย แจ้งว่า กรมสามัญศึกษาได้ให้ไปศึกษาดูการบริหารอาชีวศึกษา หลักสูตรครูศาสตร์อุตสาหกรรม มหำบัณฑิต ณ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะกรรมการทดสอบแบบสอบถาม งานวิจัย เพื่อวัดค่าทัศนคติ เรื่อง ป้ายชื่อที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยขอดำเนินการในเดือนมิถุนายน 2537

กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม พิจารณาแล้วเห็นว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่องานวางแผนจัดการศึกษาและการพัฒนาการศึกษาของจังหวัดสมุทรสงคราม จึงขอความร่วมมือให้ความอนุเคราะห์ในการปฏิบัติการทดสอบเครื่องมืองานวิจัยดังกล่าวครั้งนี้ด้วย และขอขอบคุณในความกรุณาของท่าน มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางลาวัญย์ คมว้า)

ประธานกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

สำนักงานกลุ่มโรงเรียนฯ

โรงเรียนถาวรานุกูล

โทร. (034) 711238

โทรสาร (034) 713854

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร.ท.ม. 1504.7/90

สำนักงานมัธยมศึกษา
คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒5 กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมสามัญศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. โครงการวิทยานิพนธ์
 2. รายชื่อสถานศึกษา
 3. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายชายวิวัฒน์ กลิ่นเรขา เป็นนักศึกษาศรีสุริยราชวิทยาลัยอุตสาหกรรมเทคโนโลยี
สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษาของภาคเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติ
แล้วเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2537

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
ในสถานประกอบการลงทำขบวนการนี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

รศ.ดร. เวทย์ ปิณฑชานนท์

รองคณบดีฝ่ายมัธยมศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานมัธยมศึกษา

โทร 3263052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยของ
นายชัชวาทย์ กลิ่นเลขา

1. โรงเรียนศรีรัตนสมุทร
2. โรงเรียนดาวรานกุล
3. โรงเรียนท่าหาด
4. โรงเรียนกัมมวันวิทยาลักษณ์
5. โรงเรียนวัดบางกะน้อย
6. โรงเรียนเทพสุวรรณชาดวิทยา
7. โรงเรียนกลลวิสุทธิ
8. โรงเรียนเมธีบุษยเมธีวิทยาลักษณ์
9. โรงเรียนกระแตงวา
10. โรงเรียนอานวยวิทย์
11. โรงเรียนวัดชัยมงคลศาล
12. โรงเรียนการวิทย์
13. โรงเรียนจรูญกุล
14. โรงเรียนจตุรพักตรพิมาน
15. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70
16. โรงเรียนวัดปากสมุทร
17. โรงเรียนวัดลาดเป้ง
18. โรงเรียนบ้านลาดใหญ่สามัคคี
19. โรงเรียนวัดดาวโศภิตา
20. โรงเรียนวัดดอนมะโนรา
21. โรงเรียนวัดบางน้อย
22. โรงเรียนวัดโลกเรศ
23. โรงเรียนวัดศาลาลอยราชอาราม
24. โรงเรียนวัดลาดชุนาราม
25. โรงเรียนวัดปรนเสถียราราม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ กษ ๐8๐6/03671

กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 1๐3๐๐

1 สิงหาคม 2537

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำวิจัย

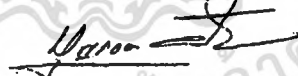
เรียน

ด้วย นายชาญวิทย์ กลิ่นเดชา ศึกษานิเทศก์ ปฏิบัติงานพิเศษ
 ราชการบริหารอำนวยการระดับสูง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังดำเนินการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน
 อาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม"
 ในกรณีนี้ มีความประสงค์ให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของสถานศึกษา เพื่อเป็น
 ข้อมูลประกอบการทำวิจัย

กองการมัธยมศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นว่าการทำวิจัยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์
 ต่อการจัดสรรงบประมาณวัสดุครุภัณฑ์ อัตรากำลังบุคลากร และการวางแผนจัดการศึกษา
 เพื่อพัฒนาการรักษาระดับอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้สอดคล้องและสนองตอบต่อความ
 ต้องการของท้องถิ่น ผู้สมควรให้การสนับสนุน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดปฏิบัติและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรอก รัตนชัย)

ศึกษานิเทศก์ 8 รักษาการแทน
ผู้อำนวยการกองการมัธยมศึกษา

กรมส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา

โทร. 282๐466

โทรสาร 2824๐96

โรงเรียนสทวิทย

โรงเรียนสทวิทยพนมขยการ

ที่ สทว.126/2537

๕๕๖

/๒๕๖๑.๖๗

1 สิงหาคม 2537

เรื่อง การ ใช้แบบสอบถาม เครื่องมืองานวิจัย

เรียน คุณชาฎิญาณ์ กลิ่นเลขา

อ้างถึง หนังสือที่ สท 0874.08/256 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม 2537

ตามที่หนังสือที่อ้างถึงข้างต้น ยะประสงค์จะขอ นำแบบสอบถาม เครื่องมืองานวิจัย เรื่อง "การสำรวจความต้องกาการศึกษาคณะศาวชาตชนในโรงเรียนมัธยมศตวรรษที่ 3 ในจังหวัดสทนครสงคาม" ไปรับปรุง เพื่อนำมาใช้ เป็นเครื่องมืองานวิจัยรชานาตนเอง

ข้าพเจ้าอนุญาต ให้รับปรุงแบบสอบถาม เพื่อนำ ไป ใช้ได้ เพราะสมณะเกิดประ โยชน เป็นส่วนหนึ่งของ เครื่องมืองานวิจัย เรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชาตศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศตวรรษที่ 3 ในจังหวัดสทนครสงคาม"

ขอ ให้งานาวิทยานพณ์ของท่านเจ้า เร่งผล เกิดประ โยชนค่อการศศึกษา

ขอแสดงความนับถือ

(นายไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย)

ผู้รับ หมายอนุญาต

นายไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย

๔๐: ถนนประราธิปโตย อเมืองสทนครนบุรี ๑.สทนครนบุรี โทร. (033) ๕21531, ๕21๐06, ๕22152 FAX (036) ๕24007

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยม

ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มี 5 ตอน ขอให้นักเรียนตอบคำถามนี้ตามความเป็นจริง เพื่อนำผลที่ได้ไปศึกษาค้นคว้า ผลที่ได้จากการศึกษาจากการตอบคำถามของนักเรียน จะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนของนักเรียนและนักเรียนในรุ่นต่อไป คำตอบของนักเรียนจะถือว่าเป็น ความลับทั้งสิ้น ไม่ต้องลงชื่อนักเรียนเมื่อนักเรียนตอบแล้ว

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวนักเรียน

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความ หรือกรอกข้อความตามความเป็นจริง

โรงเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษาชื่อโรงเรียน _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____

1. โรงเรียนที่นักเรียนกำลังศึกษาเป็นโรงเรียนสังกัด

 รัฐบาล เทศบาล เอกชน สปช.

2. ระยะทางจากบ้านนักเรียนถึงโรงเรียนสกลวิสุทธิห่างประมาณ

- 1 - 3.5 กม.
 3.6 - 6.5 กม.
 6.6 - 9.5 กม.
 9.6 - 12.5 กม.
 12.6 กม.ขึ้นไป

3. เพศ

- ชาย หญิง

4. จำนวนผู้ที่กำลังเรียน

- ไม่มี
 1 คน
 2 คน
 3 คน
 4 คน
 มากกว่า 4 คน

5. ผลการเรียนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ผ่านมา

- 3.25 - 4.00
 2.50 - 3.24
 1.75 - 2.49
 ต่ำกว่า 1.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. รายวิชาที่กำลังเรียนเน้นทางด้าน

-] วิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์
-] สังคมศึกษา - ภาษาไทย
-] ภาษาต่างประเทศ
-] คหกรรม
-] ช่างอุตสาหกรรม
-] ศิลปกรรม
-] พาณิชยกรรม
-] เกษตรกรรม
-] ศิลปหัตถกรรม
-] อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. เหตุผลสำคัญประการใดที่นักเรียนตั้งใจเลือกเรียนวิชาชีพ (ตอบได้หลายข้อ)

-] ความต้องการของผู้ปกครอง บิดามารดา
-] ไม่ชอบเรียนวิชาสามัญ
-] ต้องการเป็นนักธุรกิจ
-] ต้องการเป็นเกษตรกร
-] ต้องการเป็นโภชนากร
-] ต้องการเป็นช่างก่อสร้าง
-] ต้องการเป็นศิลปิน
-] ต้องการเป็นวิศวกร
-] ชอบมีอาชีพอิสระ
-] ชอบเครื่องจักร เครื่องยนต์
-] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. นักเรียนจบ ม.3 แล้ว ประสงค์เรียนต่อด้านวิชาชีพ นักเรียนคิดว่ามีข้อจำกัดที่ไม่อาจเรียนได้ เพราะ

-] มีข้อจำกัดทางการเงิน
-] วิชาชีพที่เปิดสอนไม่ตรงตามความต้องการ
-] ผู้ปกครองไม่ประสงค์ให้เรียน
-] สุขภาพไม่ดี
-] บุคลิกภาพไม่เหมาะกับอาชีพ
-] โอกาสก้าวหน้าในอาชีพมีจำกัด
-] อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

9. นักเรียนประสงค์จะเรียนวิชาชีพด้านใด ให้ตอบเพียง 1 ด้าน

-] ช่างอุตสาหกรรม
-] พาณิชยกรรม
-] คหกรรม
-] เกษตรกรรม
-] ศิลปหัตถกรรม

10. นักเรียนเลือกวิชาชีพด้านใดในข้อ 9 ให้ตอบสาขาวิชาของวิชาชีพด้านนั้น ๆ ในข้อต่อไปนี้โดยให้เรียงลำดับความต้องการเป็น 1, 2, 3 ลงในช่อง [] หน้าสาขาวิชานั้นที่ท่านชอบ ก่อนหลังตามลำดับ

10.1 ช่างอุตสาหกรรม

-] ช่างไฟฟ้า
-] งานติดตั้งไฟฟ้า
-] งานเครื่องกลไฟฟ้า
-] งานควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า
-] งานเครื่องเหินและปรับอากาศ
-] ช่างอิเล็กทรอนิกส์
-] งานระบบเสียงและระบบภาพ
-] งานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- [] งานระบบสื่อสารโทรคมนาคม
- [] งานระบบคิวิตอลและคอมพิวเตอร์
- [] ช่างยนต์
- [] ช่างกลเรือ
- [] ช่างเครื่องกลเกษตร
- [] ช่างพิมพ์
- [] อุตสาหกรรมสิ่งทอ
- [] การเทคนิคแวนตาและเลนส์
- [] ช่างก่อสร้าง
- [] ช่างเคหะภัณฑ์
- [] ช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม
- [] ช่างสำรวจ
- [] ช่างกลโรงงาน
- [] ช่างเขียนแบบเครื่องกล
- [] ช่างประกอบผลิตภัณฑ์
- [] ช่างซ่อมบำรุง
- [] ช่างเชื่อมโลหะ
- [] ช่างทำเครื่องมือและแม่พิมพ์
- [] ช่างต่อเรือไม้ - เหล็ก
- [] ช่างลอกแบบ
- [] ช่างเทคนิคการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.2 พาณิชยกรรม

- การบัญชี
- การขาย
- การเลขานุการ
- การธุรกิจโรงแรม
- การธุรกิจสถานพยาบาล
- การสื่อสารธุรกิจ
- การประชาสัมพันธ์
- อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- การหนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์

10.3 คหกรรม

- ผ้าและเครื่องแต่งกาย
- อาหารและโภชนาการ
- คหกรรมทั่วไป

10.4 เกษตรกรรม

- สัตวบาล
- พืชกรรม
- ช่างเกษตร
- อุตสาหกรรมเกษตร
- ธุรกิจเกษตร
- เทคนิคเคมี
- เทคนิคการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10.5 ศิลปทัศนกรรม

- การดนตรี
- ทัศนศิลป์
- ศิลปประยุกต์
- การถ่ายภาพ

11. นักเรียนต้องการให้เปิดสอนวิชาชีพสาขาใดนอกเหนือจากที่ท่านตอบในข้อ 10 แล้ว
(โปรดอย่าตอบซ้ำกับข้อ 10)

1. _____
2. _____
3. _____

12. วิชาที่นักเรียนทำคะแนนได้มากที่สุดเสมอมา คือ _____
13. วิชาที่นักเรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุดเสมอมา คือ _____
14. วิชาที่ชอบมากที่สุดขณะนี้ คือ _____
15. วิชาที่ชอบน้อยที่สุดขณะนี้ คือ _____

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของบิดามารดาผู้ปกครอง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความหรือกรอกข้อความตามความเป็นจริง

1. ระดับการศึกษาของบิดามารดา ผู้ปกครองหรือผู้อุปการะ (ถ้านักเรียนมีแต่บิดา มารดา ไม่ต้องเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] ผู้ปกครอง ผู้อุปการะ)

บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	ผู้อุปการะ	ระดับการศึกษา
[]	[]	[]	[]	
[]	[]	[]	[]	ประถมศึกษา
[]	[]	[]	[]	มัธยมศึกษาตอนต้น
[]	[]	[]	[]	มัธยมศึกษาตอนปลาย
[]	[]	[]	[]	อนุปริญญา
[]	[]	[]	[]	ปริญญาตรี
[]	[]	[]	[]	ปริญญาโท
[]	[]	[]	[]	ปริญญาเอก

2. ขณะนี้ บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้อุปการะ ประกอบอาชีพ (ถ้านักเรียนมีแต่บิดา มารดา นักเรียนไม่ต้องเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] ผู้ปกครอง ผู้อุปการะ)

บิดา	มารดา	ผู้ปกครอง	ผู้อุปการะ	ประกอบอาชีพ
[]	[]	[]	[]	
[]	[]	[]	[]	รับราชการ ข้าราชการบำนาญ
[]	[]	[]	[]	งานช่าง(เช่นช่างไม้ ช่างไฟฟ้า ฯลฯ)
[]	[]	[]	[]	งานช่าง(ตัดผม ตัดเสื้อผ้า ฯลฯ)
[]	[]	[]	[]	ทำงานบริษัท ธนาคาร รัฐวิสาหกิจ
[]	[]	[]	[]	เกษตรกร(เลี้ยงสัตว์ ทำนา ทำไร่ ทำสวน)
[]	[]	[]	[]	ประมง
[]	[]	[]	[]	ค้าขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รับจ้าง
- เป็นแม่บ้านของครอบครัว
- เป็นพ่อบ้านของครอบครัว
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

3. รายได้ของผู้สนับสนุนการเรียนคิดเป็นรายเดือนโดยประมาณ (เฉพาะผู้ส่งให้เรียนคนเดียว)

- ต่ำกว่า 3,601 บาท
- 3,601 บาท - 5,000 บาท
- 5,001 บาท - 8,000 บาท
- 8,001 บาท - 10,000 บาท
- 10,001 บาท - 12,000 บาท
- 12,001 บาท ขึ้นไป

4. ผู้ปกครองคาดหวังให้นักเรียนประกอบอาชีพ (ตอบเพียงอาชีพเดียว)

- รับราชการ
- รัฐวิสาหกิจ
- ธุรกิจ/ค้าขาย
- เกษตรกรรม
- อุตสาหกรรม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

5. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจส่งให้นักเรียนศึกษาต่อจนจบระดับชั้น

- ปวช.
- ปวส.
- ปริญญาตรี
- ปริญญาโท
- ปริญญาเอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาชีพเพื่อศึกษาต่อ

ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะสาขาวิชาที่ท่านเลือกศึกษาต่อและประกอบอาชีพไว้เป็นอันดับ 1 นั้นเพียงใด โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่เตรียมไว้ต่อไปนี้

ข้อที่	องค์ประกอบเกี่ยวกับลักษณะวิชาชีพ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจหรือ ยังตัดสินใจไม่ได้
1.	วิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้นข้าพเจ้ามีความรู้ เมื่อเรียนจบแล้วมีงานทำ			
2.	ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับด้าน สถิติปัญหา ความรู้ รูปร่างของคนที่จะเรียนและประกอบอาชีพตามวิชา ที่เลือกไว้ เป็นอันดับหนึ่ง			
3.	ข้าพเจ้ามีความรู้ถึงความต้องการบุคคลที่เรียนจบ วิชาชีพที่เลือกเรียนไว้			
4.	ข้าพเจ้าคาดว่าวิชาชีพที่เลือกไว้ นั้นเมื่อเรียนจบแล้ว ประกอบอาชีพมีรายได้ดี			
5.	ข้าพเจ้าคาดว่าวิชาชีพที่เลือกไว้ นั้นเมื่อเรียนจบแล้ว ประกอบอาชีพมีโอกาสก้าวหน้า			
6.	วิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้น ข้าพเจ้ามีความรู้ ต้องใช้อุปกรณ์ใดบ้างในการเรียน			
7.	วิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ นั้น ข้าพเจ้ามีความรู้ ต้องใช้อุปกรณ์ใดบ้างในการประกอบอาชีพ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	องค์ประกอบเกี่ยวกับลักษณะวิชาชีพ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจหรือ ยังตัดสินใจไม่ได้
8.	วิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ั้นข้าพเจ้ามีความรู้ว่ามี กฎหมายควบคุม			
9.	วิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่ามี ความสำคัญต่อชุมชน			
10.	วิชาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้ั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่า ผู้ประกอบการยินดีสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4

แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียนวิชาชีพ

แบบสอบถามตอนนี้มี 5 ด้าน แต่ละด้านให้นักเรียนจัดลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยที่สุดเพียง 3 ลำดับ ข้อใดมีความสำคัญมากที่สุดให้ใส่หมายเลข 1 รองลงมาให้ใส่หมายเลข 2 และ 3 ตามลำดับ โดยใส่หมายเลขลงใน [] หน้าข้อของแต่ละด้าน

ตัวอย่าง

ลำดับที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน
<u>ด้านบริหารธุรกิจ</u>	
[2]	เห็นผู้ประกอบการค้ามีฐานะร่ำรวย
[1]	ได้อ่านประวัตินักธุรกิจคนมีชื่อเสียงของประเทศ
[]	รักอาชีพค้าขาย
[]	นักการขายชักชวน
[3]	รับฟังจากวิทยุว่าเป็นอาชีพสำคัญ
[]	คิดว่าการแพร่ภาพธุรกิจอุตสาหกรรมทางโทรทัศน์
[]	ชอบวิชาเศรษฐศาสตร์
[]	เชื่อว่าเป็นอาชีพมีเกียรติ
[]	ประกอบอาชีพอิสระได้
[]	เป็นอาชีพที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้ว โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียด และพิจารณาให้ดีแล้ว จึงตอบเพื่อเป็นการสำรวจว่าอะไรเป็นแรงจูงใจหรืออิทธิพลให้นักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพ

ลำดับที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน
	<u>ด้านบุคคล</u>
[]	บิดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน
[]	มารดาเป็นผู้แนะนำให้เรียน
[]	ผู้ปกครองหรือญาติแนะนำให้เรียน
[]	ผู้ปกครองทางด้านการเงินแนะนำให้เรียน
[]	อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำให้เรียน
[]	อาจารย์ผู้สอนแนะนำให้เรียน
[]	ครูแนะแนวแนะนำให้เรียน
[]	ผู้บริหารโรงเรียนแนะนำให้เรียน
[]	ผู้มีชื่อเสียงแนะนำให้เรียน
[]	เรียนตามพี่ ๆ และญาติสนิท
[]	เรียนตามเพื่อน ๆ ที่รักและชอบพอกัน
[]	เลือกเรียนด้วยตนเอง
[]	คนส่วนใหญ่นิยมเรียนสายนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน
<u>ด้านการเงิน</u>	
[]	บิดามารดามีฐานะทางการเงินดีพอที่จะอุดหนุนให้เรียนจนสำเร็จ
[]	เคยทราบว่าการศึกษาในสายวิชาชีพมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะกำลังเรียนได้
[]	ทราบว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสายวิชาชีพจะทำงานได้ง่าย รายได้ดี
[]	ประกอบอาชีพอิสระได้มีโอกาสร่ำรวยได้เร็ว
[]	สถานประกอบการภาคเอกชนจ้างผู้เรียนจบสายวิชาชีพ เงินเดือนสูง
[]	ทราบว่าเมื่อเรียนสำเร็จออกไปประกอบอาชีพส่วนตัวก็มีรายได้ดี
[]	มีรายได้ดีเพราะสามารถประดิษฐ์สิ่งของ ช่อมแซมของใช้ หรือมีรายได้ดีจากงานการให้บริการ
[]	ไม่มีทุนเล่าเรียนสูงจึงอยากออกไปประกอบอาชีพ หลังเรียนสำเร็จระดับ ปวช.
[]	ได้รับทุนเล่าเรียน
[]	อาชีพนี้ผู้จัดหางานสนับสนุนให้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน
<u>ด้านความถนัด ความสนใจ เหตุผลส่วนตัว</u>	
[]	วิชาชีพที่เลือกเหมาะกับสติปัญญาและความสามารถของข้าพเจ้า
[]	มีความถนัดและสนใจวิชาต่าง ๆ ในประเภทวิชาชีพที่เลือก
[]	บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก
[]	วิชาที่เปิดสอนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน
[]	ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะไม่ต้องท่องจำ
[]	ต้องการเรียนวิชาชีพเพื่อรับช่วงงานจากบิดามารดา
[]	ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพส่วนตัว
[]	สถานภาพทางการเงินเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก
[]	ร่างกายและสุขภาพเหมาะที่จะเรียนวิชาชีพที่เลือก
[]	ได้ตั้งจุดหมายแห่งชีวิตไว้อย่างแน่นอนแล้ว
[]	อยากช่วยเหลือคนอื่น ๆ ในครอบครัวหารายได้เสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน
<u>ด้านเกียรติยศชื่อเสียง</u>	
[]	ทราบว่าเรียนสำเร็จวิชาชีพแล้วจะเป็นกำลังในระดับกลางที่ประเทศกำลังต้องการ
[]	ต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะและเทคนิคต่าง ๆ เฉพาะตัวแต่ละบุคคล
[]	ต้องการประกอบอาชีพที่เลือกเพราะเคยเห็นผู้ประกอบอาชีพนี้มีความเจริญรุ่งเรือง
[]	ต้องการประกอบอาชีพที่สังคมนิยมและประเทศชาติกำลังต้องการ
[]	ต้องการประกอบอาชีพที่อุตสาหกรรมต้องการโดยใช้ความสามารถพิเศษเฉพาะตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่	แรงจูงใจหรืออิทธิพลที่ทำให้เลือกเรียน
<u>ด้านลักษณะของงานและความก้าวหน้า</u>	
C]	ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัวที่เป็นอิสระ
C]	ต้องการประกอบอาชีพที่แต่งกายตามสบายไม่มีพิธีรีตอง
C]	ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงแม้จะเสี่ยงต่ออันตราย
C]	ต้องการเรียนวิชาชีพเพราะหารายได้พิเศษในขณะกำลังศึกษาอยู่ได้
C]	ต้องการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงแม้จะต้องใช้กำลังกาย
C]	ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่มีการปลดเกษียณอายุ
C]	ต้องการประกอบอาชีพที่หางานทำได้ง่าย
C]	ต้องการประกอบอาชีพที่สามารถสร้างสร้งงานได้เอง
C]	ต้องการประกอบอาชีพที่มีผลงานยั่งยืนนาน ไม่สูญสลายง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5

แบบสอบถามวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง [] หน้าข้อความหรือกรอกข้อความตามความเป็นจริง

1. ในจังหวัดสมุทรสงคราม มีโรงเรียนมัธยมศึกษาใดบ้างที่เปิดสอนหลักสูตร ปวช.
 - สกลวิสุทธี
 - อัมพวันวิทยาลัย
 - เทพสุวรรณชาตวิทยา
 - เมธีชุมพะวัฑฒวิทยาลัย
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
 - ไม่ทราบ (ถ้าตอบข้อนี้ให้ข้ามไปตอบข้อ 6)
2. นักเรียนทราบเรื่องเปิด ปวช. ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสกลวิสุทธีด้วยวิธีใด (ตอบได้หลายข้อ)
 - จากประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนสกลวิสุทธี
 - จากอาจารย์ผู้สอน
 - อาจารย์แนะแนว
 - อาจารย์ที่ปรึกษาของโรงเรียนที่กำลังเรียนอยู่
 - จากญาติ พ่อแม่ พี่น้อง ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ
 - จากนักเรียน คนรู้จักที่สนิทสนม
 - จากนักเรียนที่โรงเรียนสกลวิสุทธี
 - จากวิทยุ
 - เลี้ยงตามสาย
 - หนังสือพิมพ์
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. โรงเรียนสกลวิสุทธิเปิดสอน ปวช. ประเภทวิชาใด
-] ช่างอุตสาหกรรม
 -] เกษตรกรรม
 -] คหกรรม
 -] ศิลปหัตถกรรม
 -] ศิลปกรรม
 -] พาณิชยกรรม
4. หลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษากำหนดเวลาเรียนกี่ปี
-] 2 ปี
 -] 3 ปี
 -] 4 ปี
 -] 5 ปี
5. นักเรียนคิดว่าหลักสูตร ปวช. ที่ใช้สอนในโรงเรียนสกลวิสุทธิกับที่ใช้สอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิคเป็นเช่นไร
-] แตกต่างกัน
 -] เหมือนกันทุกประการ
6. หลักสูตร ปวช. ที่เปิดสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา กับที่เปิดสอนในสถานศึกษาอื่นในจังหวัดสมุทรสงคราม นักเรียนเลือกเรียนที่ใด
-] ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 -] ในสถานศึกษากรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เมื่อนักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วประสงค์จะเข้าเรียนพาณิชย์การ
ที่ใดเป็นลำดับแรก

-] โรงเรียนอาชีวเอกชนในกรุงเทพมหานคร
-] โรงเรียนอาชีวเอกชนในจังหวัดใกล้เคียง
-] โรงเรียนสกลวิสุทธิ
-] วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิค
-] สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

8. นักเรียนสนใจจะเรียนที่โรงเรียนสกลวิสุทธิด้วยเหตุผลใด (ตอบได้หลายข้อ)

-] ตั้งใจไปเข้าเรียนเพราะชอบ ต้องการมีอนาคตที่ดีมีความก้าวหน้า
-] สอบเข้าเรียนได้ง่าย
-] สอบเข้าเรียนก่อนไม่ได้แล้ว
-] ผู้ปกครองบังคับให้เรียนเพราะใกล้บ้าน
-] ประหยัดค่าใช้จ่าย
-] ไม่มีกั๊งวล
-] เห็นว่าอุปกรณ์ทันสมัย
-] อาจารย์เอาใจใส่ สอนดี
-] มีชื่อเสียง
-] อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

9. การที่นายจ้างจะพิจารณารับสมัครบุคคลเข้าทำงาน นักเรียนคิดว่านายจ้างพิจารณาสิ่งใดเป็นอันดับแรก
-] สถาบันการศึกษาที่บุคคลจบ
 -] ระดับการศึกษาที่บุคคลจบ
 -] เพศ คือเพศหญิงหรือชาย
 -] ผลการเรียนของบุคคล
 -] ความรู้ความสามารถ
 -] ความสนิทสนมคุ้นเคย รู้จักกันมาก่อน
 -] บุคลิกภาพที่เหมาะสม
 -] อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
10. นักเรียนคิดว่าเรียนจบ ปวช. สาขาวิชาพาณิชย์การจากสถานศึกษาใดจะเข้าทำงานในบริษัท โรงงาน ห้างร้าน สถานประกอบการของเอกชน หรือหน่วยราชการ ได้ง่าย
-] โรงเรียนอาชีวเอกชน
 -] วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิค
 -] โรงเรียนสกลวิสุทธิ
 -] สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 -] อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____
11. เรียนจบวิชาชีพ ปวช. ที่โรงเรียนสกลวิสุทธิแล้วไปศึกษาต่อที่ใดได้บ้าง (ตอบได้หลายข้อ)
-] วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคนิค
 -] สถาบันราชภัฏ
 -] วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน
 -] สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 -] สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและของเอกชน
 -] อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. เรียนจบ ปวช. แล้วนักเรียนประสงค์จะทำงานลักษณะใด

-] รับราชการ
-] รัฐวิสาหกิจ
-] ทำธุรกิจ/ค้าขาย
-] ประกอบอาชีพอิสระ
-] ทำงานสถานประกอบการ โรงงาน บริษัท ห้างร้าน

13. นักเรียนต้องการให้โรงเรียนสกลวิสุทธิเปิดสอนอาชีพเพิ่มสาขาวิชาใดมาก

ระบุ 3 ลำดับ ที่ต้องการเรียนจากมากไปหาน้อย ใส่เลข 1,2,3 ลงใน []

-] ช่างเชื่อมโลหะ
-] คหกรรม
-] ธุรกิจเกษตร
-] ช่างเขียนแบบเครื่องกล
-] วิชาศิลปะ
-] การท่องเที่ยว
-] คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
-] ศิลปประยุกต์
-] อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

14. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับการเปิดสอนอาชีพศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____

ประวัติผู้เขียน

ชื่อผู้เขียน	นายชาญวิทย์	กลิ่นเลขา
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ.2480	
สถานที่เกิด	จังหวัดสมุทรสงคราม	
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี	ปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา สาขามัธยมศึกษา	
สถานที่สำเร็จการศึกษา	วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร	
ปีที่สำเร็จการศึกษา	2503	
รางวัลหรือทุนที่เคยได้รับ	ทุนเรียนประเภท ข.กรมสามัญศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2500-2503 ทุนเรียนประเภท ก.กรมสามัญศึกษา เมื่อปีการศึกษา 2535-2538	
ประสบการณ์การทำงาน	เป็นผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา กองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ พ.ศ.2517-2538	
อาชีพปัจจุบัน	รับราชการครู สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในตำแหน่ง อาจารย์ใหญ่ระดับ 7 โรงเรียนเมธีคุณหะวันวิทยาลัย	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้